உருவதிகாரம்

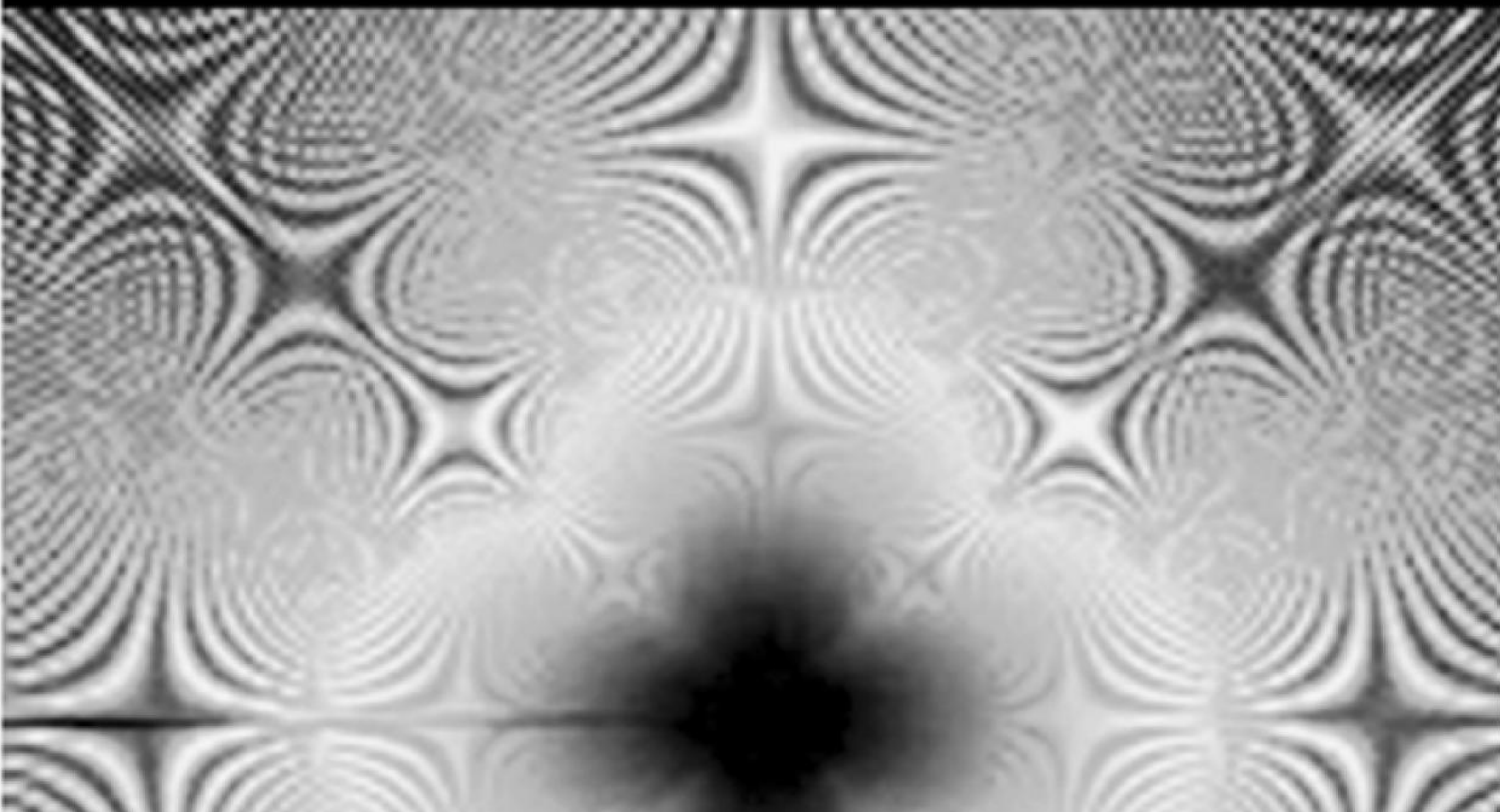

நூலாசிரியர்கள்

தி.லெ.சுபாஷ்சந்திர போஸ்

கா. பாலகிருஷ்ணன் **வை. இராம்குமார்**

உருவதிகாரம்

நூலாசிரியர்கள்

தி.லெ.சுபாஷ் சந்திர போஸ்

கா. பாலகிருஷ்ணன், வை. இராம்குமார்

நூல் குறிப்புக்கள்

முதல் பதிப்பு	:	பிப்ரவரி 2013
நூல் உரிமை	:	தி.லெ.சுபாஸ் சந்திர போஸ்
நூலின் பெயர்	:	உருவதிகாரம்
நூலின் தன்மை	:	தமிழி எழுத்துக்கள்
நூல் அளவு	:	150 x 210
அச்சு எழுத்தும் அளவும்	:	செந்தமிழ் 112, 14 புள்ளி
பக்கங்கள்	:	138
பிரதிகள்	:	500
நூல் விலை	:	உருபா 150 /=

அச்சிட்டோர்:

மாஸ்டர் பிரிண்டர்ஸ்

எண்:2 வி.என் நகர்

முதல் மாடி, இராமானுஜர் கட்டடம்

சத்திரம் பேருந்து நிலையம், திருச்சிராப்பள்ளி- 620 002.

வெளியீடு:

தொல்(ல்)லியல் ஆய்வு மையம்,

சந்திர போஸ் அறக்கட்டளை உட்பிரிவு

3/43.பி.புது ரெட்டித்தெரு, பீமநகர், திருச்சி-620 001.

நூல் கிடைக்கும் இடங்கள்

3/43.பி.புது ரெட்டித்தெரு, பீமநகர், திருச்சி-620 001.

அலைபேசி எண்: 9750894532, 9080650420

இமெயில்: archaeosymbolist@gmail.com

42. முருகவேல் நகர், கே.கே.நகர், திருச்சி-620 021,

அலைபேசி எண்: 9944966826

3/105, அக்ரஹாரம் விரிவாக்கம், கம்பரசம் பேட்டை, திருச்சி-101

அலைபேசி எண்: 94434 94824

இறைவணக்கம்

வான் ஆகி, மண்ஆகி, வளிஆகி, ஒளிஆகி,
ஊன்ஆகி, உயிர்ஆகி, உண்மையும்ஆய், இன்மையும்ஆய்
கோன்ஆகி, யான் என்று அவர் அவரைக் கூத்தாட்டு
வான்ஆகி நின்றாயை, என் சொல்லி வாழ்த்துவனே

- திருவாசகத் திருச்சதகம்

தமிழ்த்தாயின் திருப்பாதங்களுக்கு அர்ப்பணம்.

பொருளடக்கம்

எண்	தலைப்பு	பக்கம்
01.	பொருளடக்கம்	5
02.	வாழ்த்துரைகள்	6
03.	அணிந்துரை	10
04.	ஆசிரியர் உரை	12
05.	முன்னுரை	14
06.	நுழைவாயில்	16
07.	மூலக்கரு	17
08.	இறைவன்	20
09.	தமிழ்மொழி	24
10.	தொல்காப்பியம்	29
11.	பழங்காலத் தமிழ் எழுத்துக்கள்	36
12.	உருவதிகாரம்	46
13.	ஆன்மா ஓர் பறவை வடிவம்	50
14.	ரகசியம்	54
15.	க்ஷேத்திர கணிதம்	59
16.	திசைகள்	62
17.	திசையறிதல்	67
18.	பிககா வரைப்படம்	71
19.	பதினாறு பகுதிகள்	75
20.	புனித பயணம்	79
21.	பிரபஞ்ச ரகசியம்	85
22.	திருக்குறியீடு	87
23.	இறைவனது வெளிப்பாடுகள்	89
24.	தமிழ் எழுத்து எண்களில் இறைவன்	92
25.	நிறைவு	100
26.	துணை நூல்கள்	104
27.	படங்கள்	107
	திசையறிதல்	108
	வியாபித்தல்	112
	பரத்துவம்	114
	உயிர் எழுத்துக்கள்	116
	மெய் எழுத்துக்கள்	117
	எண்கள்	119
28.	சிறப்பு இணைப்பு	120

வாழ்த்துரை

அன்பிற்குரிய திரு. தி.லெ.சுபாஷ் சந்திர போஸ் அவர்களின் **உருவதிகாரம்** நூலாக்கம் கண்டு பெரிதும் மகிழ்கின்றோம். அவரது பணி மேலும் சிறக்க எல்லாம் வல்ல அன்னை ஸ்ரீ லலிதாம்பிகையை வேண்டிப்பணிகின்றோம்.

நூலாசிரியருக்கும் இணையாசிரியர்களாகிய திரு. கா. பாலகிருஷ்ணன் மற்றும் திரு.வை. இராம்குமார் ஆகியோருக்கு எமது நல்லாசிகள்.

இந்நூல் தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்குச் சிறந்த கொடையாக அமைந்துள்ளது. நூலின் கருத்துக்கள், பல ஆய்வுகளுக்கும், கருத்தரங்கங்கள் மற்றும் மாநாடுகளுக்குமான உள்ளீடாகவும், கருதுகோள்களாகவும் அமைகின்றன.

வாழ்த்துக்கள்

மிக்க அன்புடன்

முனைவர் ஸ்ரீ ஜெகநாத சுவாமிகள்

இயக்குனர், ஸ்ரீ லலிதாம்பிகா ஜோதிஷ் குருகுலம்,

5/109, பெரிய தடாகம், கோவை- 641 108

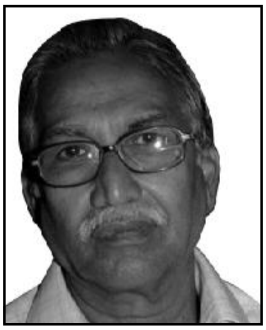

வாழ்த்துரை

வரலாற்று வல்லுநர் திரு.லெ.சுபாஷ் சந்திர போஸ், திரு. கா. பால கிருஷ்ணன், திரு. வை. இராம்குமார் ஆகியோரின் படைப்பான உருவதிகாரம் என்னும் இந்நூல் தொல் பழங்காலம் முதல் பல்வேறு இடங்களில் காணப்பெறுகின்ற உருவ மற்றும் குறியீடுகளுக்குச் சரியான விளக்கமளிக்கின்ற நல்ல நூல் என்பதில் ஐயமேதுமில்லை.

தொல்காப்பியத்தைத் தொடர்ந்து பண்டை எழுத்துக்கள், சிற்பங்கள், கல்வெட்டுக்கள், பானை ஓட்டு வரிவடிவங்கள் எனப் பல்துறைகளை ஆழமாக ஆராய்ந்து அவற்றின் வாயிலாக இறைத்தன்மையின் வெளிப்பாடுகளையும், பிரபஞ்ச இரகசியத்தையும், கணிதத்தையும் விளக்கிக்காட்டும் பாங்கு சிறப்புடையதாகும்.

தொல்லியலாளர்களும், கல்வெட்டு அறிஞர்களும் இன்னபிறரும் எளிதில் மேற்கொள்ள இயலாத ஆய்வுப் பாதையினைத் தேர்வு செய்து திரு. போஸ் அவர்களும், அவர் தம் நன்பர்களும் பல அரியக் கருத்துக்களை இந்நூல் வாயிலாக வெளிக்கொணர்ந்தமைக்கு என் நல் வாழ்த்துக்கள்.

அன்பன்

முனைவர் குடவாயில் பாலசுப்ரமணியன்

எண்.6. வள்ளலார் தெரு,

நிர்மலா நகர், தஞ்சாவூர் -613 007

வாழ்த்துரை

தமிழகத் தொல்லியல் கழகத்தின் 23-ஆவது கருத்தரங்கு கோட்டையூரில் நிகழ்ந்தது. அங்குத்தான் திரு.போசு ஐயாவைச் சந்தித்தேன். அவர் அறுபதைக் கடந்தாலும் புதிய குறியீடுகளையும், கல்வெட்டுகளையும் கண்டறிவதில் ஆர்வ மிக்க இளைஞர் என அறிந்தேன்.

சிந்துவெளி நாகரிகத்துக்கும் தமிழகப் பண்டைய நாகரிகத்துக்கும் தொடர்புண்டு எனத் தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுவர். சிந்துவெளி முத்திரைகளில் காணப்படும் குறியீட்டுக்கும் தமிழகக் கோயில்களிலும், குடைவரைகளிலும் காணப்படும் குறியீட்டுக்கும் ஒப்புமையைக் கண்டறிந்து இந்நூலில் கூறியுள்ளார் நூலாசிரியர்.

தான் முனைவனோ, தமிழறிஞனோ, புலவனோ அல்லன் என அடக்கத்தோடு கூறும் இவர் தமிழ் மொழி மீது பற்றுள்ளதொரு தமிழன் எனக் கூறுவது பாராட்டத்தக்கது. தான் தொன்மைக் குறியீடுகள் கல்வெட்டுக்கள் ஆய்வாளர் என்று தன்னை அடையாளப்படுத்துகிறார்.

இந்நூலின் ஒரே குறிக்கோள் தமிழ் எழுத்து, எண்களின் தோற்றத்தை அறிவது எனத் தெளிவாகக் கூறுகிறார். அவற்றைத் தமிழ் இலக்கணச் சான்றுகளோடும், கல்வெட்டுத் தரவுகளோடும், மெய்ம்மைக் கருத்துக்களோடும் ஒப்பிட்டு விளக்கி நூலாக்கியிருப்பது போற்றத்தக்கது.

தமிழகத்தில் பரவலாகக் காணப்படும் குறியீடுகள் பற்றித் தெளிவாக விளக்கிய நூல்கள் இல்லை. புதிய முயற்சியாக அவற்றை வடிவியல் கணிதத் (க்ஷேத்திரக் கணிதம்)தோடு ஒப்பிட்டு விளக்கியிருக்கிறார். எதிர்காலத்தில் இத்தகைய குறியீடுகள் அழிந்துவிடுமோ என்றும் பிறர் கைப்பற்றி விடுவார்களோ என்றும் ஆதங்கப்படுவது சரியானது தான்.

திருச்சிராப்பள்ளி-துறையூர் சாலையில் உள்ள கரட்டாம்பட்டி வீரக்கல் இந்நூலாசிரியாரால் கண்டறியப்பட்டது சுட்டத்தக்கது. அதில் உள்ள இடக்கையில் வாளேந்திய வீரனின் பரம்பரையினர் இன்றும் இந்நிலத்திற்கு அருகில் குடியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அக்கல்வெட்டு அரிய செய்திகளைத் தருவது, இன்றைய பாடாலூரின் பழம்பெயர் பாடாவூர் எனக்குறிக்கிறது,

இதில் உள்ள ஓர்(ரோ)ரால் என்னும் தொடர் மேலும் ஆய்வுக்குரியது. பழனியை அடுத்த கரடிக் கூட்டத்தில் கண்டறியப்பட்ட குறியீடும் குறிப்பிடத்தக்கதே.

1800 ஆண்டுக்காலத் தமிழக வரலாற்றுப் பிழிவை ஒருபத்தியில் (பக்கம் 46) சாறாகத் தந்திருப்பது இவரது வரலாற்றுணர்வைப் புலப்படுத்துகிறது.

இந்நூலின் மறைபொருளை (இரகசியத்தை) வெளிப்படுத்துவதன் காரணத்தைப் பல இடங்களில் கூறியிருப்பது இவரது ஆதங்கத்தை, ஏக்கத்தை, மனநிலையைப் புலப்படுத்துவதாகும்.

நாம் வாழ்நாளில் செய்வதற்கு மட்டுமின்றி செய்யாது விடப்படுவதற்கும் பொறுப்பாளிகள் *எனக் குறிப்பிடுவது செய்தக்க செய்யாமையானும் கெடும் என்னும் வள்ளுவரின் வாய்மொழியை நினைவுப்படுத்துகிறது.*

கோயில்களிலும், குகைகளிலும் உள்ள கோட்டுருவங்களுக்கு பிரபஞ்சக் குறியீடு, திருக்குறியீடு எனப் பதிவுசெய்வதும் புதிய விளக்கம் தருவதும் இவரது சிந்தனையையும், படைப்பாற்றலையும் காட்டுகிறது. கோட்டுருவங்களிலிருந்து தமிழ் எழுத்துக்களும், எண்களும் உருவாயின என்னும் கருதுகோளை ஆய்வுலகம் கருதிப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்நூலில் புதிய தரவுகளையும், செய்திகளையும், விளக்கங்களையும் அரிதின் முயன்று தந்துள்ள நூலாசிரியரைப் பாராட்டி வாழ்த்துகிறேன்.

அன்பன்

முனைவர், புலவர் பா. தமிழ்கவி

2.பிச்சையம்மாள் நகர், காசாமலை,

திருச்சிராப்பள்ளி-620 023

அணிந்துரை

உலகிலுள்ள முதுமையான மொழிகள் சிலவற்றுள் தமிழ் மொழியும் ஒன்று. தமிழில் இன்று காணக்கிடைக்கும் முதல் நூல் தொல்காப்பியமாகும். எழுத்து, சொல்லிற்கு மட்டுமே இலக்கணம் வகுப்பது மரபு. அதனோடு வாழ்வியலுக்கும் இலக்கணம் (பொருளதிகாரம்) வகுத்த உலகின் ஒரே இலக்கண நூல் தொல்காப்பியமாகும். இதனால் தமிழ்ச் சமூகம் ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வாழ்க்கையைக் கட்டமைத்து வாழ்ந்துள்ளது தெளிவாகிறது.

மனித வாழ்க்கையின் ஒரு கூறாக இறைச் சிந்தனையைக் கூறலாம். வானியற்கலை, கட்டடக்கலை, மருத்துவக்கலை, வேளாண்கலை, நாடகக்கலை என்று பல கூறுபாடுகளைப் பற்றிப் பேசும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் பக்திக்கலையைப் பற்றியும் பதிவு செய்துள்ளன. நிலவாரியாகக் கடவுளை வகைப்படுத்துகிறது தொல்காப்பியம்.

சிவன் என்னும் சொல்லாட்சிச் சங்க இலக்கியத்தில் காண முடியாவிடினும் முக்கண் செல்வன், ஆலமர் செல்வன், கறைமிடற்று அண்ணல், காரியுண்டிக் கடவுள் எனப் பல பெயர்களில் அறியப்படுகிறார். இந்நூல் இறைக் குறியீட்டை முதன்மைப்படுத்தும் நூலாகும்.

இந்நூலின் ஆசிரியர் உயர்திரு தி.லெ.சுபாஷ் சந்திர போஸ் அவர்கள் 66 வயதான துடிப்பான இளைஞராவார். எவ்வாறெனில் தமிழ் மொழியின் பழமையை இவ்வுலகிற்கு எடுத்துரைக்கக் கள ஆய்வுகள் மூலம் அங்கும் இங்கும் ஓடி உழைப்பதில் 30 வயது இளைஞனை ஒத்திருப்பதால் இவ்வாறு கூறுகிறேன்.

தமக்கென வாழாமல் தமிழ் மொழிக்காக வாழும் சில நல்லறிஞர்களில் இவரும் ஒருவராவார். தமிழ் இலக்கண, இலக்கியங்கள் மறைத்துச் சொல்லிச் சென்ற கருத்தாக, உருவதிகாரத்தைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டு இந்நூலை யாத்துள்ளார். விஞ்ஞானத்தையும் மெய்ஞ்ஞானத்தையும் இணைக்கும் பாலம் தொன்மை குறியீடு இயல்.

இக்குறியீடு இயலுக்கு மூலாதாரம் கி.மு. 5000 -க்கும் முன் தோன்றிய பழங்கால க்ஷேத்திர கணிதம் (ப.59) என்று குறியீடுகளை மையப்படுத்தும் இந்நூல் வருங்காலச் சந்ததியினருக்கு பொக்கிஷம் போன்றதாகும்.

தமிழகத்தின் அகழாய்வுகளில் மிக முக்கியமானதாகக் கருதப்படும் ஆதிச்சநல்லூர் அகழாய்வின் போது பானை ஓட்டில் பல உருவங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இதனை இறைத் தன்மையோடு(ப.21) இந்நூலாசிரியர் நோக்குவது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆன்மாவை ஒரு பறவையின் வடிவமாகக் காண்பதைத் தக்கத் தொல்லியல் ஆதாரத்தோடு இந்நூலாசிரியர் நிறுவுகிறார். திருவண்ணாமலை மாவட்டம் தாணிப்பாடிக்கருகிலுள்ள மோட்டூர் என்னும் சிற்றூரில் பிரமாண்டமான பறவை வடிவமுடைய அச்சின்னம் பத்தடி நீளமும், பத்தடி அகலமும் கொண்ட பலகைக் கல்லில் பிரமாண்டமாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கல் உருவத்தை இப்பகுதி மக்கள் கூத்தப்பன் கோயில் என்று அழைப்பது இங்குப் பதிவு செய்திருப்பது சிறப்புக்குரியது.

இந்நூலாசிரியர்களின் பெரும் முயற்சி மென்மேலும் வளர்ந்து தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்குப் பெரும் பயனாற்றும் என்பது திண்ணம்.

அன்புடன்

முனைவர். க. மோகன் காந்தி
உதவி பேராசிரியர் (தமிழ்த்துறை)
144. மாரியம்மன் கோயில் 11 ஆவது தெரு,
திருவண்ணாமலை- 606 601
கைப்பேசி எண் 9787159730

ஆசிரியர் உரை

தொன்மைக் குறியீடுகள் பற்றிய ஆய்வுப் பணியை மேற்கொண்ட போது பல்வேறு பகுதிகளில் பல விதமான குறியீடுகளைக் கண்டேன். அவற்றில் சிலவற்றிற்குப் பொருள் அறியமுடிந்தது. மற்றவற்றின் பொருள் அறியும் ஆய்வுப் பணி மேலும் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. பொருள் அறியப்பட்டவைப் பற்றிய செய்திகள் அவ்வப்போது ஊடகங்கள் வாயிலாக வெளியிடப்படுகின்றன.

அவ்வாறு பொருள் அறியப்பட்ட ஒரு குறியீடே இந்நூலின் முன் அட்டையில் இடம்பெற்றுள்ள வடிவம். அதில் ஒன்றுக்கு மேல் ஒன்றெனக் கூட்டல் குறியீடுகளும் எட்டு திசைகளைக் குறிக்கும் கோடுகளும் காணப்படுகின்றன. இக்குறியீட்டின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துணர்த்தும் உருவதிகாரம் எனும் தலைப்புக் கொண்ட இந்நூலை தமிழ்த்தாயின் திருப்பாதங்களுக்கு சமர்பிக்கிறேன்.

அறிவு என்பது பிறருக்கு அறிவித்தால் மட்டுமே அறிவாகும். இல்லையேல் அது அறிவாகாது, என்பதற்கிணங்க என்னால் அறியப்பட்ட குறியீடுகள் பற்றிய ரகசியங்கள் அனைத்தும் ஊடகங்கள் வாயிலாகவும் கட்டுரைகள், நூல்களின் வாயிலாகவும் தொடர்ந்து அறிவிக்கப்படுகின்றன.

அவ்வாறு அறிவிப்பதற்குத் திருச்சிராப்பள்ளி மாநகரத்திலுள்ள தினமலர், தினமணி, தினத்தந்தி, தி நியூ இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் மற்றும் தி ஹிந்து போன்ற தினசரி பத்திரிகை நிறுவனங்கள் தொடர்ந்து உதவுகின்றன. அந்நிறுவனங்களுக்கும் அவற்றில் பணிபுரியும் அனைத்து அலுவலர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எனது ஆன்மிகக் குருவான முனைவர் தவத்திரு ஸ்ரீ ஜெகநாதசுவாமிகள் வழிகாட்டுதலில் செயல்படும் கோவைப் பண்பாட்டு மையம், எனது ஆய்வு பணிக்கு ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் கொடுத்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. எனது ஆய்வுப் பணிக்கு நல்லாதரவு வழங்கும் முனைவர் குடவாயில் பாலசுப்ரமணியன், முனைவர் இராசு பவுன்துரை, முனைவர் ரா. பூங்குன்றன், முனைவர் க.மோகன் காந்தி, முனைவர், புலவர் பி. தமிழகன், முனைவர் சு. இராசவேலு, வரலாற்று அறிஞர் ரா. தொல்லியல் இராமசந்திரன், அறிஞர் கி.ஸ்ரீதரன், தொல்லியல் அறிஞர் வி. நாராயணமூர்த்தி, சிற்பகலாநிதி ஸ்தபதி வே. இராமன், ஸ்தபதி பி. பழனிசாமி, ஆகியோரது பெயர்களை இங்கே பதிவு செய்வதில் நான் பெருமை அடைகிறேன்.

களஆய்வு முதல் ஆய்வின் இறுதிக் கட்டம் வரை என்னுடன் அயராது பணிபுரிந்து வரும் எனது சக ஆய்வாளர்களான வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியர் வை. இராம் குமார், கணித மேதை கா. பாலகிருஷ்ணன், ஆகியோருடன் இணைந்து இந்நூலைப் படைப்பதில் என் மனம் மகிழ்கிறது.

இந்நூலுக்கு மேற்கோள்களாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ள சில ஆதாரச் சான்றுகள் என்னால் அறியப்பட்டவை. மற்றச் சான்றுகள் பிற அறிஞர் பெருமக்களால் கண்டறியப்பட்டவை. அச்சான்றுகள் இணையதளம், செய்தித் தாள்கள், நூல்கள், மற்றும் அவர்களது ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வாயிலாக என்னால் அறியப்பட்டவை. தன்னலம் கருதாமல் தங்களது அரிய கண்டுபிடிப்புக்களைப் பகிர்ந்தளித்த அந்த அறிஞர் பெருமக்களை நோக்கி தாழ்கிறது எனது சிரம். குவிகின்றன கரங்கள்.

எனது கள ஆய்வுக்குத் தோளோடு தோள் கொடுத்துத் துணைப் புரியும், இலால்குடி இரா.தவத்துரை, ஆனந்திமேடு அ.அய்யாவு, கூகூர் தா. அங்குசாமி, பழூர் விஜய் ஆனந்த், கரட்டாம்பட்டி துரைராசு, கள்ளிக்குடி கனகராசு, பூனாம்பாளையம் வெங்கடேசன், திருச்சி, தமிழாசியர் விஜயன், வரலாற்று ஆசிரியர் ப.ராஜிவ் காந்தி, ஓவிய ஆசிரியர் க.மோகன், தீரன் நகர் த.சுப்ரமணியன், வழக்கறிஞர் ப.நமசிவாயம், தா.குழந்தைவேல், தொழில் அதிபர் பா. கோவிந்தராசு, வே.தமிழரசு, தலைமை ஆசிரியர்(ஓய்வு) தேவராஜ், சென்னை மு.தமிழதியரையன், புதுக்கோட்டை மாவட்டம் தொல்லியல் ஆய்வாளர் இரா. திருமலைநம்பி, முனைவர் அ.சந்திரபோஸ், கரூர் மாவட்டம், வரலாற்றுவித்தகர், பேராசிரியர், இராசசேகர தங்கமணி, தலைமை ஆசிரியர் பெ. இராமலிங்கம், நாமக்கல் மாவட்டம் வரலாற்றுப்பேரவைச் செயலர் நந்தர் எனும் தங்கம் விஸ்வநாதன், சேலம் மாவட்டம் கன்னல் கே.பி. சின்னதுரை, கோவை மாவட்டம் முனைவர் ரவி, மதுரை மாவட்டம், முனைவர் கார்த்திக் ஆகிய அனைத்து அன்புள்ளங்களுக்கும், ஆர்வலர்களுக்கும், வரலாற்றுச் சான்றுகளைக் காத்தருளும் இந்திய அரசு இந்தியத் தொல்பொருள் துறை, தமிழகத் தொல்லியல் துறை, இந்து சமய அறநிலையத் துறை, தன்னார்வ ஆய்வு நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றுக்கு நான் என்றென்றும் நன்றிக் கடன்பட்டுள்ளேன். இந்நூலை வெளியிட்ட கோவைப் பண்பாட்டு மையத்தாருக்கு எனது நெஞ்சார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அன்பன்

தி.லெ.சுபாஸ் சந்திர போஸ்

முன்னுரை

இப்பூவுலகில் தோன்றிய பூர்வீக மொழிகளின் பட்டியலில் முன்னிலை வகிப்பது, வடவேங்கடம் முதல் தென்குமரி வரை பரந்து விரிந்த நிலப்பரப்பில் தோன்றிய தமிழ் மொழி. இது, முதல், இடை, கடை தமிழ்ச் சங்கங்கள் வளர்த்த மொழி என அறிஞர் பெருமக்கள் குறிப்பிடும் காலத்திற்கும் முற்பட்டது. அதாவது கல் தோன்றி மண் தோன்றாத காலத்தே முன்தோன்றிய மூத்த தமிழ் எனப் போற்றிப் புகழப்படுவதால் தமிழ் மொழி காலத்தால் முற்பட்ட முதுமொழி எனலாம்.

மன்னிப்போம் மறப்போம் என்பது தமிழர்களின் தலைச்சிறந்த பண்பு. அதற்கேற்ப தமிழ் மொழியில் கனிவுக்கும் இனிமைக்கும் பஞ்சமில்லை. **இனிமை** என்பதற்குச் **செம்** என்ற மற்றொரு சொல்லுண்டு. அதனடிப்படையில் தோன்றியதே **செம்மொழி** எனும் இதன் பெயராகும். பழைமையும் இனிமையும் கொண்ட இம்மொழியின் தோற்றத்தின் பின்னணியில் ஓர் உயர்ந்த தத்துவம் நிச்சயமாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு மொழிக்கும் இலக்கணம் உண்டு. பொதுவாக அது எழுத்து, சொல் ஆகிய இரண்டை மட்டுமே விவரித்துக் கூறும். ஆனால் தமிழ் மொழி இலக்கணத்தில் பொருளும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது, அதனது தனிச் சிறப்பாகும். எழுத்து - சொல் - பொருள் எனும் மூன்றோடு நான்காவதாக ஒன்றும் நிச்சயமாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

அது விஞ்ஞானத்தையும் மெய்ஞ்ஞானத்தையும் இணைக்கும் பாலமாக பழங்காலத்திலேயே தோன்றியிருக்க வேண்டும் என உறுதியாகக் கூறலாம். நெருப்பில்லாமல் புகையாது- எனும் முதுமொழிக்கிணங்க தமிழ் எழுத்து மற்றும் எண்களின் வெளிப்பாட்டின் மூலம் எது?

வெற்றிவேற்கை (நறுந்தொகை) கூறும், **எழுத்தறி வித்தவ னிறைவ னாகும்** - எனும் சொற்சுடர்கள் தீப்பிழம்பாய் வலஞ்சுழித்து மேலெழுந்து அதனது பேரொளியால் தமிழ் மொழி எழுத்து மற்றும் எண்களின் வரிவடிவங்களின் ஆதிமூலத்தை அறியச் செய்கிறது. எழுத்துக்களை அறிவித்தவன் இறைவன் ஆகும் என்பதால் எண் வேறா? எழுத்து வேறா? என்ற சிந்தனை சிறகடித்துப் பறந்து உயர்ந்தது. அச் சிந்தனையைத் தெளிவுச் செய்ய முன்வந்தது, அவ்வையார் அருளியக் கொன்றை வேந்தன்-

எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெத்தகும் (7/91) - எனும் சொற்சுடர்கள். இவை தமிழ் மொழிக்கு எண்ணும் எழுத்தும் இரு கண்கள் என்பதைத் தெளிவு செய்கிறது. வித்- அறிதல், வித்தம்- அதிசயம், வித்தகம்- ஞானம் எனப் பொருள்படும். அதாவது ஞானம் எனும் அறிதலின் இறுதி நிலையிலிருந்தே தமிழ் எழுத்துக்களும் எண்களும் வெளிப்பட்டன எனக் கருதலாம்.

மேலும், கருப்பதோபத்திரம் - என்பவைகளும், எழுத்தையும் எழுத்தின் வர்க்கத்தையும் அதற்கான உதாரணங்களையும் எடுத்துக் காட்டி நயம் பட பாடவல்லவனைக் கவிஞன் என்பர். இறைவனோ ஓர் மகா கவிஞன், சித்திரக் கவிஞனுமாவான். சித்திரம் என்பதற்கு இரகசியம் என்ற பொருளுண்டு. எனவே அவன் இரகசிய கவிஞன் மட்டுமல்ல, அறிவு, அறியும் பொருள், மாயை, உயிர் என்பதை விளக்குவதற்கென சிரந்தை (உடுக்கை) ஏந்திய சித்தன்.

அவன் அறிவித்த தமிழ் மொழியின் எழுத்து, எண்களின் உருவங்கள், எவ்வாறு, எப்படித் வெளிப்பட்டன என்பதை நுண்ணறிவும் தேடல் சிந்தனையும் கொண்டோருக்கு அறிவிக்க, இறைவன் எப்போதும் முன்வரத் தயங்கியது இல்லை, இனித் தயங்கப் போவதும் இல்லை.

ஆனால் நம் முன்னோர்கள், அதனை அறிவற்கான சில நெறிமுறைகளை ரகசியமாக அறிவித்துள்ளனர். அந்த ரகசியப்படுத்தப்பட்ட நெறிமுறைகள் எவை?

அந்நெறிமுறைகளாவது, பழமைகளின் நன்மைகள் எல்லாம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற சிந்தனையும், அச்சிந்தனைப் பரந்த எண்ணங்களுடன் நம்பகத்தன்மை உடையதாகவும் இருத்தல் அவசியம் என்பவையாகும்.

அதனடிப்படையில் இனிவரும் பகுதியில் கூறப்படும் கருத்துக்களை நம்பிக்கையுடன் ஏற்றுக்கொள்ளத் தங்களது மனக்கதவுகளைத் திறந்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டுகிறேன். நம்பிக்கை என்பது உதட்டளவில் வெளிப்படுத்தும் வெறும் சொல்லன்று.

அது உள்ளத்தில் வித்திட்டு வளர்ந்த ஆலமரம் போல அதனது விழுதுகள் வேரூன்றி, பரந்து, உயர்ந்து வளர்ந்திருக்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளுடன் இந்நூலின் முன்னுரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

நுழைவாயில்

புற உலகில் ஐம்புல மயக்கத்தில் மதிமயங்கிய மனிதன், இன்ப அனுபவம் எவ்வளவு அதிகமாகிறதோ அந்த அளவுக்குத் துன்ப அனுபவங்களும் அதிகரிக்கின்றன என்பதை அறிந்துள்ளான். இன்ப அனுபவம் ***கூட்டல்*** *விகிதத்தில் அதிகரித்தால் துன்ப அனுபவம்* ***பெருக்கல்*** *விகிதத்தில் அதிகரிப்பதை உணர்ந்துள்ளான். இன்றைய விஞ்ஞான உலகவாழ்க்கை அனுபவங்களில் இதனைச் சற்று அதிகமாகவே உணரமுடிகிறது.*

இன்று சிரிப்பவர்கள் நாளை அழுவதும், இன்று அழுபவர்கள் நாளை சிரிப்பதும் என்ற நிலை எப்போதும் மாறாது, அதனை மாற்றவும் முடியாது. இவ்வாறு ஏற்படும் மாற்றத்தை உள்ளதை உள்ளபடி அறிவிக்கின்ற உண்மையின் சித்திரமே மாயை. இதனைச் சற்றுத்தெளிவாக அறிந்துணர்வதற்குப் பழங்கால சுற்றம், சூழ்நிலை, சிந்தனை, வாழ்க்கை முறைக்கு நம்மைக் கொண்டு சென்று அங்கே நம்மை ஐக்கியப்படுத்தி ஆராய்ந்தறிய வேண்டும்.

இன்று நம்மால் நன்கு உணரக்கூடிய மேற்கண்ட மாற்றத்தை, அன்றே நம்முன்னோர்கள் நம்மைவிட மிகத் தெளிவாக உணர்ந்துள்ளனர். அவர்கள், வருங்காலம் எவ்வாறு இருக்கக்கூடும் என்பதையும் மிக நன்றாகவே ஊகித்தறிந்துள்ளனர்.

நம்முன்னோர்கள் பழங்காலத்தில் காட்டில் மிருங்களோடு மிருகங்களாகக் காட்டு வாசிகளாக வாழ்ந்தவர்கள் என்பதும், நாகரிகத்தின் அடிச்சுவட்டை அறியாதவர்கள் என்பதும் உண்மை. ஆனால் அக்காலத்தில் அவர்கள் கவலையின்றி மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்துள்ளனர். அவர்கள் மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்ததில் ஓர் உண்மையும் இருந்துள்ளது. அவ்வுண்மையானது, இறைவனைப் பற்றிய விபரங்களை அறிவியல் ரீதியில் ஆராய்ந்தறிதலாகும். அது நூலின் நூலிழைவரை பிரித்து ஆராய்ந்தறிவதற்கு ஒப்பாகும். அவ்வாறு ஆராய்ந்து அறிந்தறிந்தவர்களே அறிஞர்களான நம்முன்னோர்களாவர்.

அன்று நம்முன்னோர்கள் அறிந்துணர்ந்து நமக்கு அறிவித்த அரிய செய்திகளை இன்று நாம் அறிய இயலாதவர்களாக அறியாமையில் இருக்கிறோம் என்பதும் இந்நூலின் நுழைவாயில் அறிவிப்புப் பலகையின் முக்கியச் செய்திக் குறிப்பாகும்.

மூலக்கரு

என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே - திருமந்திரம்

உலகில் தோன்றிய அனைத்து ஜீவராசிகளில் மனிதன் மிக உயர்ந்தவன். மனத்தோடு கூடிய ஆறு அறிவு உயிர் என்பர். ஆறறிவு உயிர் படைத்த மனிதனே சிறந்த சிந்தனையாளன். உலகில் ஏதோ பிறந்தோம் - வாழ்ந்தோம்- மறைந்தோம் என்றில்லாமல் ஆதிமனிதனது சிந்தனையும் செயல்பாடும் வரையறுக்க இயலாத எல்லைக்கும் அப்பால் சென்று ஆராய்ந்தறிவதாகவே இருந்துள்ளது. அவன் ஆராய்ந்தறிய விரும்பியது எது? அதுவே அறிவின் இறுதி நிலை.

அவனது வாழ்க்கையில் மாறி மாறி வந்த துன்பங்களைக் கண்டு அவன் துவண்டு விடவில்லை, இன்பங்களைக் கண்டு துள்ளிக் குதிக்கவும் இல்லை. உலகம் சமநிலை நோக்கியே பயணிக்கிறது என்பதை நன்கு அறிந்துணர்ந்தவன் என்பதால் அவன் எப்போதும் சமநிலை வகித்தும் சிந்தித்தும் செயல்பட்டான். எதை அறிந்தால் மீண்டும் பிறவா நிலை அடைய முடியுமோ அதை அறிவதே அவனது வாழ்க்கை இலட்சியமாக மேற்கொண்டு வாழ்ந்துள்ளான். அன்று அவன் அறிந்தவற்றை மறைக்கவும் இல்லை, தனக்கே உரித்தானது எனும் தன்னுரிமை கொண்டாடவும் இல்லை. மாறாகத் தான் அறிந்தவற்றை மற்றவரும் அறியச் செய்வதையே தம் குறிக்கோளாகக் கொண்டு வாழ்ந்துள்ளான்.

அதே நேரத்தில் அவனால் அறியப்பட்டவை தகுதியானவர்களிடம் மட்டும் சென்றடைந்து, அவர்களது வருங்காலச் சந்ததியினர் பயனடையும் வகையில் அவற்றை இரகசியப்படுத்தியுள்ளான். அதாவது, எவர் ஒருவருக்குத் தேடல் உணர்வு உள்ளதோ அவரால் மட்டுமே அறிந்துணரும்படி இரகசியப்படுத்தியுள்ளான். இருப்பினும் ஒருவன் அறிவித்ததால் அறிந்தவர் பலராவர் என்பதும் உண்மை.

அருவம்- அருவுருவம் -உருவம் என்பதில் அருவுருவத்தைத் (சூட்சுமத்தை) தேர்ந்தெடுத்து அதன் மூலம் அவனது உயர் சிந்தனையை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். அச் சிந்தனையை, மகத் என்பர். மனதில் தோன்றும் எண்ணங்களே அது. அச் சிந்தனை சத்வ, ரஜோ, தாமச எனும் முக்குணங்களின் அடிப்படையிலானவை எனக் குறிப்பிட்டு, அவற்றில் ரஜோ மற்றும் தாமச ஆகிய இரு குணங்களை மாசுபடர்ந்தவை எனச்

சுட்டிக்காட்டி, அந்த மாசுக்கள் களையப்பட்டு சத்வகுணத்தில் ஒடுக்கப்படவேண்டும் என்று வலியுறுத்தியுள்ளனர். சத்வ குணம் தூய்மையானது என்றாலும் அதுவும் நெறிமுறைபடுத்தப்பட வேண்டும் என்ற மிக உயர்ந்த தத்தவத்தை உணர்த்தி உள்ளனர்.

அத்தகைய சிந்தனையாளர்கள் பட்டியலில் நம் பாரத நாட்டில் குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் தோன்றியவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகம் என்றால் அது மிகையாகாது. அவர்களில் ஒருவரே திருமந்திரத்தை அருளிய திருமூலர்.

அவர் அருளியவை அனைத்தும் மொழி உணர்வுள்ள ஒவ்வொரு தமிழனையும் சிந்திக்கச் செய்யும் என்பதில் ஐயமில்லை. அம்மந்திரங்களில் ஒன்றுதான், ***என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன், தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே****, என்பதாகும்.*

நான் ஒரு முனைவனோ, தமிழ் அறிஞனோ, புலவனோ அல்லன். ஆனால் தமிழ் மொழி மீது பற்றுள்ளதொரு தமிழன். தொன்மைக் குறியீடுகள் மற்றும் கல்வெட்டாய்வாளர் என என்னை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டு எனது கண்டுபிடிப்புக்களை ஊடகங்கள் வாயிலாக அறிவிப்பதோடு என் பணி நிறைவு பெறவில்லை என்பதையும், இன்னொரு முக்கியமான பணியும் இருக்கிறது என்பதையும் மேற்கண்ட திருமூலரின் திருமந்திரமே எனக்கு உணர்த்தியது என்பது முற்றிலும் உண்மை. உலகின் பழமையான மொழிகளை ஆராய்ந்தறிந்த அறிஞர் பெருமக்கள் ஒரு பொதுவான கருத்தை முன் வைத்துள்ளனர். அக்கருத்து எது?

எழுத்து மற்றும் எண்களின் உருவங்களில், மிக உயர்ந்த தத்துவம் ஒன்று உள்ளது, அது ஏதோ ஒன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது, மேலும் அத்தத்துவம் மிகச் சிறந்ததொரு சிந்தனையாளனால் அறியப்பட்டு அறிவிக்கப்பட்டும் உள்ளது. அவன் வாழ்ந்த நிலப்பரப்பு பலவகையில் மிகச்சிறந்தது என்பவையே, அந்தவொரு பொதுவான கருத்தாகும். இக்கருத்தைப் பகர்ந்தவர்கள், எழுத்துக்களின் உருவங்கள் தோற்றத்தை அறிய, எங்கே, எவரால், எப்போது, எப்படி, என்ன, ஏன் என்ற மிகநுண்ணிய கேள்விகளின் வாயிலாக ஆராய்ந்தறிய முற்பட்டனர்.

அதற்குத் தமது உடல்,பொருள், நேரம் எனத் தமது வாழ்க்கையையே அர்ப்பணிக்கத் தயங்கவில்லை, என்பதும் ஓர் உண்மை.

உலக மொழிகளின் ஆராய்ச்சிக் கூடங்களை உருவாக்கி அதற்கான ஆதாரங்களைச் சேகரிக்கத் துவங்கினர். அவர்களது சேகரிப்பில் முதன்முதலில் அகப்பட்டதே சிந்துசமவெளி பகுதியில் அகழாய்வில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட முத்திரைகளில் காணப்படும் எழுத்து, எண்களின் உருவங்களும் க்ஷேத்திர கணித (வடிவியல்) வடிவங்களுமாகும்.

அவ்வுருவங்களின் உட்பொருளையும் மூலத்தையும் அறிய முயற்சித்த போது மேலும் ஒரு உண்மையைக் கண்டறிந்துள்ளனர். அவ்வுருவங்களைத் தோற்றுவித்தவன் ஓர் தமிழன் என்பதும், அவன் வாழ்ந்த பகுதி பழந்தமிழகம் என்பதையும் தெளிவாக அறிந்துள்ளனர்.

இந்நிலையில், நம்மை அடிமைப்படுத்தி அரசாண்டவர்களின் பிரித்தாளும் கொள்கையில் பிளவுபட்டு கிடக்கும் நம் நாட்டில், அவர்களால் நன்றாக மூளைச்சலவை செய்யப்பட்ட தமிழர்கள் உணர்வற்று இருப்பதை உணரமுடிகிறது. இதனை உணர்ந்த அறிஞர்கள் ஒருவருக்கொருவர் தங்களது மனத்தாங்கலாகப் பகிர்ந்து கொண்டு மனசாந்தி அடைவதை நன்றாகவே உணர முடிந்தது.

தமிழ் மொழியின் எழுத்து மற்றும் எண்களின் உருவாக்கத்திற்கான ஆதாரச் சான்றுகள் தமிழகத்தில் இருப்பதை அறிந்து அதனைப் பகிர்ந்தளிக்க முயன்ற போது, மேலும் ஓர் முக்கிய உண்மையை உணர்ந்தேன்.

முக்கிய ஆதாரச்சான்றுகளைத் தகுந்த முறைப்படி, அதற்குரிய வகையில் பதிவு செய்யப்படவேண்டும் என்பதும், இல்லையேல் அவ்வுரிமையும் வெகுவிரைவில் கைமாறிவிடும் என்பதே அந்த உண்மையாகும். மேற்கண்டவைகளே இந்நூல் உருவானதற்கான காரணமும், மூலக் கருவுமாகும்.

இறைவன்

எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆகும் என்பது தெளிவானதால் இறைவனைப் பற்றிச் சற்று விரிவாக அறிந்துணர்வது அவசியம்.

உலகின் அனைத்து ஜீவராசிகளும், கருப்பையிலிருந்து தோன்றியது, முட்டையிலிருந்து தோன்றியது, வித்துவேர் முதலியவைகளாக மேற்பிளந்து தோன்றியது, வேர்வையிலிருந்து தோன்றியது எனவும் வகைப்படுத்தினர். அவை; நீந்துவன, ஊர்வன, நடப்பன, பறப்பன ஆகிய நான்கு வகையாகும். மேலும் அவை ஓரறிவு, ஈரறிவு, மூவறிவு, நான்கறிவு, ஐந்தறிவு, ஆறறிவு என அறிவால் பலவான உயிர்கள் என்பர். இவை அனைத்தையும் படைத்து, காத்து, மறைத்து வருபவன் யார்? அவனே இறைவன். அவன் ஒரு மாபெரும் கவிஞன்.

பொதுவாக ஓர் கவிஞனை, கவி, கமகன், வாதி, வாக்கி எனும் நால்வகைப் புலவன் என்பர். **கவி**- ஆசுகவி, மதுரகவி, சித்திரகவி, வித்தாரகவி என்னும் நால்வகைக் கவிகளையும் யாவரும் வியக்கும்படி பாடுவோன். **கமகன்** என்பவன் - அரும் பொருட்களைச் செம்பொருணடையினவாகக் காட்டி விவரிப்பவன். **வாதி** என்பவன்- எதுவும் மேற்கோளும் எடுத்துக்காட்டி வாதித்து பிறன் கொள்கையை மறுப்பவன். **வாக்கி** என்பவன்- அறம் பொருள் இன்பம் வீடு எனும் நால்வகைப் பொருளையும் யாரும் விரும்பிக் கேட்குமாறு குற்றமறக் கூறுபவன், என அறிவிக்கிறது சூடாமணி நிகண்டு. ஆனால் இறைவனோ ஒரு மகா கவிஞன். அதற்கு ஈசனின் திருவிளையாடற் புராணத்தில் வரும் தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தப் படலம் சிறந்தொருச் சான்றாகும்.

இறைவனும் மனிதனும்

மனிதன் ஒரு மிகச் சிறந்த சிந்தனையாளன் என்ற காரணத்தால், முக்காலத்தை உணர்ந்தவனும் எக்காலத்திற்கும் உட்படாதவனுமான இறைவன், தம்மை மகா கவிஞனாகவே கடந்த காலத்தில், வெளிப்படுத்தினான். நிகழ்காலத்தில் வெளிப்படுத்துகிறான்- வருங்காலத்திலும் வெளிபடுத்துவான். இந்த உண்மையை அறியக் கூடியவன் மிகச் சிறந்த சிந்தனையாளனாகிய மனிதன் மட்டுமே. இறைவனுக்கும் மனிதனுக்கும் உள்ள நெருக்கமான உறவு மகா கவிஞனுக்கும் மிகச்சிறந்த சிந்தனையாளனுக்கும் இடையே உள்ள குறைவில்லா அன்பும் உண்மையான நட்பும் என்பது தெளிவு.

கவி=பாடல்=சிந்தனை, என்பதால் பழமையில் அறிவும் - அறிவதும்- அறிவிப்பதும், பாடல் வாயிலாகக் கடைபிடிக்கப்படுவது ஓர் மரபாக இருந்துள்ளது.

இக்கலியுகத்தில் அம்மரபு மறைவதனை, இறைவனுக்கும் மனிதனுக்கும் உள்ள நட்பு மறக்கப்படுவதற்கும், இருவருக்கும் இடையே அதிகரிக்கும் இடைவெளிக்கும் காரணமாகக் கூறலாம். பழங்காலப் பாடல்கள் மற்றும் குறியீடுகளின் பொருள் அறிய முடியாத நிலைக்கும் அதுவே காரணம் எனலாம்.

அதற்கு மேற்கண்ட, இறைவனின் நால்வகை படைப்பைக் குறிப்பிடுவது ஓர் சிறந்தச் சான்றாகும்.

ஆதிச்சநல்லூர் அகழாய்வின் போது பானை ஓட்டில் பல உருவங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளமை கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

அதில் புள் எனும் பறவை, விதையில் தோன்றிய தாவரம், கருவில் தோற்றுவிக்கும் -பெண், மான், முட்டையில் தோன்றிய ஆமை ஆகிய வடிவங்களைக் காணலாம். வேர்வையிலிருந்து தோன்றியவை மிகமிகச் சிறியது, அவற்றை அறிவிப்பது எளிதல்ல.

நன்றி: தி ஹிந்து 25.7.2004, இந்தியத் தொல்பொருள் துறை, தமிழகத் தொல்லியல் துறை

மான்- நல்ல கர்மாக்களின் பயனால் மனிதப் பிறப்பை அடையமுடிகிறது. சற்றுப் பலம் குறைந்த கெட்ட கர்மாக்கள் இருப்பின் அம்மனிதன் மிருகக் குணங்களும் உள்ளவனாகப் பிறக்கிறான்.

முன்ஜென்ம கர்மவினைகளே பல்வேறு வகையான பிறப்பும், ஆயுளும் போகமும் அமைகின்றன. இதனையே பொதுவாக விதி என்பர்.

மனிதனாகப் பிறந்து வாழ்ந்து முடித்தவன், விலங்காகப் பிறந்ததற்கு, ஞானி ஜடபாதர், மானாகப் பிறந்ததை ஓர் உதாரணமாக ஸ்ரீ பதஞ்சலி யோக சூத்ரம்: 13 எடுத்துக் கூறுகிறது. ஆமை - கூர்மம் (ஆமை) எனும் பெயருடைய நாடியில் மனதை ஒருங்கினைத்தால் மனம் அசையாமல் நிற்கும் என அதே ஸ்ரீ பதஞ்சலி யோக சூத்ரம்: 31 கூறுகிறது. அதற்கு திருச்சி, குழுமனி, வரசித்தி விநாயகர் ஆலய முன்மண்டபத்தின் அதிட்டானத்தில் இடம் பெற்றுள்ள இரண்டு குரங்குகளின் கரங்களில் பிடிபட்டுள்ள ஆமையின் புடைப்புச்சிற்பம் ஓர் உதாரணமாகும்.

மேற்கண்டதில் மற்றுமொரு உண்மை மறைந்துள்ளது. அதுவானது, ஒருவரிடம் ஒரு பொருளைக் கொடுத்து அதனைத் திரும்பவும் பெற்றுக்கொள்வது போலவே, ஓர் புனிதமான சக்தியையும் ஒருவருக்கொருவர் பரிமாறிக் கொள்ள முடியும் என்பதாகும். அவ்வாறு பரிமாறிக்கொள்ளும் சக்தியை, **சக்தி சன்சாரம்** என்பர்.

ஒரு பறவை தானிட்ட முட்டையைத் தன் இறகுகளால் அரவணைத்து உஷ்ணபடுத்தி சிசுவை வெளிப்படுத்துவது போலவும், மீன் தானிட்ட முட்டையைத் திரும்பிப் பார்த்த நொடிப்பொழுதில் குஞ்சுகளாக்குவது போலவும், ஓர் ஆமை தானிட்ட முட்டையை விட்டு வெகுதொலைவில் இருந்தாலும் அது நினைத்த மாத்திரத்தில் குஞ்சுகளாக்குவது போலவும்; ஞான குருவான இறைவன் தனது ஸ்பரிசம், பார்வை மற்றும் எண்ணத்தால் ஜீவன்களைத் தடுத்தாட்கொள்வார் என்ற உண்மை அதில் உள்ளடங்கியுள்ளது. முமுட்சுப் பருவமுடைய சீடனை சிசு / குஞ்சு என்கிறது கைவல்லிய நவநீதம்(பா.15).

ஈசுவரன் எனும் இறைவன் கவிஞன் மட்டுமல்லன், ரிஷிகளுக்கெல்லாம் தலைவன், ஞானிகளுக்கு ஞானத்தை அருளும் ஒரு ஞானகுரு, அவனால் படைக்கப்பட்ட அனைத்து ஜீவராசிகளுக்கும் தாயும் அவனே, தந்தையும் அவனே.

இறைவன் எத்தகையவன்

பரம்பொருளும் பிரபஞ்சப்பொருளும் அவனே,

அசையும் பொருளும் அசையா பொருளும் அவனே,

ஒலி, ஒளி எனும் இரண்டும் அவனே,

அருவம் அருஉருவம் உருவம் எனும் மூன்றும் அவனே,

உடல், பொருள், இன்பம், வீடு எனும் நான்கும் அவனே,

வெளி, காற்று, நீர், நெருப்பு, மண் எனும் ஐந்தும் அவனே,

உடலுக்கு, உயிரும் மனமும் அறிவும் அருள்பவன் அவனே,

பன் உயிர்க் கோன் என்பவனும் **பொன் உயிர்க் கோன்** என்பவனும் அவனே.

எங்கே இருக்கிறான் அந்த இறைவன்?

இறைவன், மானுட உடலின் இதயக்குகையில், உணர்வு என்னும் இருக்கையில், கன்மம், மாயை அகங்காரம் (ஆணவம்) எனும் மும்மலங்களை நீக்கும் வல்லமை வாய்ந்த நெஞ்சத்தையே தமது இருப்பிடமாகக் கொண்டிருக்கிறான் என ஞானிகள் கூறுவர்.

இறைவனைக் காண்பது எப்படி?

கண்ணுக்குத் தோன்றுவதும், தோன்றாததுமான இறைவனை உள்ளுக்குள் காணவேண்டும். ஒலியானவனும் ஒளிப்பிளம்பானவனும் முதல்வனுமான இறைவனை உடலுக்குள் மிக உன்னிப்பாகக் காணவேண்டும். அதாவது அண்டத்திற்கு அப்பாலும் வியாபித்திருக்கும் அவனைப் பிண்டத்தின் உள்ளே மிக நுண்ணிய ஜோதி சுடராக இருப்பதைக் காணவேண்டும் என பிரம்மஞானிகள் குறிப்பிடுவர்.

மிக முக்கியமான கேள்வி

மகாகவிஞனாகிய இறைவனுக்கும் மிகச்சிறந்த சிந்தனையாளனாகிய மனிதனுக்கும் நெருக்கமான நட்பு இருந்த காலத்திலேயே, மனிதன் மிக முக்கியமான கேள்வி ஒன்றை ஞானிகளிடம் கேட்டான். அக்கேள்விக்கு ஞானிகள் மிகத்தெளிவாகப் பதில் அளித்த போதிலும், பிற்கால மனிதர்கள் மீண்டும் அதே கேள்வியை அவர்களிடம் கேட்டனர். அக்கேள்வியே, அன்று முதல் இன்று வரை மீண்டும் மீண்டும் தொடர்ந்து கேட்கப்படுகிறது. இனிவரும் காலங்களிலும் அது கேட்கப்படும் என்பதும் உண்மை. எல்லையற்ற பரம்பொருள், எல்லைக்கு உட்பட்ட பிரபஞ்சப் பொருளாக மாறியது எப்படி? என்பதே அக்கேள்வி. நிற்க.

மேற்கண்ட கேள்விக்கு சரியான பதிலை ஆராய்ந்தறிவதற்கு முன் தமிழ் மொழி பற்றியும் சில குறியீடுகள் பற்றியும் சுருக்கமாகக் காண்பது அவசியம்.

தமிழ் மொழி

இந்திய, தமிழகக் கல்வெட்டாய்வாளர்கள் கி.பி. 3-ஆம் நுற்றாண்டிற்குப் பின்னர் தமிழ் மொழியின் தமிழி (தமிழ் பிராமி) எழுத்துக்களின் வரிவடிவம் எனவும் அதுவே வட்டெழுத்தாகவும் தமிழ் எழுத்தாகவும் மாற்றம் அடைந்துள்ளது எனக் கூறுகின்றனர். மேலும் அதற்குப் பிறர் பல்வேறு பெயர்களையும் சூட்டியுள்ளனர். அதனை அறிந்த போது, ஆதியில் தமிழ் மொழியின் பெயர் எது? என்ற கேள்வி எழுந்தது.

பிராமி

பெண்தேவதைகள் எழுவர் எனவும் அவர்களைச் சப்தமாதர்கள் எனவும் கூறுவர். அவர்கள் முறையே, பிராமி, மகேசுவரி, கௌமாரி, வைஷ்ணவி, வராகி, மாகேந்திரி, மாகாளி ஆகிய எழுவராவர். சப்தமாதர்கள் வழிபாடு மிகப்பழமையானது, அவ்வழிபாடு ஐயனார் மற்றும் சிவ வழிபாட்டோடு இணைந்தும் தனித்தும் இருந்துள்ளது. மிகப்பழமையான சிற்பங்களில் சப்த மாதர்கள் தத்தம் கணவன்மார்களுக்கே உரித்தான வாகனம், ஆயுதங்களோடு, விநாயகர், வீரபத்திரர் ஆகிய இருவருடன், வடதிசை நோக்கியபடி அமர்ந்த கோலத்தில் காட்சிதருவர்.

நினைத்தவை நிறைவேறவும் நற்பலன்களைப் பெறவும் பிராமியை மய்யத்தில் அமர்த்தி வணங்க வேண்டுமென்ற விதிமுறையை மயநூல் (36.238-239எ.) சுட்டிக் காட்டுகிறது.

சப்தமாதர்களில் முதன்மையானவள் பிராமி, பிரம்மதேவனின் சமபகுதியைக் கொண்ட சாரா எனும் சரஸ்வதி, வாக்குவாதினி என்பவளும் அவளே. இக்காரணத்தால் நம்முன்னோர்கள் அவளது திருப்பெயரை அம் மொழிக்கு பிராமி எனப் பெயரிட்டு மனம் மகிழ்ந்திருக்கலாம். ஆயினும் பிராமி எனும் பெண் தேவதையை அசோகன் பிராமி, தமிழ் பிராமி, இலங்கை பிராமி எனப் பல்வேறு பெயர்களில் பிரித்து கூறுவது முறையா என்பது எம்மை சிந்திக்கச் செய்கிறது.

சப்த கன்னிமார்கள் என்பவர், பேதை (5-7), பெதும்பை (8-11), மங்கை (12-13), மடந்தை (14-19), அரிவை (20-25), தெரிவை (26-31), பேரிளம்பெண் (32-40) ஆகிய ஏழு பருவ பெண்களாவர். இந்த சப்தகன்னிமார்கள் ஒருவரை அடுத்து மற்றொருவர் என நின்ற கோலத்தில்,கோட்டுருவங்களாக, வடதிசை நோக்கியபடி காட்சி தருவர். சப்த கன்னிமார்களின் உருவங்களைத் தனித்துக் காண்பது அரிது, சிவாலயத்தில் மட்டுமே

அச்சிற்பங்களைக் காணமுடியும். சிந்து சமவெளியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட முத்திரை எண் : எம்.1186 அதற்கோர் ஓர் உதாரணமாகக் கருதலாம். கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்ட சில ஐயனார் கோயிலில் அவர்களது கோட்டுருவங்களைக் காணமுடிகிறது.

மேற்கண்டதன் வாயிலாகச் சப்த கன்னிமார்களும், சப்த மாதர்களும் வெவ்வேறானவர்கள் என்பதும் தெளிவு.

ப்ரக்ருதி

முன்னான் எனும் கணேச ஜனனியாகிய துர்க்கை, ராதை, இலக்குமி, சரஸ்வதி மற்றும் சாவித்திரி ஆகியோர் ஐந்து வடிவங்களாகக் கூறப்படும் தோற்றம் எனும் **காரியத்தின் ப்ரக்ருதிகள்.**

ப்ரக்ருதி என்பதில், **ப்ர**- எனும் சொல் ப்ரக்ருஷ்ட அல்லது சிறந்தது எனவும், **க்ருதி** - எனும் சொல் படைப்பு எனவும் பொருள்படும். படைப்பில் சிறந்த தேவி எவளோ அவளே **ப்ரக்ருதி** எனக் கூறப்படுகிறாள்.

ப்ர என்பது முதல் சப்தம், இது சிறந்த சத்துவ குணத்தைக் குறிப்பிடும். **க்ரு** என்பது இடை சப்தம், இது ரஜோ குணத்தையும்,**தி** என்பது கடை சப்தம், இது தமோ குணத்தைக் குறிப்பதாகக் கூறுவர்.

முக்குண வடிவினளாயும், சக்தியுடன் கூடினவளாயும், படைப்பதில் முக்கியமானவளாயும் உள்ளவள் எவளோ, அவளே **காரணத்**தால் **ப்ரக்ருதி** எனக் கூறப்படுகிறாள், என்கிறது தேவி பாகவதம், **பிரக்ருதி வர்ணனம்.**

ப்ருக்ருதி எனக் கூறுப்படும் மொழியின் பெயரின், முதல் - இடை- கடை சப்தம் எனும் ஒலி அலைகளின் உட்பொருள் அறிவதன் வாயிலாக அதில் **காரியமும் காரணமும்** இருப்பதும் அறியமுடிகிறது.

அனைத்துப் படைப்பிலும் முக்குணங்கள், காரணகாரியம் உண்டு என்பதால் ஓர் மொழிக்கு **ப்ருக்ருதி** எனப் பெயர் சூட்டி இருக்கவும் வாய்ப்புண்டு.

தமிழி

தமிழ் மொழிக்குத் தாயுண்டு தந்தையுண்டு. அது அனாதையல்ல. அது யாராலோ எவராலோ தத்தெடுக்கப்பட்டு வளர்த்து ஆளாக்கப்படவில்லை. கி.பி. 18-19-ஆம் நூற்றாண்டில் சற்று மாற்றம் பெற்று, கி.பி. 20- ஆம் நுற்றாண்டில் அச்சிடுவதற்கான அச்செழுத்துக்களைக் கோப்பதில் உள்ள இடையூறுகளை அகற்றுவதற்காகச் சில எழுத்துக்களின் வரிவடிவங்களில் சிறிய மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதைத் தவிர

மற்ற எந்த வகையிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படவில்லை. தமிழ் மொழி என்பதைச் சுருக்கமாகச் சுட்டிக்காட்டும் வகையில், தமிழி என்ற சிறப்பு பெயர் இருந்திருக்கலாம். தமிழி என்பதைத் தவிர தமிழ் பிராமி என்றோ தென்மொழி என்றோ புனைப் பெயர்கள் இருந்ததற்கான தக்க ஆதாரச் சான்றுகள் இல்லை.

எனவே, தமிழ் மொழி தோன்றிய புண்ணிய பூமி தமிழகம் என்பதால் அதன் பெயர்த் தமிழி என்னும் தமிழ் எனக் குறிப்பிடுவதே சரியானதும் முறையானதுமாகும் என்பது எமது கருத்தாகும்.

தமிழ் மொழியும் செந்தாமரை மலரும்

தமிழ் மொழி மாற்றான் தோட்டத்தில் மலர்ந்து, தமிழகத்தில் மணக்கும் ஒரு மலரல்ல, தமிழகத்தில் மலர்ந்த புனிதமான தாமரை மலர். தாமரை மலருக்கெனப் பல சிறப்புகள் உண்டு, குறிப்பாக அதனது இதழ்களில் நீர்த்துளிகள் ஒட்டாது. அவ்வாறே தமிழ் மொழியில் பிற மொழிகளின் சேர்க்கை இருக்காது.

மாறாக இதன் சொற்கள் பிற மொழிகளில் நிறைந்திருக்கும். அதற்கு, வாய் மொழியாக இருந்த சமஸ்கிருதமே சிறந்த உதாரணமாகும்.

அம்மொழி பிற்காலத்தில் வினைமுற்று விகுதிகள் அற்ற பிறமொழி எழுத்துக்களின் வரிவடிவங்களைக் கொண்டதாகத் தோன்றினாலும், அதனது மொத்த எழுத்துக்களில் தமிழ் மொழியின் எழுத்துக்களே அதிகம் என்பது அறியதக்கது.

சமஸ்கிருதம் - சமஸ்தம் என்பதற்கு எல்லாம் எனவும், **கிருதம்** என்பதற்கு செய்யப்பட்டது எனத் தமிழ் அகராதி பொருள் கூறுகிறது. **கிரந்தம் என்றச் சொல்லுக்கு நூல் கயிற்றால் கட்டப்பட்டது** என நஜன் அருளிய வாக்குவாதினி பொருள் கூறுகிறது

அழகு நிறைந்த தேவர்க்கரசனாகிய இந்திரன் ஏவலினாலே குபேரன் இயற்றிய விருப்பம் பொருந்திய பொன்மதிற்குள் (எழுந்தருளியிருந்து கொண்டு) **எண் எழுத்து இரண்டும்** விளங்கப்பரப்பிய அருகக் கடவுளுடைய செந்தாமரை மலர் போலும் திருவடியைத் துதித்து மரப்பெயர்த் தொகுதியை வருமுறையே (யாம்) சொல்லலுற்றாம், எனச் சூடாமணி நிகண்டு, நான்காம் பெயர் பிரிவை விளக்கி, இறைவனின் திருவடியைச் செந்தாமரை மலருடன் ஒப்பிட்டுப் பொருள் கூறுகிறது. (அருகக் கடவுளுக்குக் கமலஜா, கமலஊர்தி எனும் பெயர்களும் உண்டு).

மேலும் அதற்கு உதாரணமாகத் தமிழ்த்தாயின் திருப்பதம் தாமரை மலர் மீது உள்ளதைக் காணலாம்.

தமிழ் மொழி

இறைவன் எனும் உயர்நிலை அறிவை அடைவதே மானுடப் பிறப்பின் ரகசியம். அறிபவன்-அறிவு-அறிவிப்பவன் எனும் மூன்றையும் இணைக்கும் பாலம், ஓர் மொழி. அந்தவொரு மொழிக்கு ஆணிவேராகத் திகழ்வது சொல். சொல் என்பது தனித்து அல்லது பல எழுத்துக்களின் ஓர் கூட்டமைப்பு ஆகும். எழுத்து எண்ணின் மறுவடிவம். எண் என்பதற்கு அறிவு எனும் பொருளுண்டு.

இறைவன்=அறிவு- மொழி - எழுத்து -எண்-அறிவு = இறைவன். **எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆகும்** என்பதன் உட்பொருளும் இஃதாகும். எண்ணுக்கும் உயிருண்டு, எழுத்துக்கும் உயிர் உண்டு, இரண்டுக்கும் வடிவம் எனும் உடலும் உண்டு. உயிரும் உடலுமாக வெளிப்பட்டதே தமிழ் மொழி.

உலகின் ஜீவராசிகளின் மொழிகள் அனைத்தும் உடல்மொழி, மனமொழி, மௌனமொழி ஆகிய மூவகைக்குள் உட்படும். அவை முறையே செய்கை (புறம்), ஒலி (இடை), அன்பு அல்லது பாசம் (அகம்) ஆகியவற்றால் அறிவிப்பது என அறிஞர்கள் கூறுவர். இவற்றையே செய்கை - ஐந்து அறிவு, ஒலி - ஆறறிவு, அன்பு - ஏழாம் அறிவு எனவும் ஒப்பிடுவர்.

அன்பு என்னும் ஏழாம் அறிவு என்பதை உயர் அறிவு அல்லது **அறிவின் அகநிலை** என்று நம்முன்னோர்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். மேற்கண்டவற்றை அறிவிப்பதற்காக வெளிப்பட்டதே மொழி.

பிஞ்சு, காய், பழம் எனும் மூன்றில் **தானாகக் கனிந்த** பழத்தில் மட்டுமே சுவைகள் நிறைந்திருக்கும். அதுபோல கண்டு, கேட்டு, உயர் அறிவை அறிந்துணர்வதற்குத் தானாகக் கனிந்த சுவையான கனி ஓர் உதாரணம்.

தமிழ் மொழியே அச் சுவையானக் கனி என்றால் அது மிகையாகாது. கனிவு என்பதற்கு இரக்கம் அல்லது கருணை எனும் பொருளுண்டு. மகா கவிஞனாகிய இறைவனின் கருணையால் அறிவிக்கப்பட்டதே தமிழ்மொழி, எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆகும் எனப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதன் உட்பொருளாகும் அதுவே ஆகும்.

இனிமையின் மறுபெயர் தமிழ். அது, தமி+ழ் என்பதன் கூட்டு. அதில், **தமி** = தனிமை, அதாவது தனித்தன்மை. தமிழ் மொழியைத் தானாக கனிந்த, சுவையான, இனிமையான, தனித்தன்மை பொருந்திய மொழி எனக் கருதவேண்டும்.

பிற மொழிகளில் இல்லாத அமுதவெழுத்துக்கள் தமிழ் மொழியில் உண்டு. அமுதவெழுத்து என்பதற்கு மங்கலவெழுத்து என்றுப் பொருள். அவை அ,இ,உ,எ, க், ச். த், ந், ப், ம், வ் ஆகிய எழுத்துக்கள் எனக் கழக தமிழ்க் கையகராதி கூறுகிறது.

மேற்கண்ட தமிழ் மொழியின் சிறப்பை வீதியில் நின்று அறியவோ அல்லது அறிவிக்கவோ இயலாது. மதியால் அகத்தில் நின்றால் மட்டுமே அவ்விரண்டும் சாத்தியமாகும். தமிழ் மொழியின் மேலும் பல சிறப்புகள் பழங்கால கல்வெட்டுக்களில் நிறைந்துள்ளன.

பெருங்கற்கால ஈமச்சின்னங்களில் பெருமளவில் புதைந்தும் உள்ளன. அவற்றைத் தேடித் தோண்டி அறிவது அவசியமாகும். அறிந்தவற்றை, வருங்காலச் சந்ததியருக்கு அறிவிக்க அதனைப் பாதுகாப்பது மிக மிக அவசியமாகும்.

இந்திய அரசு, இந்தியத் தொல்பொருள் துறை, தமிழகத் தொல்லியில் துறை, இந்து சமய அறநிலைய துறை, தன்னார்வ ஆய்வு மையங்கள் அப்பணிகளைச் செய்து வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இச் சிறந்த பணியில் கல்வி மையங்களும் ஈடுபட்டு வருவது மிகச் சிறப்பாகும்.

தொல்காப்பியம்

தமிழக வரலாற்றில் வாழ்ந்தவர்கள் பல கோடியினர் ஆயினும் அதன் வரலாற்றில் எழுதப்பட்டோர் ஒருசிலர் மட்டுமே. அவர்களில் ஒருவரே தமிழ்த் தாயின் தவப் புதல்வராக அவதரித்த தொல்காப்பியர். அவர் படைத்தருளியதே தொல்காப்பியம்.

உலக மொழிகள் தோன்றிய காலத்திற்கு முன்னரே தோன்றிய தமிழ் மொழிக்கென, இயற்றப்பட்ட இலக்கண நூல் தொல்காப்பியம். தொல்காப்பியத்தை இயற்றியவர் தொல்காப்பியர். ***சமதக்கினி*** *முனிவரின் புதல்வராக அவதரித்த இவரின் பெயர்* ***திரண தூமாக்கினி*** *என நச்சினாக்கினியர் உரைத்தார்.* ***திரணசமதக்கினி****- சக்தி மிகுந்த பேச்சும் சொல் திறன் படைத்த அக்னிக்கு ஒப்பானவன்.* ***தூமாக்கினி*** *- தீமைகளை அழிக்கும் அக்னிக்கு ஒப்பானவன் என்பது பொருள்.*

இவர் வாழ்ந்த காலத்தை அறிஞர் பெருமக்கள் பல்வேறு விதமாகக் கூறுகின்றனர். இருப்பினும் வெள்ளை வாரணனாரின் கருத்துப்படி கி.மு. 5000 என்பது அவரது காலமாகக் கருதலாம். எனவே தமிழ் மொழியின் எழுத்தும் எண்ணும் உருவான காலமும் கி.மு. 5000-க்கும் முற்பட்டது எனக் கருதலாம்.

தொல்காப்பியம் *என்பதைத் தொல்+காப்பு+இயம், எனப்பிரித்து,* ***தொல்*** *என்பதற்கு தொன்மை எனவும்,* ***காப்பு*** *என்பதற்குப் பாதுகாவல் எனவும்* ***இயம்*** *என்பதற்குச் சொல் அல்லது ஒலி எனப் பொருளறிவோமாயின் தொல்காப்பித்திற்குத்* ***தொன்மையான ஒலி (சொல்) மரபைப் பாதுகாப்பது*** *என்பது பொருளாகும். இங்கு ஒலி அல்லது சொல் என்பது தமிழ் மொழியைக் குறிக்கும். எனவே தொல்காப்பியம் என்பதற்குத் தொன்மையானத் தமிழ் சொல்லைக் பாதுகாப்பது என்பது தெளிவு.*

உலகில் தோன்றிய பிறமொழிகளின் இலக்கண நூல்கள் அவற்றின் எழுத்து மற்றும் சொல் பற்றிய விபரங்களை மட்டுமே விவரிக்கின்றன. ஆனால் தமிழ் மொழிக்கான தொல்காப்பியத்தைப் படைத்த தொல்காப்பியர், எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம் ஆகிய இரண்டுடன் பொருளதிகாரத்தையும் படைத்துத் தமிழ் மொழியின் சிறப்பை மேன்மைபடுத்தியுள்ளார். ஆதலால் இம் மாமனிதர் தமிழர் வரலாற்றுப் பதிவேட்டில் எழுதப்பட்டோர்களில் முன்னிலை வகிக்கிறார்.

சிறப்புப்பாயிரம்

வடவேங்கடந் தென்குமரி ஆயிடைத்
தமிழ்கூறு நல்லுலகத்து
வழக்குஞ் செய்யுளும் ஆயிரு முதலின்
எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளும் நாடிச்
செந்தமிழ் இயற்கை சிவணிய நிலத்தொடு
முந்துநூல் கண்டு முறைப்பட எண்ணிப்
புலந்தொகுத் தோனே போக்கறு பனுவல்
நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் அவையத்து
அறங்கரை நாவின் நான்மறை முற்றிய
அதங்கோட் டாசாற்கு அரில்தபத் தெரிந்து
மயங்கா மரபின் எழுத்துமுறை காட்டி
மல்குநீர் வரைப்பின் ஐந்திரம் நிறைந்த
தொல்காப் பியனெனத் தன்பெயர் தோற்றிப்
பல்புகழ் நிறுத்த படிமை யோனே.

மங்கலத் திசையான வடதிசையையும் ஞானத் திசையான தென்திசையையும் முன்மொழிந்து, கிழக்கு, மேற்கு எல்லைகள் கடலாகவும், வடக்கு மலை, தெற்கு ஆறு அல்லது கடல் எனச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. சிறப்புப்பாயிரம் கூறும் வடக்கும் தெற்கும் நிலையானதன் காரணத்தையும், கிழக்கும் மேற்கும் காரியத்தைக் குறிப்பிடுவதால், இந்நான்கு திசைகளைக் காரணகாரிய புவியின் திசைகள் என்பர். கூட்டல் குறியாக வடிவம் பெரும் காரணகாரியமே தோற்றத்தைக் குறிக்கும் குறியீடாகும். புவியின் திசைகள் பொதுவானது, எனவே கூட்டல் குறி ஓர் மதசார்பற்ற வடிவம் என்பது தெளிவு. சிறப்புப்பாயிரம் என்பது ஓர் நூலின் சிறப்புப்பகுதி. அதற்கு, **ஆயிரமுகத்தான் அகன்றதாயினும் பாயிர மில்லது பனுவ லன்றே**- என்ற நன்னூலின் கருத்து தக்கதொரு சான்றாகும்.

இளம்பூரணர்

தொல்காப்பியத்திற்கு முதன் முதலில் உரைநூல் படைத்தவர் இளம்பூரணர் என்பர். அதற்கு அவரது எழுத்து-சொல்-பொருள் ஆகிய மூன்று உரைகளே சான்றுகளாகக் கிடைத்துள்ளன. அவர் எக்குலத்தார் என்பதை அறிய நமது பொன்னான காலத்தை வீணாக்குவதை தவிர்த்து அவரும் ஒரு தமிழர் என நாம் பெருமைப்பட வேண்டும்.

பவணந்தியார்

தொல்காப்பியருக்குப் பின்னால் அவரது நூலினை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட நூல்களில் ஒன்று நன்னூல்.

அது பவணந்தியார் எனும் சமணமுனிவரால் எழுதப்பட்டது. எழுத்ததிகாரத்தின் எழுத்தியல், **பூமலி அசோகின் புனைநிழல் அமர்ந்த நான்முகன் தொழுது நன்கியம்புவன் எழுத்தே-** எனும் இறைவணக்கத்துடன் தொடங்கப்படுகிறது. அதன் பொருள், அசோகமரத்தின் நிழலில் வீற்றிருக்கும் அருகதேவனை வணங்கி நான் எழுத்திலக்கணத்தை நன்றாகக் கூறுவேன், என்பதாகும்.

அவர் சமணமதத்தைச் சார்ந்தவராதலால் அருகனை வழிப்பட்டுத் தொடங்குகிறார். மேலும் முதலில் இறைவனை வணங்குவதலால் அவர் தம் செயல் இனிதே முற்றுப்பெறும் என்ற தீர்க்கமான கருத்தை மனதில் கொண்டு, **நன்கு இயம்புவன் எழுத்தே-** எனக்குறிப்பிடுகிறார்.

மேற்கண்டதை ஆதாரமாக எடுத்துக்கொண்டு தமிழ் மொழியை வளர்த்தது சமணம் எனக் கருதலாகாது. அதற்குச் சான்றாக நன்னூலின் சிறப்புப்பாயிரத்தில் அந்நூலாசிரியர், **முன்னோர் நூலின் வழியே நன்னூற் பெயரின் வகுத்தனன்....,** தொல்காப்பியர் முதலில் முன்னையோர் இயற்றிய இலக்கண நூலின் வழியே, **நன்னூல் பெயரின் வகுத்தனன்-** எனப் பவணந்தியார் கூறுவது தக்க சான்றாகும்.

முந்துநூல் கண்டு முறைப்பட எண்ணிப் புலந்தொகுத் தோனே- எனத் தொல்காப்பியத்திற்கு முன்னரே தமிழ் மொழிக்கு எனப் படைக்கப்பட்ட பழம்பெரும் நூலைப் பற்றிய குறிப்பு அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. **வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின் முனைவன் கண்டது முதல் நூலாகும்,** எனக் (தொல்-மரபு-95) கூறுகிறது.

முதல் நூல் இறைவனால் இயற்றப்பட்டது என்பது இத்தொல்காப்பிய அடிகளின் பொருளாகும். மயங்கா மரபின் எழுத்து முறை காட்டி- பிறநூல் போலச் சொல்லுள் எழுத்தினை மயக்கிக் கூறாது, வேறு சேரக் கூறினார் என்பதும், தமிழ் மொழிக்கென பழமையான நூல்கள் இருந்தற்கான தக்கச் சான்றுகளாகக் கருதலாம்.

எழுத்ததிகாரம்

எழு என்பது ஏவல் வினை, எழுப்பப்படுவது ஒலி, எழுதப்படுவது எழுத்து. **எழுத்து** என்பது ஒலியின் உருவம். **அதிகாரம்** என்பது நூற்கூறுபாடு.

தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம், நூன்மரபு, மொழிமரபு, பிறப்பியல், புணரியல், தொகைமரபு, உருபியல், உயிர்மயங்கியல், புள்ளிமயங்கியல், குற்றியலுகரப் புணரியல் என ஒன்பது இயல்களைக் கொண்டது. உருவ இயல் எனும் பத்தாவது இயல் எனவும், அது மேற்கண்ட ஒன்பது இயலில் ரகசியப்படுத்தப்பட்டுள்ளதாகக் கருதலாம்.

உயிரும் மெய்யும்

அம் முதல் ஈராறு ஆவி (உயிர்) ; கம் முதல் மெய் மூவாறு என விளம்பினார் புலவர். அகரம் முதல் ஔகாரம் வரை ஈறாக உள்ள (2 x 6=12) பன்னிரண்டு எழுத்துக்கள் உயிர் எனவும், க் முதல் ன் வரையுள்ள மூவாறு (3 x 6=18) பதினெட்டு எழுத்துகள் மெய் எழுத்துக்கள் என அறிவுடையோர் கூறினர் என்பது பொருள்.

எழுத்தெனப்படுப அகரமுத னகர விறுவாய் முப்பஃதென்ப சார்ந்துவரல் மரபின் மூன்றலங் கடையே. என உயிர் மற்றும் மெய் எழுத்துக்கள் முப்பது எனத் தெரிவிக்கிறது தொல்காப்பியம்.

உயிர் எழுத்துக்களில் ஐ, ஔ என்னும் எழுத்துக்கள் இரண்டும் இனமில்லாதவை எனவும், அவை இ, உ எனும் எழுத்துக்களை இனமாகக் கொள்ள உயிரும் மெய்யும் ஆகிய (அ+ இ = ஐ -யாகவும் அ+ உ= ஔ) இரண்டிரண்டு ஓரினமாக வரும், எனக் கூறுகிறது நன்னூல் (71).

உயிர் மெய் எழுத்துக்கள்

மெய் எழுத்துக்கள் பதினெட்டு எனவும் அதில் **க** முதன்மை எழுத்தும், (எட்டுச் சித்திகளின் அடிப்படையில்) எண் எட்டும், பரம் எனும் இறைவனைக் குறிப்பதாகக் கூறுவர். மேலும் எண் ஒன்றினை **க** எனவும் எண் எட்டினை **ஜ** என எழுத்துவடிவத்தில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர்.

18 என்பது கஜ (யானை) எனவும் 81 என்பது ஜக (பிரபஞ்சம்) என சொற்களைக் குறிக்கவும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். பதினெட்டு எழுத்துக்களை மெய் எழுத்துக்கள் என்றனர். 1+ 8 = 9, ஒன்பது என்பதற்கு **நவ** என்னும் ஒன்பது துவாரங்களைக் கொண்ட மானுட உடலென மறைபொருளாகச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளதாகவும் கருதலாம்.

ஒன்பதை **மகா** எனவும் கூறுவர். மெய் என்பதற்கு உண்மை, உடல், உணர்ச்சி, ஒற்றெழுத்து எனத் தமிழ் அகராதிகள் கூறுகின்றன. திருச்சி,திருவானைக்கா திருத்தலத்தைக் குறிக்கும் குறியீடுகளில் காணப்படும் ஒன்பது கட்டங்கள் அதற்கோர் சான்று.

சார்பெழுத்துக்கள்

உயிர்மெய் (216) இருநூற்றுப்பதினாறும், முற்றாய்தம் (8) எட்டும், உயிரளபெடை (21) இருபத்தொன்றும், ஒற்றளபெடை (42) நாற்பத்திரண்டும், குற்றிலிகரம் (37) முப்பத்தேழும், குற்றியலுகரம் (36) முப்பத்தாறும், ஐகாரக் குறுக்கம் (3) மூன்றும் ஒளகாரக்குறுக்கம் (1) ஒன்றும், மகரக்குறுக்கம் (3) மூன்றும், ஆய்தக் குறுக்கம் (2) இரண்டுமாகச் சார்பெழுத்தின் விரி (369) முன்னூற்றறு பத்தொன்பதாகும் - என்கிறது நன்னூல் (சார்பெழுத்தின் விரி).

எழுத்தென்பது தொகையுள் தொகை, முப்பதென்பது அதன் வகை; முப்பத்து மூன்றென்பது அதன் விரிவு, முப்பதென்பது வகையுள் தொகை. முப்பத்து மூன்றென்பது அதன் வகை. அளபெடை தலைப்பெய்து நாற்பதென்பது அதன் விரிவு.

முப்பத்து மூன்றென்பது விரியுள் தொகை. நாற்பதென்பது அதன் வகை. உயிர்மெய் தலைப்பெய்து இருநூற்றைம்பத்தாறென்பது அதன் விரிவு என்கிறார் இளம்பூரணனார்.

எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், பொருள் அதிகாரம் எனத் தொல்காப்பியத்திற்குத் தெளிவாக முழுமையாக உரைநூல் படைத்தவர் இளம்பூரணரே என்பதால் அவரது உரையே சரியாக இருக்குமெனக் கருதலாம்.

உருவம்

எழுத்து மற்றும் எண்களின் உருவங்களைப் பற்றி ஏதேனும் கூறப்பட்டுள்ளதா? என ஆராய்ந்தறியும் போது நன்னூலின் நூற்பா எண் 57-ல் எழுத்திலக்கணத்தின் வகை என்ற தலைப்பில், எண், பெயர், முறை, பிறப்பு, உருவம், மாத்திரை, முதல்நிலை, ஈறுநிலை, இடைநிலை, போலி, பதம், புணர்ப்பு எனப் பன்னிரண்டு வகைபற்றிக் கூறுகிறது.

எண் என்ற தலைப்பில் எழுத்து இன்னதென்பதும் அதன் வகையும் கூறுதலில்- **மொழி முதல் காரணமாம் அணுத் திரள்ஒலி எழுத்து; அது முதல்சார்பு எனஇரு வகைத்தே**- என நன்னூல் (நூற்பா எண் 58) பகர்கிறது.

சொல்லுக்கு முதல் **காரண**மாகவும், ஒலி அணுகூட்டங்களின் **காரிய**மாகவும் உள்ள ஓசையே எழுத்தாகும். அவ்வெழுத்து முதலெழுத்து என்றும், சார்பெழுத்து என்றும் இருவகைப்படும்- என்பது பொருள்.

உருவம் என்ற தலைப்பில் எழுத்துக்களின் வரிவடிவம் கூறுதலில், **தொல்லை வடிவின எல்லா எழுத்தும் ஆண்டு எய்தும் எகர ஒகரம் மெய்ப்புள்ளி-** என நூற்பா எண் 98-இல் அறிவிக்கிறது.

எழுத்துக்கள் எல்லாம் பல்வேறு வகையாக எழுதிக்காட்டப்படும் பழைய வடிவினை உடையனவேயாம். அவற்றில் எகரமும் ஒகரமும் மெய்களும் மேலே புள்ளியிட்டு எழுதப்பெறும் என்பது அதன் பொருள். ஆகவே தமிழ் எழுத்துக்கெனப் பழமையான ஓர் மூல வடிவம் இருந்துள்ளது என்பது தெளிவாகிறது.

பதவியல்

பதவியல் எனும் சொல்லமைப்பில், பகுதி மற்றும் விகுதி முதலியனவாகப் பிரிக்க முடியாதது பகாப்பதம், பிரிக்கக் கூடியது பகுபதம் என விளக்கப்பட்டுள்ளது. பதம், சொல், மொழி என்பன ஒரு பொருளெனக் கூறுகிறது. பகுப்பதால் பகுதி, விகுதி முதலிய பயனற்ற இடுகுறியாக முற்காலம் முதல் வழங்கி வரும் பெயர்.

பகுபதம்- **பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் வருபெயர் பொழுதுகொள் வினைபகு பதமே.** பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் ஆறும் காரணமாக வரும் பெயர்சொற்களும், தெரிநிலையாகவும் குறிப்பாகவும் காலம் காட்டிவரும் வினைச்சொற்களும் பகுபதங்களாகும் என்பது பொருள்.

மேற்கண்ட சில குறிப்புகளின் வாயிலாகக் காலம், இடம், காரணகாரியம் ஆகியவற்றைக் கடந்து நிற்பது, முழுமையானதாகவும், எல்லையற்றதாகவும், இரண்டற்றதாகவும், ஒன்றாகவும் இருக்கிறது.

அதுவே, காலம், இடம், மனம், புலன்கள், காரணகாரியம் ஆகிய பரிமாணங்களுக்கு உட்பட்ட அறிவால் அறியும் வகையில் தம்மை வெளிப்படுத்திக் காட்டுகிறது.

அதன் பெயர் முறையே பகாப்பதம் (பரம்) மற்றும் பகுபதமாகும் (பரமன்). அந்தப் பகுபதமான சொல்லிலே காலம், இடம், காரண காரியம் எனும் பரிமாணங்களின் அடிப்படையில் தமிழ் எழுத்துக்களின் உருவம் தோன்றியுள்ளன என்பதை ஆராய்ந்தறிய முடிகிறது.

தமிழகக் கல்வெட்டாய்வாளர்கள் கி.பி. 3-ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர் தமிழ் மொழி எழுத்துக்களின் உருவம் வட்டெழுத்தாகவும் தமிழ் எழுத்தாகவும் மாற்றமடைந்துள்ளன என்பதை முன்பகுதியில் அறிந்தோம்.

அப்படியானால் ஆரம்பத்தில் அதனது உருவம் எது என்ற முதற்கேள்விக்கு, **அது பழைய வடிவினை உடையது** என்ற ஒரு சிறு குறிப்பு நன்னூல் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

அந்தப் பழைய வடிவம் எது என்ற நமது தேடல் உணர்வால் தமிழ் மொழியின் எழுத்து மற்றும் எண்களின் தோற்றம் ஆராய்ந்தறிப்படுவதால் இந்நூல் தமிழ் எழுத்துக்களின் உருவதிகாரம் எனப் பெயர் பெறுகிறது.

அதாவது, பகுத்து அறியக்கூடிய பகுபதத்தில் காலம், இடம், காரணகாரியம் ஆகிய பரிமாணம் எனும் அளவில் தமிழ் எழுத்துக்கள் மற்றும் எண்கள் உருவமைப்புப் பெற்றுள்ளது என்பது தெளிவு. நிற்க

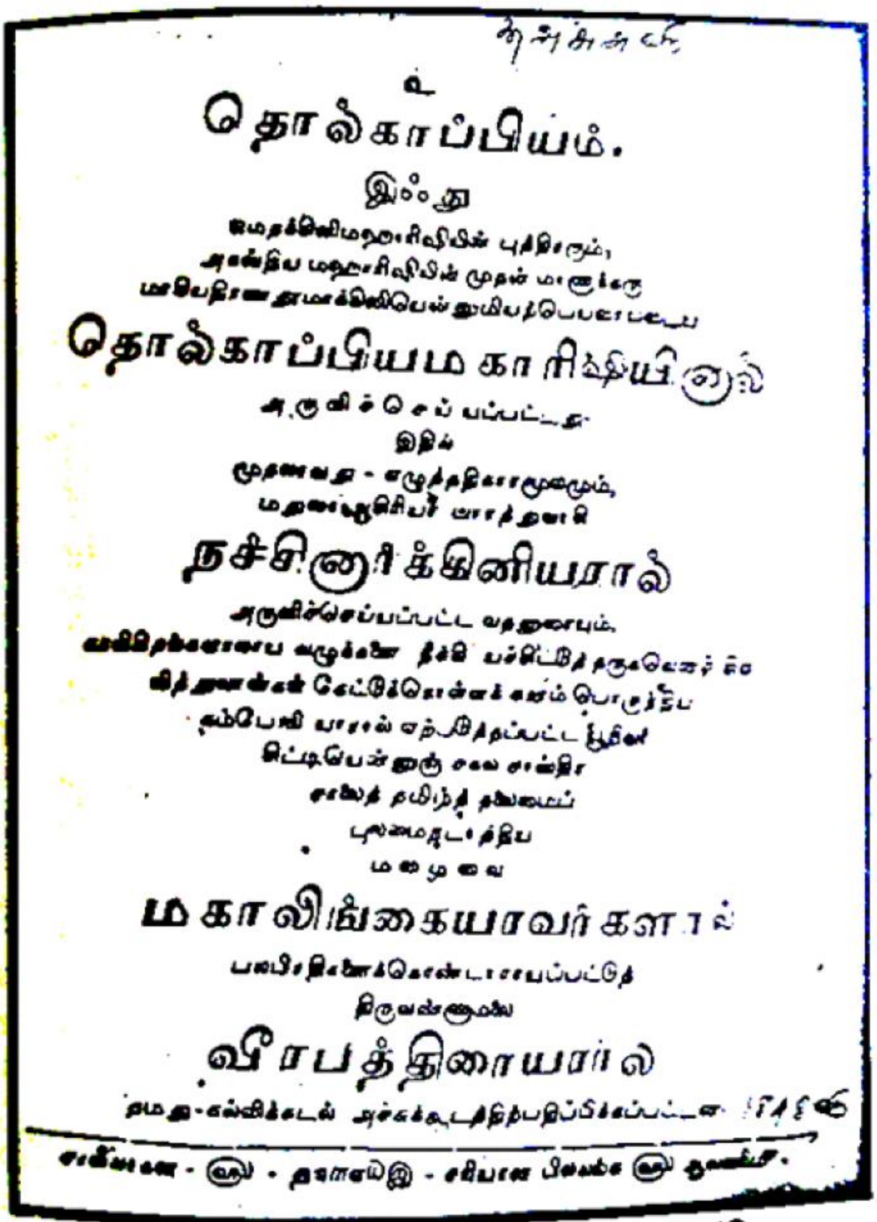
உ

தொல்காப்பியம்.

இஃது

தொல்காப்பியமகாரிஷியினால்

அருளிச்செய்யப்பட்டது

இதில்

நச்சினார்க்கினியரால்

அருளிச்செய்யப்பட்ட உரையும்,

மழவை

மகாலிங்கையரவர்களால்

வீரபத்திரையரால்

நன்றி : பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சி.

பழங்காலத் தமிழ் எழுத்துக்கள்

வடவேங்கடம் முதல் தென்குமரி வரையில் கண்டறியப்பட்ட பழங்காலத் தமிழ் எழுத்துக்கள் பற்றிய விபரங்களை ஓரளவு அறிவது அவசியம். அதே சமயம் அவர் சொன்னார்- இவர் சொன்னார், சரி, தவறு, தொல்லியல் கல்வி பயின்றவரா? படித்த பட்டதாரியா? முனைவரா? என்ற தேவையற்ற வாத விவாதங்களைப் புறம் தள்ளி, இந்நூலின் ஒரே குறிக்கோளான தமிழ் எழுத்து மற்றும் எண்களின் தோற்றத்தை அறிவது என்னும் நல்ல நோக்கத்தோடு நமது ஆய்வைத் தொடர்வோமாக.

பத்திபரோலு எழுத்துக்கள்

வரலாற்றுச் சிறப்புடைய பத்திபரோலு என்ற இடம் தற்போதைய ஆந்திர மாநிலத்தில் குண்டூர் அருகே உள்ள ஓர் பகுதியாகும். பரதிபாலபுரம் என்பது இதனது பழமையான பெயர். பெடபுலிவற்று, கோரிகபுடி, குட்டவரிபாலெம், பெசார்லன்கா, பெடெலன்கா, பள்ளிகோனா, அல்லமுடி குடவல்லி, இலவரம், வேமவரம் மற்றும் சூர்பள்ளி எனும் கிராமங்களைக் கொண்ட இப்பகுதி ஆந்திர சதவாகனர் காலத்திற்கு முற்பட்ட சல சாம்ராஜ்ஜியத்தின் பகுதியாக இருந்துள்ளது. குபேராகா என்ற மன்னன் கி.மு. 230 இப்பகுதியில் அரசாட்சி புரிந்துள்ளான் என வரலாற்றுச் சான்றுகள் கூறுகின்றன.

பத்திபரோலு வரலாற்றுச் சின்னம், கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியைச் சார்ந்த அலெக்சாண்டர் ரியா என்ற ஆங்கிலேயரால் கி.பி. 1870-இல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து 1892 அவரது தலைமையில் மேற்கொண்ட அகழாய்வின் போது 40 மீட்டர் விட்டம் கொண்ட ஓர் மகா (சைதியா) ஸ்தூபா 2.8 மீட்டர் உயரமுடைய பீடத்தில் கட்டப்பட்டிருந்தது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. தாமிரம், வெள்ளி மற்றும் தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட பாத்திரங்களும், முதுமக்கள் தாழியில் மானுட எலும்புகள், ஸ்படிக கற்கள், பாசிமணிகள் போன்றவைகளும் கண்டெடுக்கப்பட்டதெனப் பதிவுகள் பகர்கின்றன.

அவரது கண்டுபிடிப்புக்களில் மிகவும் முக்கியமானது முதுமக்கள் தாழிகளின் மூடிகளில் பொறிக்கப்பட்டிருந்த எழுத்துக்களாகும். இவ்வெழுத்தின் வடிவங்களின் அடிப்படையில்இவை தென்னிந்தியாவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட முதல் பிராமி

எழுத்துக்கள் எனவும் இவை அசோகனது பிராமி எழுத்துக்களைச் சார்ந்தவை எனவும் பதிவு செய்யப்பட்டது. பத்திபரோலு என்ற இவ்விடம் தென் பகுதியின் பௌத்த சமய தலைமை பீடம் எனவும், இவ்வெழுத்துக்கள் இங்கிருந்தே தாய்லாந்து, பர்மா, மேன், கேமர், ஜாவா மற்றும் பாலி போன்ற நாடுகளுக்கு வியாபாரிகளின் வாயிலாக சென்றடைந்துள்ளன என்பதற்கானச் சான்றுகள் உள்ளதென அறிவிக்கப்பட்டது.

அதன் அடிப்படையில் பிற்காலத்தில் தமிழகத்தில் கண்டறியப்பட்ட பழங்கால எழுத்துக்கள் அசோகன் காலத்து பிராமி எழுத்துக்களின் துணையுடனே தமிழ் எழுத்துக்கள் உருவாகியது என்ற கருத்தையும் அப்போது முன் வைத்தனர்.

தொல்காப்பியத்தின் சிறப்புப்பாயிரத்தில் கூறப்பட்டுள்ள பழந்தமிழகத்தின் வட எல்லை வடவேங்கடம் என்பதும், தற்போதைய ஆந்திர மாநிலத்தில் குண்டூர் அருகே உள்ள பத்திபரோலு அந்த எல்லைக்கு உட்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நன்றி: இந்தியத் தொல்பொருள் துறை, தமிழகத் தொல்லியல் துறை

புலிமான்கோம்பை கல்லெழுத்து

தேனி மாவட்டம் ஆண்டிப்பட்டியிலிருந்து 15 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள புலிமான்கோம்பை எனும் கிராமத்தில் 2006, மார்ச் மாதம், 23-ஆம் தேதி, எஸ். சுரேஷ் அவர்களால் கல்லெழுத்து ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, முனைவர் ராஜன் அவர்களால் பொருள் அறியப்பட்டது. அது தமிழகத் தொல்லியல் கல்வெட்டெறிஞர்களைச் சிந்திக்கச் செய்தது.

அக்கல்வெட்டெழுத்து; ***கல் பேடு தீயன் அந்தவன் கூடல் ஊர் ஆகோள்,*** அதாவது ஆநிரை கவர்ந்து சென்றவர்களிடமிருந்து அவற்றை மீட்பதில் கூடலூரில் வீரமரணம் அடைந்த செய்தியைக் கூறுகிறது (நன்றி: சுரேஷ், முனைவர் ராஜன்). மிகப்பழங்கால எழுத்துக்களின் அடிப்படையில் இந்தத் தமிழ் எழுத்துக்கள் கி.மு. 300 -க்கும் முற்பட்டதாகக் கருதுகின்றனர். தற்சமயம் கம்பம் என்ற பகுதியில் உள்ள கூடலூர் என்பதே கூடல்ஊர் என்பதாக இருந்திருக்க அதிக வாய்ப்புண்டு என அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

தொல்காப்பியத்தின் பொருளதிகாரம் பற்றிய சிறப்பை முன்பே அறிந்தோம். அப்பொருளதிகாரத்தில் அகத்திணை இயல் மற்றும் புறத்திணை இயல் என இரண்டு இயல்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. புறத்திணை இயல், வெட்சித்திணை 1002யில், போர் பற்றிய பொதுவானச் செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

அதில் ஒரு பகைவனைப் போருக்கு அழைப்பதற்கு முன்னர் அவனது நாட்டிலுள்ள ஆநிரைகளை வெட்சிப்பூ சூடிக் கவர்ந்து வருவது மரபாக இருந்தது என்றும், அவ்வாறு ஆநிரைகள் களவு போவதை அறிந்து அவற்றை மீட்கக் கரந்தைப்பூ சூடி போர்புரிந்தனர் என்ற மரபைப் பற்றியும் கூறுகிறது.

கரட்டாம்பட்டி வீரக்கல்

திருச்சி- துறையூர் நெடுஞ்சாலையில் 27 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ள கரட்டாம்பட்டியில், தனியார் ஒருவரது புன்செய் வயல் வெளியில் 92 செ,மீ. உயரம், 30 செ.மீ. அகலம், 20 செ.மீ. கணம் அளவுகளுடைய ஒரு வீரக் கல்தூண் ஒன்று இந்நூலாசிரியரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதன் முன்புறமுள்ள செவ்வக வடிவப் பகுதியில், வலது கரத்தை முஷ்டித்து இடதுகரத்தில் வாளுடன் கூடிய

ஓர் வீரனின் புடைப்புச்சிற்பம் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. அக்கல்தூணின் நான்கு புறங்களிலும் கீழ்கண்ட கல்லெழுத்துப் பொறிப்புக்களும் உள்ளன.

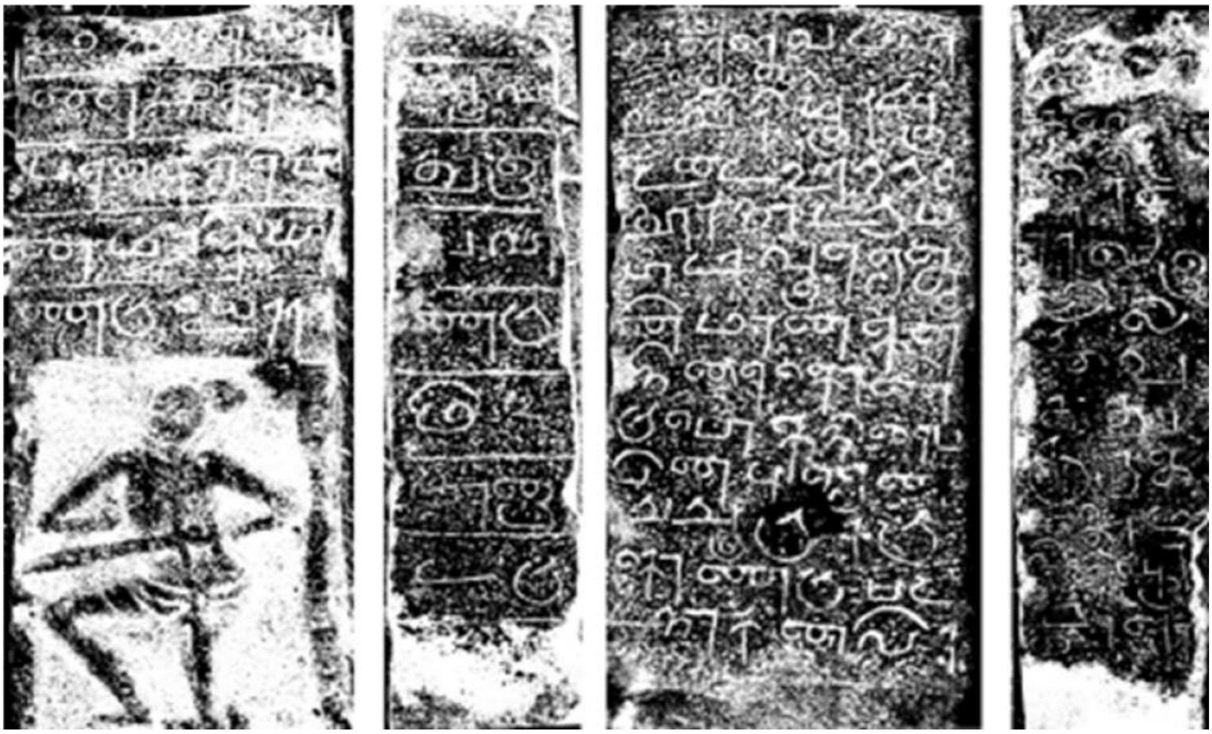

பக்கம்-1 :(ஸ்ரீ அல்லது ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ) மதிரை கொண்ட கோப்பரகேசரி பர்மருக்கி யாண்டு, 3+ 10+ந் +(5)

பக்கம்-2 :ஆவது. இவ்வாண்டு, மியமானாட்டு

பக்கம்-3 :வள்ளுவப்பாடி விரியூர், ஆட்டை ஊற்றத்தூர் நாட்டுப் பாடாவூரெஞ்சுருனிமான்கள் நிரை கொண்டு போக, நிரைப்பின்பு சென்று, ஆடு ஈடு கொண்டு பட்ட நாகன் வீர

பக்கம்-4 :ன் மகளு(க்கு) ஓர்(ரோ)ரால், இறையிலி வைத்து குடுத்தோம் விரியூர் ஊராரோம்.

குறிப்பு: மேற்கண்டவை மறு ஆய்வின் வெளிப்பாடாகும். அடைப்புக்குறியில் உள்ள எழுத்துப் பொறிப்புக்கள் பொறிந்தும் சிதலமடைந்தும் உள்ளன.

மதிரை கொண்டான் என்ற மெய்கீர்த்தி பெற்ற முதலாம் பராந்தகச் சோழனின் 35 ம் ஆட்சியாண்டில் மியமாநாட்டு, வள்ளுவப்பாடி (நாடு), விரியூர் என்ற ஊரைச்சார்ந்த பசுக் கூட்டங்களை, ஆட்டை ஊட்டத்தூர் நாட்டு பாடாலூர் என்ற ஊரைச்சேர்ந்த ஐஞ்சுருனிமான் கொண்டு சென்றனர். அந்தப் பசுக் கூட்டங்களைப்

பின்தொடர்ந்து சென்று அவற்றைத் திரும்பக் கொண்டு வருவதில் வெற்றி பெற்ற நாகன் எனும் வீரன் வீர மரணம் அடைந்தான். அவனது மகளுக்கு விரியூர் மக்கள் ஏகமனதாக முடிவு செய்து வரி நீக்கப்பட்ட நிலத்தை கொடுத்த செய்தி இக்கல்வெட்டில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

வள்ளுவப்பாடி என்ற பெயர்ச்சொல்லிலுள்ள, பாடி என்பதற்கு நகரம், முல்லை நிலத்தூர் என்பது பொருள்.

இதில் குறிப்பாக, **நிரை கொண்டு போக, நிரைப்பின்பு சென்று, ஆடு ஈடு கொண்டு பட்ட** - என்ற செய்தி தொல்காப்பியர் தாம் படைத்தருளிய தொல்காப்பியத்தின் பொருள் அதிகாரத்தில் புறத்திணை இயலில் கூறப்பட்டுள்ள, வெட்சித்திணை- நிரைகொண்டு போக, கரந்தைத் திணை- நிரைப்பின்பு சென்று, ஆடு ஈடு கொண்டு பட்ட, எனும் இருதிணை (இரண்டு ஒழுக்கங்கள்) பற்றியும், இக்கல்வெட்டில், நடுகல்லெடுத்தல் பற்றியும் தொல்காப்பியர் கூறிய இருபத்தொரு துறைகள் பற்றிய செய்திகள் மறைந்துள்ளதையும் அறியலாம்.

ஓர்(ரோ)ரால்- ஓர்(ரோ)ரால் என்றச் சொற்சுடர், ஏரோர் ஆகிய உழவர் அறுவடை செய்து கொண்டாடும் விழா களவழி, தேரோர் ஆகிய வீரரும் வெற்றிவிழா எடுப்பர் என்ற பழந்தமிழர் மரபு நினைவு கூறத்தக்கது. அதனடிப்படையில், இச் சொல் ஓர்உழவர்க் கூட்டமைப்பைச் சுட்டிக்காட்டுவதாக கருதலாம்.

மேற்கண்ட ஆதாரங்களின் மூலம் , தமிழ் நாட்டின் பண்பாடும் வரலாறும் தொல்காப்பியத்தின் வாயிலாகத் தொடர்ந்து பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளதும், எழுத்து, சொல், பொருள் மற்றும் உருவம் கொண்ட மூத்த தமிழ் மொழியின் சிறப்பும், இங்கே பதிவு செய்யப்படுகிறது.

கொங்கர் புளியங்குளம் கல்லெழுத்துக்கள்

மதுரை மாவட்டம், மதுரை- தேனி நெடுஞ்சாலையில் 18 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது கொங்கர் புளியங்குளம். இவ்வூரில் மூன்று கல்லெழுத்துக்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அவைக் கீழ்கண்டவாறு படிக்கப்பட்டன. (நன்றி: ஐயா ஐராவதம் மகாதேவன்)

குறகொடு பிதவன் உபசஅன் உபறுவ(ன்)

குறுகோடலகு ஈத்தவன் செற்அதன் -ன் --

பாகன் ஊர் பேரதன் பிடன் இத்த வெபோன் (ன்) --

இரண்டாவது கல்லெழுத்தின் இறுதியில் காணப்படும் நான்கில் **ப, ன்** ஆகிய இருஎழுத்துக்களை அடுத்து இரண்டு குறியீடுகளும் காணப்படுகின்றன. அதே போல மூன்றாவது கல்லெழுத்தின் இறுதியிலும் **பொ, ன்** ஆகிய இரண்டு குறியீடுகள் சற்றே வேறுபடுத்திப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. அவ்விரண்டும் **பன்னுயிர் கோன்** எனவும் **பொன்னுயிர் கோன்** எனவும் படிக்கப்படுகின்றன.

இறுதியிலுள்ள இரண்டு குறியீடுகளின் முக்கியத்துவத்தைத் தமிழகத்திற்கு உணர்த்தியதோடு மட்டுமின்றி, இவ் வடிவங்களே தமிழ் எழுத்துக்களின் தோற்றத்தின் மூலம் என்பதை முதன் முதலில் பகிர்ந்தவர் மறைந்த மாமேதை **முனைவர் கிப்ட் சிரோமணி** ஆவார். அவரது ஆய்வு குறிப்பே இந்நூலுக்குக் கைகொடுத்து உதவியது என்பது பதிவு செய்யப்படுகிறது.

நன்றி: தமிழகத் தொல்லியல் துறை

அவ்விரண்டு குறியீடுகளில், முதலில் உள்ள குறியீட்டில் ஓர் வட்டமும், அதன் இடது புறத்தில் மூன்று மெல்லிய கோடுகளும், ஒரு செங்குத்துக்கோடும் உள்ளது. அக்கோட்டின் இரு முனைகள் தொரட்டி போல வளைந்து காணப்படுகின்றன .

இதே போன்ற அமைப்புடைய குறியீடுகள் அழகன்குளம் அகழாய்வில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பானை ஓடுகளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இரண்டாவது குறியீட்டில் ஓர் செவ்வக வடிவமும் அதன் மய்யத்தில் ஓர் கூட்டல் குறியீடும் உள்ளது. அக்கூட்டல் குறியீடு அச்செவ்வகத்தை நான்கு பாகங்களாகப் பிரிக்கிறது.

முதல் குறியீட்டின் கீழ் முனை வளைந்து செவ்வக வடிவத்தின் பக்கவசக் கோட்டைத் தொடுவது கூர்ந்து நோக்கத்தக்கது. வெள்ளை நிறமுடைய, நான்கு பாகங்கள் ஓர் செவ்வகவடிவம் பாறை ஓவியங்களாக இப்பாறையின் மேல்திசையில் வரையப்பட்டுள்ளதைத் தெளிவாக அறியமுடிகிறது.

இத்தகைய குறியீடுகள் கொடுமணல் அகழாய்வில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பானை ஓடுகளிலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றைப் பொருள் அறிய இயலாத குறியீடுகள் சிலர் கருதினாலும், இதனைப் பொன் குறியீடு என ஒரு சில அறிஞர் பெருமக்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

கொங்கர் புளியங்குளம், கொடுமணல் ஆகிய இடங்களில் கண்டறியப்பட்ட நான்கு பாகங்களைக் கொண்டசெவ்வக வடிவக் குறியீடு தமிழகத்தில் பல்வேறு இடங்களிலும் காணப்படுகின்றன.

திருச்சி மாவட்டம் கீழக்குறிச்சி, திருவெள்ளறை, ஸ்வஸ்திக வடிவக் கிணற்றின் வடமேற்கு மூலையில் உள்ள களிற்றுப்படி, ஸ்ரீரங்கம் ஆயிரங்கால் மண்டபக் களிற்றுப்படி, புதுக்கோட்டை மாவட்டம், குடுமியான் மலை, அம்மன் கோயில் முகமண்டபக் களிற்றுப்படி, குன்னாண்டார் கோயில் மகாமண்டபம், தஞ்சை மாவட்டம் செந்தலை முன் மண்டப கல்தூண், நாமக்கல் மாவட்டம் சேந்தமங்கலம் பெருமாள் கோயில் மகா மண்டபம் என மேலும் பல இடங்களில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன எனப் பட்டியலிடலாம்.

சிந்துசமவெளிப் பகுதியில் கண்டறியப்பட்ட முத்திரையில் இக் குறியீடு கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அதற்கு எண்: 245 என ஐயா ஐராவதம் மகாதேவன் தமது (Early Tamil Epigraphic*) நூலில் அடையாளப்படுத்தியுள்ளார்.*

மேலும் பழனிக்கு அருகிலுள்ள கரடிக்கூட்டம் என்ற ஊரில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட செவ்வகம் மற்றும் கூட்டல் குறியீடு கொண்ட செவ்வகவடிவ குறியீடுகள் மிகச் சிறப்புடையவை.

பழனிக் கரடிக் கூட்டம் குறியீடுகள்

*பழனி அருகே கரடிக்கூட்டம் எனும் இடத்தில் இரண்டு குறியீடுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அவற்றைப்பற்றி, **பழனி அருகே 3 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய சிந்து சமவெளி நாகரிக ஓவியக் குறியீடுகள் கண்டுபிடிப்பு** என்ற தலைப்பில், 2010-ஆம் ஆண்டு, ஆகஸ்ட் மாதம், 02 - ஆம், தேதி தினமணி நாளிதழில் வெளிவந்த செய்தியாவது;*

பழனி, ஆக.1: பழனி அருகே சுமார் மூன்றாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய சிந்து சமவெளி நாகரிக ஓவியக்குறியீடுகள் மற்றும் பாறையில் செதுக்கப்பட்ட பல்லாங்குழிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

பழனியில் இருந்து கொழுமம் செல்லும் வழியில் உள்ளது கரடிக்கூட்டம். இங்குள்ள கரடிக்கூட்டம் மலையில் கிழக்கு முகமாக உள்ள வழுக்குப் பாறையின் மேலே மூன்று குகைகள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் ஒரு குகையின் தாழ்வாரத்தில் பாறை ஓவியங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

இதுகுறித்துப் பழனியை சேர்ந்த தொல்லியல் ஆய்வாளர் நாராயணமூர்த்தி, தண்டாயுதபாணி என்பவருடன் சேர்ந்து ஆய்வு மேற்கொண்டார்.

இதுபற்றி ஆய்வாளர் நாராயணமூர்த்தி தெரிவித்த தகவல்கள்;

இவற்றைப் பாறை ஓவியம் என்பதை விட ஓவியக்குறியீடுகள் என்பதே சரியானது. இரண்டு குறியீடுகளும் வெள்ளை நிறத்தில் உள்ளன. இடதுபுறக் குறியீடு சதுரமாக 11 செ.மீ, நீளம், 11 செ.மீ. உயரத்தில் உள்ளது. வலது புறக்குறியீடு சரி சமமாகப் பிரிக்கப்பட்ட நான்கு சதுரம் போல உள்ளது.

இதன் நீளம் 10 செ.மீ., உயரம் 9 செ.மீ. ஆகும். இவை எதற்காக வரையப்பட்டன என்பது தெரியவில்லை. இவை சுமார் 3 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தையதாக இருக்கலாம். இவை சிந்து சமவெளி அகழாய்வில் கண்டறியப்பட்ட குறியீடுகளை ஒத்துள்ளன.

சிந்து சமவெளி அகழாய்வில் 417 குறியீடுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் அவற்றின் விபரம் முழுமையாகத் தெரியவில்லை. தற்போது இங்குள்ள குறியீட்டில் வலதுபுறம் உள்ளது சிந்து சமவெளி குறியீட்டின் 240- ஆவது வடிவத்தையும் இடதுபுறமுள்ளது 247-ஆவது குறியீட்டையும் ஒத்துள்ளது. இதேபோன்ற குறியீடுகள் தர்மபுரி மாவட்டம் ஓதிக்குப்பம், பாபநத்தம், ஆண்டமலை பகுதியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

அதே போல மதுரை அருகேயுள்ள கொங்கர் புளியங்குளத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பழந்தமிழ் பிராமிக் கல்வெட்டிலும் இறுதியில் இக்குறியீடுகள் உள்ளன.

சங்க காலத் தமிழ்மக்கள் இவற்றை எதற்காகப் பயன்படுத்தினர் என்பது புரியவில்லை. இவற்றில் வலதுபுறமுள்ளவை இடம் அல்லது மனை என்றும் காலம் பொழுது என்றும் படித்துள்ளனர். இடதுபுறம் உள்ளதை வீடாக குறித்துள்ளனர் பலர். இவற்றின் மூலம் சிந்து சமவெளி நாகரீகம் தமிழர்களின் பண்பாட்டின் எடுத்துக் காட்டாகும் என்பது தெரியவருகிறது, என தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. (நன்றி: நாராயணமூர்த்தி, தினமணி)

முதல் குறியீடு ப^3 எனும் வர்க்க எழுத்தையும், இரண்டாவது குறியீடு ப+ர+ம+ ன் என்ற மூன்று எழுத்துக்கள் இணைந்து பரமன் எனவும், ப்+பரமன் என்பது ப்பரமன் (ப்பரமம்) அல்லது பரமன் எனும் பகுபத சொல்லாக உருவாவதாகக் கருதலாம்.

பரமன் என்ற சொல்லைக் குறிக்கும் இக்குறியீடுகள் 3000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய காலத்தின் தமிழ் மொழியின் இடுகுறியாகக் கருதலாம். மேலும் இதன் மூலம் ஒரு குறியீட்டில் பல எழுத்துக்களைப் பொருத்தி ஓர் இடுகுறியாக (சொல்லாக) அறிவிப்பது தமிழகத்தின் மரபு என்பதும் தெளிவாகிறது.

ஸ

பரமன் என்னும் பெயர்ச் சொல்லிற்கு இரண்ய கர்ப்பன், இறைவன், கடவுள், பிரான், தலைவன், **பொன்னுயிர்கோன்**, சோதி, ஆதி, மற்றும் ஈசுவரன் எனப் பல்வேறு பெயர்களும் உண்டு. குறிப்பு: ப^3 , ஸ ஆகிய இரு குறியீடுகள் தமிழ் எழுத்துக்களில் வர்க்க எழுத்துக்கள் இல்லையே என்ற தாகத்தைத் தணிக்கிறது. நன்றி: நாராயணமூர்த்தி

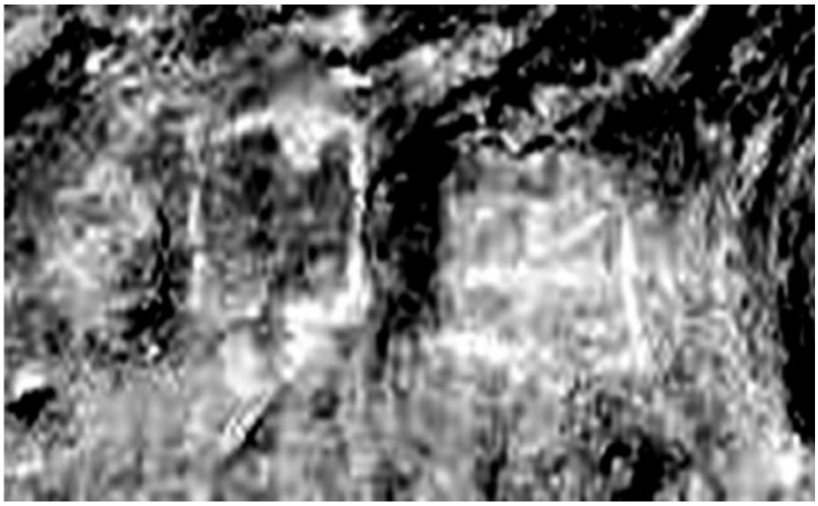

கிருஷ்ண புத்திரனான சாம்பனுக்கு நாரதர் எடுத்துக்கூறிய ஸ்ரீ சூரிய புராணத்தில்; இரண்ய கர்ப்பனின் சிறிய கர்ப்பத்திலிருந்து வியோமா (ஆகாயம்) உண்டாயிற்று..... அங்கே நான்கு சிகரங்களை உடையதும் சதுரமாக அமைந்ததும் தங்கமயமானதுமான மேருமலை உண்டாயிற்று.

எட்டுதிசைகளை உடைய இந்த பூமியான தாமரைக்கு மேருபர்வதமே தாமரைப் பொகுட்டாக விளங்குகிறது. சூரியன் அருமையான ஓர் இரதத்திலேறி தேவர்களோடு சூழப்பட்டவராய் அந்த மேருபர்வதத்தை வலம் வருகிறார், என மேற்கண்ட பரமன் என்ற சொல்லின் தோற்றத்தைக் குறிக்கும் குறியீட்டிற்குப் பொருள் கூறுவதாகக் கருதலாம்.

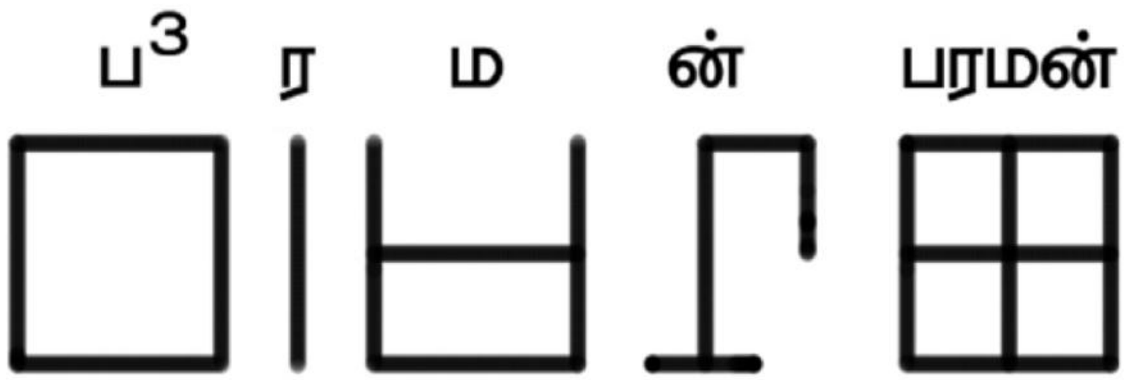

முன்னறிந்தவற்றின் முதலாம் தொகுப்பு

எழுத்தறிவித்தவ னிறைவ னாகும் *- என்பதையும் இறைவன் என்பதை அறிந்து எல்லையற்ற பரம்பொருள் (இறைவன்), எல்லைக்கு உட்பட்ட பிரபஞ்சப் பொருளாக மாறியது எப்படி? என்ற கேள்வி வரை சென்றோம்.*

தொல்காப்பியம் கூறும் உயிர், மெய், உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் பற்றிச் சற்றுச் சுருக்கமாக அறிந்தோம். மேலும் தொல்காப்பியத்தில் எழுத்துக்களின் உருவம் மற்றும் தோற்றத்தில் காலம் இடம் காரணகாரியம் பற்றிய குறிப்புக்களைக் கூர்ந்து கவனித்தோம்.

தமிழ் எழுத்துக்கள் கி.மு. 300 -க்கு முன் தோன்றியதாகவும் கி.பி. 300 -க்கு பிறகு வட்டடெழுத்தாகவும் தமிழ் எழுத்தாக மாற்றம் பெற்றன என அறிஞர்களின் கருத்துக்களை அறிந்தோம்.

தொல்காப்பியத்தின் பொருள் அதிகாரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஆநிரைகளை வெட்சிப்பூ சூடிக் கவர்வதும், ஆநிரைகள் களவு போவதை அறிந்து அவற்றை மீட்கக் கரந்தைப்பூச் சூடிப் போர்புரிவது பற்றிய பழங்கால மரபுக்கானக் கல்வெட்டு ஆதாரச் சான்று ஒன்றை ஆராய்ந்து அறிந்தோம்.

கொங்கர் புளியங்குளம், கரடிக்கூட்டம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள குறியீடுகளைக் கண்டோம். பரமன் எனும் சொல்லைக் குறிக்கும் குறியீடுகளையும், தமிழகத்தில் அவை காணப்படும் ஒரு சில இடங்களையும் அறிந்தோம்.

உருவதிகாரம்

உலகின் எல்லா மொழிகளின் தோற்றத்திலும் ஓர் குறிக்கோள் (எண்ணம்) இருந்துள்ளது. குறிப்பாகத் தமிழ் மொழியின் தோற்றத்தில் மன்னிக்கவும் வெளிப்பாட்டில் அது மிக உயர்ந்த தத்துவத்தைக் கொண்டதாக இருந்துள்ளது. அந்த எண்ணமே அகத்தில் இருக்கும் உண்மையை வெளிப்படுத்த முயன்ற மாபெரும் முயற்சி. அது எவ்வளவு காலம் முயற்சித்து, போராடித் தம்மை வெளிப்படுத்தியது என்பதை அறிவதை விட, அது வெளிப்படுத்தியதில் மறைந்துள்ள உண்மையை அறிவது தான் முக்கியம். அதுவே உருவதிகாரம். உருவ+ அதிகாரம் என்பதில், உருவ- நன்றாக (நன்றான), அதிகாரம் - நூற்கூறுபாடு எனப்பொருள்படும்.

காலம், இடம், காரணகாரியத்தின் மறை பொருளான எப்போது, எங்கே, எப்படி, எதற்காக, ஏன், எவரால் ஆகிய ஆறு அதி நுட்பமான கேள்விகளைக் கேட்டு அதற்கான பதில்களை ஆராய்ந்தறிவதில் தவறில்லை. அறிந்த பின்னர் அதனைத் தவறான வகையில் பயன்படுத்துவது தான் மாபெரும் தவறு. அந்தத் தவற்றை யாரேனும் செய்துவிடுவார்களோ என்ற ஐயப்பாடே தமிழ் எழுத்துக்களின் உருவம் பற்றி விவரிக்கும் உருவதிகாரம், தொல்காப்பியம் போன்ற நூலில் இரகசியப்படுத்தப்பட்டிருக்கக் கூடும் என்பது எனது கருத்தாகும். மங்கலகரமான குறியீடுகளில் ஒன்றான சுவஸ்திக சின்னத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்திய ஓர் சர்வதிகாரியின் செயலை அதற்கோர் உதாரணமாகச் சுட்டிக்காட்டலாம். மேலும் தமிழ்மொழி எழுத்து, உருவம் ஆகியவற்றின் தோற்றத்தின் ரகசியத்தை அறிந்த பிறர் அந்த ரகசியம் தமக்கே உரித்தானது என உரிமை கொண்டாடுவதைத் தவிர்ப்பதற்கானதொருச் செயலாகவும் இருக்க வாய்ப்புண்டு.

அறிவில் சிறந்த ஓர் நாட்டின் வரலாற்றை மறைத்து, அவர்களது பண்பாட்டைத் தாழ்வு படுத்திப், பொருளாதாரத்தைச் சீர்குலைத்து, அந்நாட்டையே தடுமாறச் செய்து, கீழே வீழ்த்தி, அந்நாட்டு மக்களின் மூளையைச் சலவை செய்து, தம்மைத் தாமே தாழ்த்திக் கொள்ளும் நிலைக்குக் கீழே தள்ளி, அவர்கள் மீதேறிச் சவாரி செய்து, பிரித்தாளும் தந்திரத்தைக் கையாண்டு அவர்களிடையே கருத்து வேறுபாட்டை வித்திட்டவர்களின் செயலையும் அதனால் விளைந்த சூழ்நிலைகளை நாம் அனுபவித்து அறிந்ததால் மேற்கண்ட கருத்து சரியானது என நாம் ஓர் முடிவுக்கு வரலாம். அப்படியானால் அந்த இரகசியத்தை இப்போது வெளிப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் என்ன? என்ற கேள்வி எழுவதில் தவறில்லை.

இப்போது வெளிபடுத்தா விட்டால், நம்நாட்டின் தொன்மையான நூல்களின் உட்பொருள் என்னவென்பதைப் பிற மொழி நூல்களின் வாயிலாக அறிந்துணரும் அவலநிலைக்குத் தமிழ் நூல்களின் தரம் சிறிது சிறிதாக குறைந்து, அது தனது முக்கியத்துவத்தை இழந்து விடும்.

தமிழ் நாட்டில் பிறமொழிகள் முக்கியத்துவம் பெற்றுவிடும். அதன் பின்னர் தமிழ் மொழியைக் கற்றுக்கொள்ள வருவோரும் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களும் இல்லாத அவலநிலை உருவாகும்.

இந்நிலை உருவானால் தமிழகத்தின் நிலை என்னவாகும் என்பதை சிந்திக்கவே என் மனம் அஞ்சுகிறது. இந்த ரகசியத்தை இப்போது வெளிப்படுத்தாமல் விட்டு விட்டால் இனி எக்காலத்திலும் அது யாராலும் அறியமுடியாத நிலையடைந்துவிடுமோ என்ற எண்ணமே இப்போது வெளியிடப்படுவதன் காரணமாகும்.

எது எது, எவ்வப்போது, எங்கெங்கே வெளிப்பட வேண்டுமோ, அது அது, அங்கங்கே அவ்வப்போது நிச்சயமாக வெளிப்படும்.

மேலும், நம் வாழ்நாளில் நாம் என்ன செய்கிறோம் என்பதற்கு மட்டும் பொறுப்பாளிகள் அல்ல, எதையெல்லாம் செய்யாமல் விட்டுச்செல்கிறோமோ அதற்கும் நாமே பொறுப்பாளிகள் - என்பதும் மற்றுமொரு காரணம் எனப் பதிவு செய்யப்படுகிறது.

அறிவோம் அறிவிப்போம்

அறிவு, அறிபவர், அறிவிப்பவர் என்ற மூன்றும் உள்ளடங்கி யுள்ள திரிபுடி ஞானத்தை அறிவோம் அறிவிப்போம் என்பதற்கு ஒப்பிட்டு, உருவதிகாரத்தின் முதல் கட்ட ஆய்வின் வெளிப்பாடாக உயிர், மெய் மற்றும் உயிர்மெய் எனும் சொற்களின் உட்பொருளைக் காண்போம்.

உயிரும் உடலும்

தொல்காப்பியத்தில் உயிர், மெய் மற்றும் உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் பற்றியும், அதில் உயிர் என்பது ஆன்மாவையும் மெய் என்பது உடலையும், உயிர்மெய்யில் உயிரும் உடலும் இணைந்துள்ளதையும் குறிப்பிடுவதை அறிந்தோம்.

அதனைத் தொடர்ந்து அவற்றில் மறைந்துள்ள விபரங்களை அறிவதன் வாயிலாக, இந்நூல் சிறப்பு பெறும் என்பதால் அவற்றைச் சற்று விரிவாக காண்போமாக.

நிலையாமை

குடம்பை தனித்தொழியப் புள்பறந் தற்றே

உடம்போடு உயிரிடை நட்பு- *திருக்குறள்-338.*

கூடு தனியே கிடக்கப் புள் பறந்து போனாற் போலும்; உடம்போடு உயிர்க்கு உள்ள நட்பு, என்பது பொருள்.

புள்ளினம் குடம்பை சேர- எனப் பெருங்கதை (1.54)கூறுகிறது. புள்ளினம்- ஆன்மாக்களாகும், ஆன்மாவின் வடிவம் பறவையாகும். குடம்பை - குடைந்து வளைந்து கொண்ட இடம் என்பதால் குடம்பை என வந்தது. ***குடம்பை*** *என்பது உடலைக் குறிக்கும் சொல்.*

குரீஇச்சேவல் குடம்பை வதியும்*- என்கிறார் பெருங்குன்றூரர். இதில்,* ***குரீஇச்சேவல்*** *- குருவியாகிய ஆண்பறவை,* ***வதியும்*** *- தங்கும் எனப்பொருள்படும். இதன் மூலம், சிறிய ஆண் பறவையான உயிர் தங்குமிடம் உடல் என்பது தெளிவு.*

கொங்கர் புளியங்குளத்தில் உயிரைக் குறிக்கும் பறவையின் வெள்ளை நிறமுடைய பாறை ஓவியத்தை காணலாம். ***உயிர்*** *என்பதற்கு ஆதன், சேதனன், பசு, சீவன், புற்கலன்,* ***கூத்தன்****, அணு, இயமானன், ஆன்மா ஆகிய பெயர்களுண்டு.*

மேற்கண்டதற்கு, ***பறவை வாயடைத் தருகணை பார்ப்பொடும் பெடையைச், சிறக ரால்அணைத் திரும்பொழிற் குடம்பையுட் செறிய*** *- எனத் திருவிளையாடல் (விறகு 19) கூறுவது மற்றொருச் சான்றாகும்.*

உயிர், அறிவுடையது, அழிவற்றது; அருவமானது.

உடல், அறிவில்லாதது; அழிவுடையது; உருவமானது.

இங்ஙனம் மூவகையில் மாறுபட்ட உயிரும் உடலும் ஒன்றாக கூடியிருப்பது விந்தையாய் விளைந்துள்ளது என்பர்.

நல்வினை தீவினை எனும் இருவினைப்பயனால் மருவியிருந்து உரிய பருவம் வரவே இவைப் பிரிவுறுகின்றன எனப் பொருள் கூறுகின்றனர், ஞானிகள்.

வினைப்போக மேஒரு தேகம்கண் டாய்வினை தான்ஒழிந்தால் நினைப்போது அளவுநில் லாதுகண்டாய்சிவன் பாதம்நினை நினைப்போரை மேவு நினையாரை நீங்கிந் நெறியினின்றால் உனைப்போல் ஒருவர்உண் டோமனமே எனக்கு உற்றவரே- *என்கிறார் பட்டினத்தார்.*

உடம்பின் ஒழிவும், உயிரின் நிலையும், சிவபெருமானே என்றும் அது உறவுரிமையா மருவியிருக்கும் வகையும் இதனால் அறியவந்தன. என்றும் குறைவில்லா இன்பநிலையில் ஒன்றியிருந்த உயிர் எப்படியோ நழுவிப் பொன்றும் புலையில் புகுந்து பொல்லாத துயர்களை அனுபவிக்கின்றது.

ஞான ஒளி ஓங்கி அவரின் ஊன இருள் நீங்கி ஒழியும்; அவ்வாறு ஒழியவே உண்மை நிலையை உரிமையுடன் தோய்ந்து உயிர் உயரின்பமாய் ஒளி மிகுந்து சிறந்து திகழும், என்பதே அதன் பொருள் என ஞானிகள் கூறுவர்.

திருச்சி மாவட்டம் மண்ணச்சநல்லூர், திருப்பஞ்சீலியில் எழுந்திருளியுள்ள ஈசனின் திருக்கோயிலின் திருக்கோபுர நிலைக்கால் படியில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள மேற்கண்ட பறவைக் குறியீடுகளை (நிசமாகிய பரமாத்மா, நிழலாகிய சீவாத்மா) ஈப்புலி என்னும் ஆடுபுலி விளையாட்டு வரைப்படத்தையும் கண்டு மகிழ்வீராக.

(நன்றி: தமிழகத் தொல்லியல் துறை, இந்து சமய அறநிலையத் துறை.)

ஆன்மா ஓர் பறவை வடிவம்

ஆன்மா ஓர் பறவையின் வடிவம் என்பதற்கானதொரு ஆதாரச்சின்னத்தை திருவண்ணாமலை, தானிப்பாடி, மோட்டூரில் காணலாம். உயிரைக் குறிக்கும் இந்தப் பிரமாண்டமான பறவையின் வடிவம் ஒரே பலகைக்கல்லில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. அப்பறவையின் தலையின் வடிவம் கோட்டுருவமாகக் காணப்படுவதால், இதனைத் தலையில்லாத வடிவம் எனக் கருதலாகாது.

தமிழகப் பண்பாடு மற்றும் வரலாற்றுச் சின்னமாகிய இதனை இப்பகுதி மக்கள், **கூத்தன்** மற்றும் **கூத்தாடியப்பன்** எனக் குறிப்பிட்டு வழிபட்டு வருவது ஓர் சிறப்புச் செய்தியாகும். கூத்தன் என்பதற்கு நடன், ஜீவாத்மா (சீவான்மா), ஒட்டக்கூத்தன் எனப்பொருள்படும்.

தாய்த் தெய்வ வடிவம்

தாயே ! அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம், ஆனந்தமயம் என்றவையும், தலை, இரண்டு இறக்கைகள், வால், உடல் -என்ற பிரகடனத்துடன், சீரிய உபநிஷத வாக்கியங்களால் பிரசித்தம் செய்யப்பட்டவையுமான, இந்த ஐந்து கோசங்களால் மறைக்கப்பட்டிருக்கும் உம்மையே, இந்தப் பிரகாசமாய் மின்னல் கொடி போல் ஜ்வாலிக்கும் ஆத்ம ஜோதி என்று எவன் அறிந்தானோ, அவனே **பிரம்ம ஞானியாவான்** என ஸ்ரீ சக்தி மஹிம்ன ஸ்தோத்ரத்திம் (சுலோகம் எண்-24) அன்னையின் மகிமையைக் கூறுவதன் அடிப்படையிலே இச் சின்னத்தைத் தாய்த் தெய்வ வடிவம் எனத் தமிழக அறிஞர் பெருமக்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

பிரம்மஞானி

மேற்கண்டதன் அடிப்படையில் தாய்த் தெய்வச் சின்னத்தின் பின்புறத்தில் காணப்படும் கல்திட்டையில் அடக்கம் செய்யப்பட்டவர் பிரம்மஞானி என்பதை உறுதிபடக்கூறலாம். இதே போன்ற பிரம்ம ஞானிகளின் உடல்கள் அடக்கம் செய்யப்பட்ட ஈமச்சின்னங்கள் தமிழகத்திலும், ஆந்திர மாநிலத்திலும் காணப்படுகின்றன என்பது அறியப்பட்டச் செய்தியாகும். பிரம்ம ஞானிகள் வாழ்ந்து மறைந்த இப்பகுதிகள் பழந்தமிழகத்தின் எல்லைக்கு உட்பட்டது என்பதும் இங்கே பதிவு செய்யப்படுகிறது.

நன்றி: தமிழகத் தொல்லியல் துறை, முனைவர் இராஜவேலு, தமிழ் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர்.

சிவனும் ஜீவனும்

நம் தாய்த் தமிழ்த் நாட்டில் கைவல்லிய நவநீதம் என்ற நூலைப் படிக்காத அல்லது அதன் பொருள் அறியாத தமிழன் இல்லவே இல்லை எனக் கூறப்பட்ட நிலை இருந்தது. ஆனால் இன்றைய நவநாகரீக உலக வாழ்க்கையில் அந்நிலை மாறி, அத் தமிழன் மதி மயக்கத்தால் தள்ளாடுவது கொடுமையிலும் கொடுமையாகும். உய்ய நெறிகாட்டும் கைவல்யநவநீதம் பழந்தமிழகத்துக்கே சொந்தமானது எனக்கூறுவது மிகையாகாது.

அச்சுவத்த மென்றொரு மரமதி

லிரண்டரும் பறவைகள் வாழும்

நச்சுமங்கொரு பறவையம் மரக்கனி

நன்று நன்றெனத் தின்னும்

மெச்சுமங் கொரு பறவைதின்னாதென

வியங்கியப் பொருளாக

வைச்சு மாமறை சீவனை

யீசனை வகுத்தவா றறிவாயே-

கைவல்லிய நவநீதம், சந்தேகந்தெளிதற் படலம், கவி. 58.

அடுத்த நிமிடத்திற்கு நிலையில்லாத அரசு எனும் மாயா விருஷத்தில் அருமையான இரண்டு பறவைகள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும். போகங்களை விரும்புகிற அம்மரத்தில் வசிக்கும் ஓர் பறவை அம்மரத்திலுள்ள பழங்களை நன்றாக இருக்கின்றன, நன்றாக இருக்கின்றன எனத் தின்னும். அதன்கண் துதிக்கப்பெற்ற அம்மரத்திலுள்ள மற்றதொரு பறவை, அம்மரத்திலுள்ள பழங்களை நுகராது. மகத்துவமான அப்பறவையைக் குறிப்புப் பொருளாக வைத்து, பெருமை தங்கிய நூலானது சிவனையும், ஜீவனையும் பகுத்துக் கூறிய மார்க்கத்தை நீ விசாரித்து அறிந்து கொள்வாய், என்பது அதன் பொருள்.

(குறிப்பாக அச்சுவத்தம் என்பதற்கு தலைகீழான மாயா விருட்சம் எனப் பொருள் கொள்ளவேண்டும்)

மிகவும் அறிவுநிறைந்தது மனிதப் பிறவி; மனிதனின் ஊனவுடல் (புற்கலம்) ஞானம் அடையக்கூடிய அனைத்துத் தகுதிகள் கொண்டது; நீரின் மேல் தளத்தில் தோன்றும் நீர்க்குமிழி (புற்புதம்) போன்று நிலையற்று விரைவிலேயே அழிந்து போகும் இயல்புடைய இந்த உடலை விட்டு உயிர் பிரிந்துபோகும் முன்னர் ஜீவன் (புற்கலன்) தெளிவடைந்து முக்தி பெற வேண்டும் என்பதையே கைவல்லிய நவநீத பாடல், ஓர் காணொலிக் காட்சியாகச் சித்தரித்து காட்டுகிறது.

படவிளக்கம்: ஒன்று போன்ற இரண்டு பறவைகள்,ஒரே மரத்தில் அமர்ந்திருக்கின்றன, அதுபோல் ஜீவனும் ஆன்மாவும் ஒரே உடம்பினுள் உள்ளன...

(நன்றி: முண்டகா உபநிதம் - நிழலும் நிஜமும் (பக்.82), ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம், சென்னை.)

கைவல்லிய நவநீதம் கூறும் பழந்தின்னும் பறவை, பழம் தின்னாப்பறவைக் குறியீடுகளைக் குறிப்பாகத் தமிழகத் திருக்கோயில்களில் மட்டுமே காணமுடியும் என்பது சிறப்புச் செய்தியாகும். இவை காலத்தால் பிற்பட்டாலும் அவற்றில் நிறைந்துள்ள உயர்ந்த தத்துவம் காலத்தால் முற்பட்டதாகும்.

மேலும் இக்குறியீடுகள் தமிழகப் பண்பாட்டின் சான்றுகள் என்பதால் இவற்றைப் பாதுகாப்பது தமிழக மக்களின் கடமைகளில் ஒன்றாகும்.

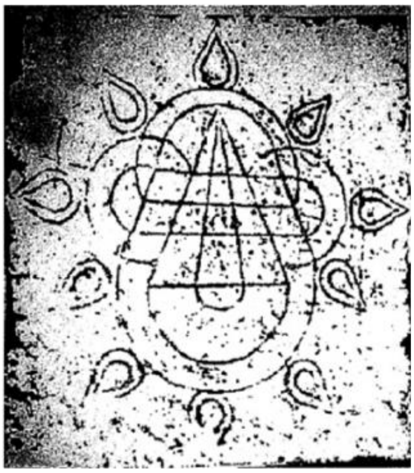

(திருச்சி, திருவானைக்கா, பழம் தின்னா பறவைக் குறியீடு, நன்றி: தமிழகத் தொல்லியல் துறை, தமீழக அறநிலையத் துறை) குறிப்பு: ஆத்ம ஜோதி குறியீடும் ஆடுபுலி விளையாட்டும் எனும் தலைப்பில் இந்நூலாசிரியர்படைத்த ஆய்வு நூலை கோவை ஸ்ரீ லலிதா புக்ஸ் அச்சிட்டு 2004-யில் வெளியிட்டுள்ளது. அதில் மேலும் பல விபரங்களைக் காணலாம்.

மேற்கண்டவை, சங்கிலித்தொடர் போன்ற மானுடபிறப்பு, வாழ்க்கை இறப்பு எனும் மாயச் சுழற்சி என்பதை விவரித்து, இறைவன் ஒருவனே, இரண்டல்ல என்பதை உறுதி செய்கிறது.

அந்த இறைவனே உயிர் எனும் ஆன்மா, அதுவே நீ, நீ உடலல்ல, உயிர் என்ற தத்துவத்தை உணர்ந்து, சிவனுக்கும் ஜீவனுக்கும் இடையேஉள்ள இணைபிரியாத நட்பை அறிந்து பிரம்மஞானம் பெற வேண்டும், என்பது உட்பொருளாக உயிர், மெய் மற்றும் உயிர்மெய் எழுத்துக்களில் மறைத்து காட்டப்பட்டுள்ளது என்பதையும் அறியமுடிகிறது.

குறிப்பாக மெய்யெழுத்துகள் உயிர்எழுத்துக்களின் ஒலியுடன், புள்ளிகளுடனும் இணைந்து பல்வேறு ஒலி வடிவம் பெறும் தன்மையை அறிவித்ததில் நம்முன்னோர்களின் மிகஉயர்ந்த சிந்தனைத் திறன் வெளிப்படுகிறது.

இதனால் தமிழ் எழுத்துக்களிலும், எண்களிலும் மானிடப் பிறப்பின் ரகசியம் புதைந்துள்ளது தெளிவு. இனி நாம் அறியவிரும்பும் தமிழ் எழுத்துக்கள் எவ்வாறு உருவம் பெற்றன என்ற ரகசியத்தைக் காண்போமாக.

ரகசியம்

அறியமுடியாத ஓர் மிகநுண்ணிய இயக்க சக்தியால் பிரபஞ்சத்தில் வெளிப்பாடு - ஒடுக்கம் எனும் இரண்டு செயல்கள் தங்கச் சங்கிலிபோலத் தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றது. இதை விஞ்ஞான ரீதியாகச் சிந்தித்தால் ஓர் உண்மை வெளிப்படுகிறது. அதுவானது வெளிப்படுவதற்கு முன்பு சலனமற்ற சமநிலை ஒன்று உறுதியாக இருந்திருக்கவேண்டும் என்பதாகும்.

எந்ததொரு நொடிப்பொழுதில் பிரபஞ்சத்தின் சமநிலை தவறியதோ அந்த நொடிப்பொழுதே வெளிப்பாட்டின் காலமாகும். அவ்வாறு சமநிலை தவறியது **காரணமாகவும்** அதனால் வெளிப்பட்ட உந்து சக்தியே விரிவடையும் **காரியமாகவும்** இருந்துள்ளது. விரிவடைவது ஓர் அறுதி நிலையை அடைந்த பின்னர், எவ்வாறு விரிவடைந்ததோ அவ்வாறே சமநிலையை நோக்கித் திரும்பி பயணிக்கிறது. அப் பயணத்தையே ஒடுக்கம் என்றனர் ஞானிகள்.

சமநிலை தவறியதால் வெளிப்படும் உந்து சக்தி, வெளிப்படுதல் அல்லது விரிவு, குறிப்பிட்ட எல்லை, ஒடுக்கம் அல்லது மறைத்தல், ஈர்க்கும் சக்தி, சமநிலை. இதையே, சமநிலை - குறிப்பிட்ட எல்லை - சமநிலை எனச் சுருக்கமாக வரிசைப்படுத்தலாம்.

விஞ்ஞானம்

மேற்கண்டதை விஞ்ஞான ரீதியில் ஓர் செயல்முறை விளக்கத்துடன் காண்போமாக.

சேவல் கூவிய, இரவு கடந்து பொழுது புலர்ந்த நேரம், ஓர் புண்ணிய பூமி, ஆரவாரமற்ற அமைதியான சூழ்நிலை, அசைவற்ற தெளிந்த நீர் நிறைந்த ஊருணி, ஓர் மனிதன். ஓர் எண்ணத்தில் அவன் கையில் ஒரு கல்லை எடுத்தான், ஊருணியின் மய்யத்தில் விழும்படியாக உயரே எறிந்தான். அக்கல்லானது வேகமாக மேலே உயர்ந்து சற்றுநேரம் மேலே சமநிலை வகித்து அதே வேகத்தில் ஊருணியின் மய்யத்தை நோக்கி கீழ் நோக்கி இறங்கியது.

தமுக் என்றதொரு சப்தம், ஊருணியின் மய்யத்தில் விழுந்த அக்கல், ஓர் குழிபோன்ற அமைப்பை உருவாக்கியது. அதனையடுத்து அக்கல் தண்ணீருக்குள்ளே ஓர் குறிப்பிட்ட வேகத்தில் கீழ் நோக்கிச் சென்று ஊருணியின் அடிமட்டத்தைச் சென்றடைந்தது.

இவ்வாறு ஒரு கல் இடமாற்றமடைந்த அதேநேரத்தில், அசைவற்று இருந்த நீர்ப் பரப்பின் மேற் பகுதியில் ஓர் மாற்றம் உண்டானது. அதுவானது சமநிலையை இழந்ததாகும். ஆரம்பத்தில் ஓர் கூம்பு போலச் சற்று மேலே உயர்ந்து ஒரு வளையமாக மய்யத்திலிருந்து ஊருணியின் நான்கு எல்லைகளை நோக்கி வேகமாக ஓடியது. ஊருணியின் கரைகள் அதனது ஓட்டத்தைத் தடுத்து நிறுத்தவே, மய்யத்தை நோக்கி வேகமாக திரும்பியது. இவ்வாறு சமநிலை தவறிய நீர்மட்டம், மீண்டும் மீண்டும் சமநிலையை அடைய போராடியது. அது தனது போராட்டத்தை வட்ட வடிவ வளையங்களாக வெளிப்படுத்தியது. பெரும் முயற்சி செய்து ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்திற்குப் பின்னர் அது தனது சமநிலையை மீண்டும் அடைந்தது. இந்நிகழ்ச்சியை அமைதியாகக் காத்திருந்து கண்டறிந்த அம் மனிதன், வியப்பில் ஆழ்ந்து சிந்திக்கலானான்.

மனிதன் மிகச்சிறந்த சிந்தனையாளன் என்பதால், மேற்கண்ட நிகழ்ச்சியில், பல ரகசியங்கள் மறைந்திருந்ததைக் கண்டு மனம் மகிழ்ந்தான். தாம் அறிந்ததை மற்றவருடன் பகிர்ந்து இன்புற்றான். தமது எண்ணத்திற்கு உதவியது எது? அதுவே அக்கல். அந்த கல்லே வணங்குதலுக்குரியது என அறிந்தான். தான் கண்ட அக்காட்சியை ஓர் குறியீடாக வரைந்தான். அதில் கல்லை ஓர் புள்ளியாகவும், அதனை மய்யப்படுத்தி ஒன்றுக்கு மேல் ஒன்றான மூன்று வட்டங்களும், புவியின் திசைகளைக் குறிக்கும் கோடுகள் உடையதாக வடிவமைத்து வைத்தான். திருச்சி மாவட்டம், திருத்தவத்துறை (இலால்குடி), சப்தரீஷ்வரர் ஆலயத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள அக் குறியீட்டின் அருகிலேயே பழந்தின்னாப் பறவையாகிய பரமாத்மாவைக் குறிக்கும் குறியீடு பொறிக்கப்பட்டிருப்பது அதனது தனிச்சிறப்பாகும். (நன்றி: தமிழகத் தொல்லியல் மற்றும் இந்து சமய அறநிலையத் துறை)

விஞ்ஞானமும் மெய்ஞ்ஞானமும்

விஞ்ஞான ரீதியிலான செயல்முறை விளக்கத்துடன் அறிந்த மேற்கண்ட ரகசியத்தை மெய்ஞ்ஞான ரீதியிலும் அறிவோம். சமநிலை பராபரம் எனும் பரம்பொருள் அல்லது இறுதியான அறிவு, சமநிலையைத் தவறச் செய்வது (காலம்) மகத் எனும் எண்ணம், அதுவே தோற்றத்தின் காரணம்.

வெளிப்பாட்டில் முதலில் வெளிப்பட்டது பரம் (புள்ளி), உந்து சக்தியின் முதல் வெளிப்பாடு சிவம் (காரணம்) அதிலிருந்து வெளிப்படுவது சக்தி (காரியம்), சிவசக்தி ஐக்கியம், அவற்றின் விரிவு அல்லது வெளிப்பாடு (காரணகாரியம்).

குறிப்பிட்ட எல்லை - வெளிப்பாட்டின் உச்சகட்டநிலை (இடம்), ஒடுக்கம்- அறுதியான அறிவை நோக்கி திரும்பும் பயணம், ஈர்க்கும் சக்தி - பிரம்மஞானம், சமநிலை- பரம்பொருளில் ஐக்கியமாதல் (முக்தி).

மேற்கண்டவற்றையே தங்கச்சங்கிலி போன்று நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கும் ஐம்புலன்களால் அறிய இயலாத பிரபஞ்சத்தின் நுண்ணிய இயக்க சக்தி. அந்த இயக்க சக்தியே, பல்வேறு விதமாக பல்வேறு பெயர்களில் பல்வேறு நாடுகளில் தன்னை வெளிப்படுத்தி, மனிதனை அவனது தேடல் சிந்தனையால் தன்னைத்தானே அறிந்துணரச் செய்கின்றன, சிந்து சமவெளி முத்திரை எண் பி-21, மலையடிப்பட்டி ஆகிய இடங்களில் காணப்படும் ஐந்து முனை நட்சத்திர வடிவங்கள்.

இதைத்தான், சமநிலை நோக்கித் திரும்பும் பயணம் அல்லது தொடக்கத்தை நோக்கித் திரும்பும் பயணம் என்று சனாதனதர்மம் கூறுகிறது. தோற்றத்திலும் ஒடுக்கத்திலும் ஓர் நிர்ணயிக்கப் பட்ட சீரான ஒழுங்குமுறை மறைந்துள்ளது ஓர் முக்கியக் குறிப்பாகும். அந்த ஒரு ஒழுங்கு முறை எது?

சமநிலை பயணம்-ஓர் சான்று

பிரபஞ்சம் சமநிலையை நோக்கிப் பயணிக்கிறது என்பதற்கான ஆதாரச் சான்று ஏதேனும் உள்ளதா என அறிய விரும்புவது மனித இயல்பு. நாம் இவ்வாறு நாம் விரும்புவோம் என்பதை அன்றே நன்குணர்ந்த நம்முன்னோர் அதற்கான சான்றை ஈமச்சின்னங்களின் பானை ஓடுகளில் கீறப்பட்ட உருவக்கோடுகளாகப் பதிவு செய்துள்ளனர். தமிழகத்தில் மேற்கொண்ட அகழாய்வில் கண்டறிந்த **பெரியன் ஸாதன்** என்ற எழுத்துப்பொறிப்பிற்கு அடுத்துள்ள குறியீட்டைக் காண்க. அதில், படுக்கை வசத்தில் நான்கு பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்ட ஓர் முக்கோண வடிவமும், அதன் முனையில் ஓர் கோடும் பொருத்தப்பட்டுள்ளது. அக்கோட்டின் இருமுனைகளில் சமம் என்பதைக் குறிக்கும் இரு சமக்கோடுகளையும் காணலாம். சிந்து சமவெளி அகழாய்வில் கண்டெடுக்கப்பட்ட இப்பானை ஓட்டின் வடிவமும் மேற்கண்டதற்குத் தக்கதொரு சான்றாகும்.

பெரியன் ஸாதன் (குறியீடு)

சமநிலையை நோக்கிப் பயணிக்கும் இலக்கு முக்கோணத்தின் உச்சி. அதனை, பர - என்பதையும், துவக்கம், அடிப்பகுதியின் இருமுனைகள், யு + கம் என்பதை குறிப்பதாகும். பரயுகம் (பர+யு+ கம்) என்பது அந்த முக்கோணத்தின் பொருளாகும். அதிலிலுள்ள நான்கு பாகங்கள் 4:3:2:1 என்ற விகித அடிப்படையிலான நான்கு யுகங்களின் காலத்தைக் குறிப்பதே ஒழுங்கு முறையாகும்.

இதே போன்ற, சற்று மாறுபட்ட குறியீட்டைச் சிந்துசமவெளி பகுதியில் மேற்கொண்ட அகழாய்விலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. (நன்றி: இந்தியத் தொல்பொருள் துறை, தமிழகத் தொல்லியல் துறை)

பிற்காலத்தில் மேற்கண்ட தத்துவத்தின் அடிப்படையில் கல்வெட்டுக்களின் ஆரம்பத்திலும் இறுதியிலும் குறியீடுகள் வாயிலாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதை, கோவை பண்பாட்டு ஆய்வு மையம், **அகழாய்வு காட்டும் தமிழக வரலாறு** *எனும் நூலில்,* **தோ** *குறியீடும் அதனது வளர்ச்சியும் என்ற தலைப்பில், பக்கம்-71 இல், அதனது வடிவத்தை அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளதையும் காண்க.*

மேற்கண்ட 4:3:2:1- என்ற விகிதம் முறையே கிரேதாயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகமம் மற்றும் கலியுகம் என்பதும் 17,28, 000, 12,96,000, 8,64,000, மற்றும் 4,32,000 என ஒவ்வொரு யுகத்தின் வருடங்களைக் குறிப்பிடுவதாகக் கருதலாம்.

உருவக் கணிதம்

மெய்ஞ்ஞானம் அகத்தைச் சார்ந்தது. அது அறிவின் இறுதி நிலை, அதனை அறிவிப்பது எளிதானதல்ல. அறிவித்ததைப் புரிந்து கொள்வதும் எளிதானதல்ல. மேலும் புரிந்துகொண்டதைப் புத்தியில் பதிவு செய்வதும் எளிதானதல்ல.

அதற்கு மூல காரணம், புறஉலகமும், புற உலகப் புலன் இன்பங்களின் மீதுள்ள பற்றும் பாசமும் ஆகும். அதுவே நம்மிடம், உண்மையை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கும் மனப்பான்மையை உண்டாக்குவதாகும்.

எல்லையற்ற பரம்பொருள் எல்லைக்கு உட்பட்ட பிரபஞ்சப் பொருளாக மாறியது எப்படி? என்ற கேள்வி மீண்டும் மீண்டும் கேட்கப்படுவதன் மூலக்காரணமும் இதுவேயாகும்.

இவ்வாறு தொடர்ந்து கேட்கப்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்கான வழி ஏதேனும் உண்டா? என நம்முன்னோர்கள் சிந்தித்தனர்.

விஞ்ஞானத்தையும் மெய்ஞ்ஞானத்தையும் இணைத்து எளிதாகப் பொருள் அறிவிக்கக் கூடிய சிறந்ததொரு வழிமுறையைத் தேடினர். அவர்களது தேடலினால் அறியப்பட்டதே க்ஷேத்திர (வடிவியல்) கணிதம்.

அதனையே உருவக்கணிதம் எனலாம். உருவக்கணிதம் (உருவ+கணிதம்) என்பதற்கு, உருவ-நன்றாக அல்லது நல்லதான, கணிதம்- கணக்கு நுல் எனப் பொருள். அந்த நல்ல கணக்கு அதாவது க்ஷேத்திர (வடிவியல்) கணித நூலே விஞ்ஞானத்தையும் மெய்ஞ்ஞானத்தையும் இணைக்கும் பாலம்.

க்ஷேத்திர கணிதம்

பழங்கால க்ஷேத்திர கணிதம் எப்போது, எங்கே, எவரால், எப்படி, எதற்காக, ஏன் தோன்றியது என்று சிந்திப்பது மானுட இயல்பு. உலகில், எந்த ஒரு காலகட்டத்தில் எந்தவொரு பகுதி மெய்ஞ்ஞான வளர்ச்சி பெற்று உயர்ந்திருந்ததோ அந்த குறிப்பிட்ட பகுதியில் தான் க்ஷேத்திர கணிதமும் (வடிவியல்) தோன்றியுள்ளது எனலாம். அதன் அடிப்படையில் மெய்ஞ்ஞான பூமி எனப்படும் நம் பாரத நாட்டில், ஆன்ம மொழியைப் பகர்ந்த தமிழகமே அதனது தோற்றம் என்பது தெளிவு.

பொதுவாக அகழாய்வுகளின் அடிப்படையில் அறிஞர்கள் க்ஷேத்திர கணிதத்தின் தோற்றத்தைப் பாதுகாப்பாக கி.மு. 3000 எனக் கூறுவர். ஆனால் அண்மையில் அகழாய்வில் கண்டறியப்பட்ட பெருங்கற்கால ஈமச்சின்னங்களின் அடிப்படையில் அதன் தோற்றம் கி.மு. 5000 க்கும் முற்பட்ட தாக இருக்கலாம் எனவும் கருதுகின்றனர். மண்பானைகளை உருவாக்கிய குயவனின் சக்கரம் ஓர் க்ஷேத்திர கணிதத்தின் வடிவம். எனவே, அதனது காலம் கி.மு.5000-க்கும் முற்றப்பட்டதென்பது மிகைப்படுத்தி கூறுதலாகாது.

மேற்கண்ட கணித இயலின் ஓர் அங்கமான க்ஷேத்திரகணிதம், பெரும்பாலும் நகரம், அரண்மனை, கோயில், வீடு, அக்னிகுண்டம், போக்குவரத்து வாகனங்கள் போன்ற பல்வேறு கட்டுமானப் பணிகள் மற்றும் பல்வேறு தொழில் நுட்ப இயலிலும் முக்கிய இடம் பெறுவதாகும். உருவாக்குவதில் இதற்கு ஈடுஇணை எதுவுமே இல்லை எனலாம்.

க்ஷேத்திரகணிதத்தின் பலவகையான வடிவங்களை உயிருடையவை அல்லாத பொருள்களின் குணமுடையவை என்று சிலர் கூறுவர். ஆனால் அவ்வடிவங்கள் அனைத்துமே பிந்து எனும் ஓர் புள்ளியிலிருந்தே வெளிப்பட்டதால் அவ்வாறு கூறுவதைத் தவிர்ப்பது நல்லது.

புள்ளி எனும் பிந்து

மெய்ஞ்ஞானத்தில் பிந்து தத்துவத்தை அறிவது மானுட வாழ்க்கையின் இலட்சியம். இலட்சியத்தை உண்மை என்பர். மேலும் அதனை **தத்துவம்அசி** என சாம மறைநூல் கூறுகிறது. அதனை, தத் +துவம்+அசி எனப்பிரித்து தத்- ஈசன், துவம்- ஜீவன், அசி-அதிசய உண்மையான பிரம்மத்தில் ஐக்கியமாதல் என்பர்.

எதிலிருந்து வெளிப்பட்டதோ அதிலேயே ஐக்கியமாகும் - என்பதாகும். தத்துவம் அசி என்பதைக் கீழ்க்கண்ட க்ஷேத்திர கணிதத்தின் வாயிலாக அறிவோமாக.

ஒளியும் ஒலியுமாக இணைந்துள்ளதே பிந்து. அதுவே க்ஷேத்திர கணிதத்தின் ஆரம்பம் அல்லது மூலம், அளவிட இயலாத ஒரு புள்ளி என்பதும் அதுவேயாகும்.

இரு புள்ளிகளை இணைப்பது ஓர் கோடு. அது செங்குத்துக்கோடு, படுக்கை கோடு, குறுக்கு கோடு மற்றும் வளைகோடு எனப் பலவகைப்படும். மூன்று புள்ளிகளை இணைக்கும் மூன்று கோடுகளை கொண்டது முக்கோணம், அவ்வாறே நாற்கோணம் (சதுரம், செவ்வகம், மற்றும் பல), ஐங்கோணம், அறுகோணம், எழுகோணம், எண்கோணம், நவகோணம் என எண்ணிக்கையில் அடங்காத கோணங்களை உருவாக்கி இறுதியில் எண்ணிக்கையில் அடங்காத கோடுகளை உடைய ஓர் வட்ட வடிவமாகிறது. எனவே க்ஷேத்திர கணித வடிவங்களில் ஒளியும் ஒலியும் மறைந்துள்ளது தெளிவு.

இயற்கை வடிவமாம் வட்டத்தை உயிர் வரியெழுத்தாக்கிய உணர்வு வளமிக்க புலமையர் நம்தமிழர்- எனப் பனிமலை முகடுகளும் பள்ளத்தாக்குகளும்(பக்-12) எனும் நூலில் நம்தமிழர்களின் புலமையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார், இரா.இளங்குமரானார்.

பல்வேறு வடிவங்களும் அதன் பொருளும்

ஒவ்வொரு வடிவத்திற்கும் தனித்தனியாகப் பெயரும், உட்பொருளும் உண்டு. உதாரணமாக, வட்டம்- காலத்தையும், சதுரம்- இடத்தையும், செவ்வகம்- இயக்கசக்தியையும் குறிக்கும். செங்குத்துக் கோட்டின் மேல்முனை - காந்தசக்தியைக் கொண்ட வடதுருவத்தையும், கீழ்முனை ஞானத்தை அருளும் தென்திசையையும் குறிக்கும்.

வடக்கு-தெற்கு திசையைக் குறிப்பிடும் இதுவே நிலையான, **காரண வடிவம்.** வடக்குத் திசை மங்கலகரமான திசை என்பதால் தான் தொல்காப்பித்தின் சிறப்புப்பாயிரத்தில், **வட** எனும் சொல் முன்மொழியப்பட்டுள்ளது.

படுக்கைகோடு - பூமியின் சுழற்சியான கிழக்கு மேற்கு திசைகளைக் குறிப்பிடும் **காரியவடிவம்.** ஓர் செங்குத்துக் கோடும் ஓர் படுக்கைக் கோடும் இணைவதே கூட்டல் குறியீடு.

அதுவே புணர்ச்சியின் வடிவம், அதாவது தோற்றத்தைக் குறிக்கும் **காரண காரியத்தின் வடிவம் எனவும்,** இதுவே சிவலிங்கத்தின் உட்பொருள் எனவும் கருதலாம். இதையே தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரம், புணரியல் என்ற சொல்லின் உட்பொருளாகவும் கருதலாம்.

ஒன்றுக்குமேல் ஒன்றான வட்டங்கள் / சதுரங்கள் - காலம் / இடம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பரலோகம், தேவலோகம், பூலோகம், பூதகணங்கள் வாழும் பகுதி எனப் பல்வேறு லோகங்களைப் பிரித்துக் கூறுவதாகும்.

வட்டத்தைச் சதுரமாக்குதல் - காலம் இடமாக மாறுவதையும், சதுரத்தைச் செவ்வகமாக்குதல் - இடம் சதா இயங்கி கொண்டிருக்கும் நுண்ணிய பிரபஞ்மாவதையும் குறிக்கும். இவ்வாறு ஐங்கோணம், அறுகோணம், எழுகோணம், எண்கோணம், நவகோணம் என இறுதியில் மீண்டும் வட்டமாக மாறும்.

அதாவது அளவிட இயலாத ஓர் புள்ளியிலிருந்து விரிவடைந்து, அளவிடக்கூடிய பல்வேறு வகையான வடிவங்களாகி இறுதியில் ஓர் வட்டமாக வெளிப்படுகிறது என்பதும், அவ்வாறு வெளிப்பட்டவை எல்லாம் அந்த வட்டத்திற்குள்ளே உள்ள புள்ளியில் எல்லாம் ஒடுங்கிவிடும் என்பதும் தெளிவு.

மேற்கண்ட காரண, காரிய வடிவங்களைக் குறிக்கும் திசைகள் மற்றும் அவற்றின் சிறப்புக்களைக் காண்பதும் அவசியமாகும்.

திசைகள்

கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு , வடக்கு, ஆகிய திசைகள் காலம் எனும் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் புவியின் திசைகள் (திசா) என்பர். உயர் அறிவு சிந்தனையில் மேற்கண்டத் திசைகளை முறையே உடல், கற்றல், சொல், செயல் என ஒப்பிடுவதுண்டு. வடகிழக்கு, தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு, வடமேற்கு ஆகியவை பிரபஞ்ச இடம் எனும் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் ஜோதியின் திசைகள் (திக்) என்பர். இந் நான்கு ஜோதியின் திசைகளின் மய்யத்தில் உள்ளதே அறிய இயலாத ஆகாயம். எண் திசைகளையும் அவற்றின் சிறப்பையும் தேவர்களையும் மற்றும் அதன் திசைக் காவலர்களையும் அட்டவனையிட்டுக் காண்போம்.

திசைகள்	**பொருள்**	**தேவர்கள்**	**காவலர்கள்**
கிழக்கு	உடல்	இந்திரன்	தேவதண்டிக்க (அ) அமராவதி
தெற்கு	கற்றல்	யமன்	சமயாமணி
மேற்கு	பேச்சு	வருணன்	ஷ்ரதாவதி
வடக்கு	செயல்	குபேரன்	விபாவரி (அ) மகோதயா
மய்யம்	அறியஇயலாதது	அருவம்	அருவம்

திசைகள்	**அக்னிகள்**	**தேவர்கள்**	**காவலர்கள்**
வடகிழக்கு	நீர்	ஈசானன்	யேசோவதி
தென் கிழக்கு	நெருப்பு	அக்னி	தேஜோவதி
தென்மேற்கு	பூமி	நிருதி	கிருஷ்ணஞ்ஜனா
வடமேற்கு	காற்று	வாயு	காந்தவதி
மய்யம்	ஆகாயம்	அருவம்	அருவம்

எண்திசை யானைகள்

அயிராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குமுதம், அஞ்சனம், புட்பந்தம், சார்வபௌமம் மற்றும் சுப்பிரதீகம் எனும் எட்டும் எண் திசை யானைகளைக் குறிக்கும். திருச்சி மாவட்டம் திருவெள்ளறை, ஸ்வஸ்திக வடிவ மார்பிடுகு பெருங் கிணற்றின் நான்கு நுழைவாயில்களின் இருபுறங்களில் இரண்டுஎன எட்டு யாணைகளின் அமைப்பைக் காணலாம். அவற்றில் வடமேற்கு (வாயு) மூலையில் உள்ள பரமன் எனும் இடுகுறியின் வரிவடிவத்தையும் கண்டு மகிழலாம்.

பத்து திசைகளும் பத்து பெண்தேவதைகளும்

கிழக்குத் திசையில் இந்திராணி காப்பாற்றட்டும்; (தென்கிழக்கு) அக்னி மூலையில் அக்னி தேவதையும், தெற்கில் வராஹியும், (தென்மேற்கு) நிருதி மூலையில் கட்கதாரணியும் காப்பாற்றட்டும். மேற்கில் வாருணி சக்தியும், (வடகிழக்கு) வாயு மூலையில் மிருகவாகினியான வாயு சக்தியும், வடக்கில் கௌமாரியும், (வடகிழக்கு) ஈசான மூலையில் ருத்ரதாரிணியும் காப்பாற்றட்டும். பிரஹ்மாலி ! மேலே நீ காத்தருள்வாய், விஷ்ணு சக்தியே கீழே நீ காத்தருள்வாய். இங்ஙனம் பத்து திசைகளையும் சவ வாகனமுடைய சாமுண்டாதேவி காத்தருளட்டும் - என ஸ்ரீ தேவி மஹாத்மியம் - பூர்வபாகம் -11 பத்துப் திசைகளில் பத்து பெண்தேவதைகளைக் கூறி அவை துணை நின்று காத்தருள வேண்டுகிறது.

ஐந்து ஜோதியின் திசைகளின் நிறங்கள்

ஐந்து ஜோதியின் திசைகளைக் குறிக்கும் ஐந்து அக்னிகளுக்கும் நிறங்கள் உண்டு.

ஆமேதான் அப்புநிறம் படிகமாகும்
அக்கினியின் நிறம் தானே சிவப்பாகும்
காமேதான் வாய்வுநிறம் கருப்பாகும்
கார்மேகப் புகை நிறமாம் ஆகாயந்தான்
தேமே தான் வர்ணமுமிப்படியே யாகும்
சேர்ந்து நின்ற தெய்வத்தின் தவமே கேளாய்
போமேதான் பிருதிவிக்குத் தேவன் பிர்மா
பெரிய சுவாதிஷ்டான மிருப்பர் தாமே

மண்ணின் நிறம் பொன்னிறம், நீரின் நிறம் படிக நிறம், தீயின் நிறம் சிகப்பு, வாயுவின் நிறம் கருப்பு, ஆகாயத்தின் நிறம் கார்மேகம்- என யூகி தத்துவஞானம் 15, ஐந்து அக்னிகளின் நிறங்களைக் கூறுகிறது.

அறிவும் ஐம்புலன்களும்

ஒன்று அறிவதுவே உற்று அறிவதுவே - தோல்,ஸ்பரிசம்.
இரண்டு அறிவதுவே அதனோடு நாவே- வாய், சுவை
மூன்று அறிவதுவே அவற்றோடு மூக்கே-மூக்கு, நுகர்தல்
நான்கு அறிவதுவே அவற்றோடு கண்ணே- கண், பார்த்தல்
ஐந்து அறிவதுவே அவற்றோடு செவியே- காது, கேட்டல்
ஆறு அறிவதுவே அவற்றோடு மனனே- மனம்
நேரிதின் உணர்ந்தோர் நெறிப்படுத் தினரே - (தொல்காப்பியம் மரபியல் -27) என, ஒவ்வொரு அறிவுக்கும் ஐம்புலன்களுக்கும் உள்ள தொடர்பை விவரிக்கிறது

அறிவும் ஐம்புலன்களும்

ஒன்று அறிவதுவே உற்று அறிவதுவே - தோல்,ஸ்பரிசம்.

இரண்டு அறிவதுவே அதனோடு நாவே- வாய், சுவை

மூன்று அறிவதுவே அவற்றோடு மூக்கே-மூக்கு, நுகர்தல்

நான்கு அறிவதுவே அவற்றோடு கண்ணே- கண், பார்த்தல்

ஐந்து அறிவதுவே அவற்றோடு செவியே- காது, கேட்டல்

ஆறு அறிவதுவே அவற்றோடு மனனே- மனம்

நேரிதின் உணர்ந்தோர் நெறிப்படுத் தினரே - (தொல்காப்பியம் மரபியல் -27) என, ஒவ்வொரு அறிவுக்கும் ஐம்புலன்களுக்கும் உள்ள தொடர்பை விவரிக்கிறது

அறிவும் உயிர்வகைகளும்

புல்லும் மரனும் ஓர் அறிவினவே

பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே

நந்தும் முரளும் ஈர் அறிவினவே

பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே

சிதலும் எறும்பும் மூ அறிவினவே

பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே

நண்டும் தும்பியும் நான்கு அறிவினவே

பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே

மாவும் மாக்களும் ஐ அறிவினவே

பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே

மக்கள் தாமே ஆறு அறிவு உயிரே

பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே - என

ஐம்புலன்கள் மற்றும் மனத்துடன், ஓர் அறிவு முதல் ஆறு அறிவு படைத்த மானுடன் வரை விவரிக்கிறது தொல்காப்பியம்.

உயினங்களுக்கும் மனிதனுக்கும் உள்ள வேறுபாடு

ஆச்சப்பா மாந்தருக்குப் பஞ்சபூதம்

அப்பனே ஆத்துமமாம் என்ன லாகும்

மூச்சடங்கும் மிருகமதுக் கறிவு நாலு
முனையான சீவன் என்றே செப்பலாகும்
பாச்சலுடன் பறக்கின்ற பட்சி யப்பா
பாங்கான அறிவதுவும் மூன்றே யாகும்
மேச்சலுடன் மார்பதனால் நகரும் ஐந்து
மேன்மையுடன் அறிவது தான் ரெண்டதாமே
இரண்டான விருட்சத்துக்கு அறிவு ஒன்று
எழிலான சாத்திரத் தொகுப்பின் கூறு
திரண்டதொரு கலிவாணர் சொன்ன வாக்கு
திக்கெட்டும் சித்தர் முனி கண்டாராய்ந்து .... - என மாணிடருக்கும் மற்ற உயிரினங்களுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை விவரிக்கிறார் போகர் *7000-5603*

இறைவனே ஐந்து அக்னிகள்

இறைவன் - ஆகாயம், காற்று, நீர், நெருப்பு, நிலம் எனும் ஐம்பூதங்களாக மட்டுமின்றி அவற்றைக் காணுவதற்குக் கண்களாகவும், கேட்பதற்குக் காதுகளாகவும், நுகர்கின்ற மூக்காகவும், சுவைக்கின்ற வாயாகவும், உற்றுப் பார்த்து உயர்கின்ற உடலாகவும் விளங்குகின்றான். ஐம்புலன்களின் தன்மையாகப் பேதங்கள் உள்ளனவாகவும் பேதங்கள் அற்றவனாகவும் விளங்குகிறான் இறைவன் - எனக் குறிப்பிடுகிறார் மாணிக்கவாசகப் பெருமான்.

உண்மையும் பொய்யும்

ஐம்புலன்களுக்குப் (ஐம்பொறிகளுக்கு) புலப்படாதவை பொய், புலப்படுபவை மட்டுமே உண்மை என்ற தவறான கருத்தைப் பாம்பைக் கையில் இறுகப் பிடித்ததைப் போன்ற மனம் படைத்தோர் கருதுவர். இறைவன் எங்கும் நிறைந்து அனைத்துமாய்ப் புலப்படாதவையாகவும் புலப்படுபவையாகவும் உள்ளவன் என்பதே உண்மை. மேலும் விபரங்களைக் கடோபநிஷதத்தில் விரிவாக அறியலாம்.

நீயே இறைவன்

போற்றி ஐம்புலன்கள் நின்னை
புணர்கிலாப் புணர்க்கையானே

ஐம்புலன்களின் உறுப்புக்கள் நீயே. அப்புலன்களால் அறியப்படும் சுவை, ஒளி, ஊறு, ஒலி, நாற்றம் அனைத்தும் நீயே. இந்நிலையில் உன்னை எப்படி உணர்வது? அதன் நுணுக்கம் தான் என்ன எனும் திருவாய் மொழியை, சித்தர்கள் கண்ட மானுட நூல் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

சீ, சீ குகன்

மிகச்சிறிய ஒளியான நீயே பேரொளியாக இருப்பதால் அதனைக் காணமுடியாமல் இருக்கிறாய். பேரொளியான அவனே நம் உள்ளக்குகையில் குடிகொண்டுள்ளான். குகையில் உள்ளதால் பேரொளியான இறைவனைக் குகன் என்பர். இருட்டான அறையில் விளக்கின் ஒளியால் பொருட்களைக் காண்பது போல, அஞ்ஞான இருள் படர்ந்துள்ள நம் உடலில், திருவருட் சக்தியின் ஒளியால் மட்டுமே இறைவனைக் காணமுடியும் என்கிறது திருமந்திரம் (1491).

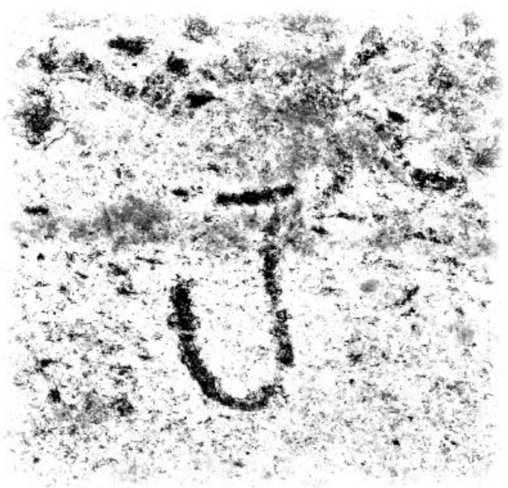

கி.பி. 6-7 -ஆம் நூற்றாண்டின் சிரீ, சிரீ குகன் (கு+க)+ந் ஆகிய இரண்டு எழுத்துப் பொறிப்புக்களை திருவெள்ளறை, வட ஐம்புநாதர் குடவரைக் கோயில் அருகே உள்ள முருகன் கோயில் மலைப்பாறையில் கணித மேதை கா.பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் கண்டறிந்ததைக் காணலாம். திரு முருகப் பெருமானுக்கும் சிரீ குகன் என்ற பெயருண்டு. (சிரீ- இலக்குமி, ஒளி, திரு, சிறப்பு எனப் பொருள்படும்.)

சிந்திக்க வேண்டுதல்

ஐயுணர்வு எய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர்வு இல்லா தவர்க்கு
பிறப்பென்னும் பேதமை நீங்கிச் சிறப்பென்னும்
செம்பொருள் காண்பது அறிவு - என

தம்மைப் போற்றிச் சிறப்பிக்கும் அறிஞர் பெருமக்களைச் சிந்திக்க சொல்கிறார் வள்ளுவர் பெருமான்.

திருமந்திரத்தின் விடை

உணர்ந்தேன் உலகில் ஒண்பொருளானை - என எல்லையற்ற பரம்பொருள் எல்லைக்கு உட்பட்ட பிரபஞ்சப் பொருளாக மாறியது எப்படி? என்ற கேள்விக்கான விடையை முன்மொழிகிறது திரு மந்திரம்.

திசையறிதல்

பழங்காலத்தில் அனைத்துக் கட்டுமானப் பணிகளைச் செய்யத்துவங்கும் முன்பு திசையறிதல் எனும் புனிதமான சடங்கு ஒரு மரபாகக் கடைபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. திசைகாட்டும் கருவியின் வருகையால் அம்மரபு காலப்போக்கில் மறைந்து விட்டது எனலாம்.

திசைகளை அறிவதன் அவசியம்

எந்த மகாபுருடனை பிரம்மன், ஆதியில் பரமாத்மா எனக் கண்டு வெளிப்படுத்தினாரோ, நான்கு திக்குகளிலும் திசைகளிலும் எங்கும் இந்திரன் நன்றாகக் கண்டறிந்தாரோ, அவரை இவ்வாறாக அறிபவன் இங்கேயே இப்பிறவியிலேயே முக்தனாக ஆகிறான்; மோக்ஷத்திற்கு வேறு வழிஇல்லை - என திசைகளின் முக்கியத்துவத்தைக் கூறுகிறது புருஷ சுக்தம் 1.17.

பழங்கால நீட்டல் அளவீடு

திசைகளின் சிறப்புக்களை அறிந்து, திசையறிதலைக் காண்பதற்கு முன் பழங்கால நீட்டல் அளவுகளைக் காண்பது அவசியம். இன்றைய விஞ்ஞான உலகில் மிகநுட்பமான கருவிகளைக் கொண்டு நுட்பமாக அளவுகளைக் காண்கிறோம். ஆனால் காடுகளிலும் மலைக்குகையிலும் வாழ்ந்த முன்னோர்களான ரிஷிகள் நம் கண்களால் காணமுடியாததை ஞானக்கண்களால் கீழ்க் கண்ட பழங்கால நீட்டல் அளவுகளை கண்டறிந்துள்ளனர்.

8 பரமணு	= ஒரு தேர்த்துகள்
8 தேர்த்துகள்	= ஒரு மயிர் நுனி அகலம்
8 நுனி மயிர்	= ஓர் ஈர்
8 ஈர்	= ஒரு பேன்
8 பேன்	= ஒரு நெல் அல்லது யவை
8 நெல்	= ஒரு விரல் அல்லது அங்குலி
12 விரல்	= ஒரு ஜான் அல்லது விட்ராசி
2 ஜான் (அ)24 விரல்	= ஒரு முழம்
4 முழம் (அ) 8 ஜான்	= ஒரு தண்டா

குறிப்பு: 24 விரல் அளவுள்ள முழம், ஒரு பொதுவான அளவு. ஒரு விரல் எனும் அங்குலியின் அளவு 0.75 அங்குலமாகும். 1 அங்குலம் = 2.54 செ.மீ.

பரமணு முதல் ஒரு விரல் அல்லது அங்குலி வரை அளவுகள் **எட்டு எட்டாக** அதிகரிப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

எட்டு என்பது இறைனைக் குறிக்கும் எண் என்பர். இது அணிமா, மகிமா, கரிமா, இலகிமா, பிரார்த்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்பவை இறைவனின் எட்டுச் சித்திகளைக் குறிப்பதாகவும் கூறுவர்.

திசையறிதல்

திசைகளைப்பற்றிய பல்வேறு விபரங்களையும் அதன் சிறப்புக்களையும் அறிந்தோம். இனி, பழங்காலத்தில் அத்திசைகள் எவ்வாறு அறியப்பட்டன என்பதைப் பற்றிய விபரங்களைக் காண்போம்.

பழங்காலத்தில் சங்கு ஸ்தாபனம் எனும் ஓர் சடங்கின் வாயிலாகத் திசைகள் அறியப்பட்டுள்ளன. அச்சடங்கை மிகப் புனிதமானதென சைவ ஆகம நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. ஆகம விதிமுறைகளை நன்குணர்ந்தவரும், அனுபவம் மிக்கவரும், நற்குணங்களுடைய ஸ்தபதி ஒருவரைக் கொண்டே திசைகள் அறியப்பட வேண்டும் என்ற விதிமுறைகளை மயமதம் போன்ற சிற்ப சாஸ்திர நூல்கள் கூறுகின்றன.

கிழக்கே சூரியன் உதிப்பது, மேற்கே சூரியன் மறைவது ஆகிய இரண்டும் பூமியின் சுழற்சியால் அன்றாடம் நிகழும் இரு நிகழ்வுகள். சூரிய ஒளியைக் கொண்டு முதலில் வடக்கு- தெற்கு திசைகளும் அடுத்து கிழக்கு- மேற்கு என நான்கு புவியின் திசைகள் அறியப்படுகின்றன. பின்னர் வடகிழக்கு, தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு, வடமேற்கு ஆகிய நான்கு ஜோதியின் திசைகள் அறியப்படுகின்றன. இவ்வாறு அறியப்படும் மிகப் புனிதமான சடங்கே சங்கு ஸ்தாபனம் எனும் திசையறிதலாகும்.

தென்னகத்தில் குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் பிரபலமான **தந்ரசமுச்சயம்** எனும் மரபு கட்டடக்கலை நூலும் மயமதம் எனும் சிற்ப சாஸ்திர நூலும் திசையறிவதைப் பற்றி விவரிக்கிறது.

திசையறியும் முறை

சங்கு என்பது கூம்பு வடிமுடையது, அதனைத் தந்தம் அல்லது சந்தன மரம் போன்ற ஒருசில தேர்தெடுக்கப்பட்ட மரத்தால் மட்டுமே செய்யப்படவேண்டும். சங்கின் அதிகபட்சமான அளவுகள் முறையே உயரம் இருபத்து நான்கு அங்குலிகள் (ஒரு முழம்) , கீழ்ப் பகுதியின் விட்டம் ஐந்து அங்குலிகள், மேல் பகுதியின் விட்டம் ஒரு அங்குலியாக இருக்க வேண்டும். நடுத்தர , சிறிய சங்கின் அளவுகள் முறையே 18, 12அங்குலிகள், அதற்கேற்ப அதனது மேல், கீழ் பகுதியின் விட்ட அளவுகளும் மாறுபடும் (ஒரு அங்குலி என்பது 0.75 அங்குலம் அல்லது 1.905 செ.மீ.).

முதலில் திசை அறிவதற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தரையை நன்றாகச் சுத்தம் செய்து, நீர் நிரப்பி, நீர்மட்டம் பார்க்க வேண்டும். அத்தரைப் பகுதி நான்கு முழம் (72 அங்குலம், 182.88 செ.மீ) பக்க அளவு கொண்ட சமம் செய்யப்பட்ட ஒரு சதுர வடிவப் பகுதியாக அமைக்க வேண்டும்.

பின்னர் அத்தரையின் நடுவே ஒரு புள்ளியை மையமாகக் கொண்டு ஒரு முழம், (இருபத்து நான்கு அங்குலி =18 அங்குலம் அல்லது 45.72 செ.மீ) ஆரமுள்ள ஒரு வட்டம் வரையவேண்டும்.

(முக்கிய குறிப்பு: சிறிய சங்கின் உயர அளவு 12 அங்குலி, அதாவது ஒரு ஜான். இந்த அளவுப்பற்றிய மற்றுமொரு குறிப்பை பின்பகுதியிலும் காணலாம்.)

அதிகாலையில் ஸ்தபதியானவர் சங்கை வட்டத்தின் மய்யத்தில் (புள்ளியில்) வைப்பார். உத்தராயன காலத்தில் சூரிய உதயத்தின் போது சூரிய ஒளி சங்கின் மேல் விழ அதனது நிழல் சாயும்.

அந்நிழல் வட்டத்தைத் தொடும் இடத்தை முதல் புள்ளியாகக் குறிக்கப்பட வேண்டும். அதுபோலவே மத்தியம், மாலை என சூரியன் மறைவதற்கு முன்னர் முறையே சங்கின் நிழலை வட்டத்தின் உள்ளேயும் வட்டத்தைத் தொடும் இடத்தையும் இரண்டு புள்ளிகளாகக் குறிக்கப்படவேண்டும். அவ்வாறு குறிக்கப்பட்ட புள்ளிகளைக் கோடிட்டு இணைக்கவேண்டும். அவ்வாறு இணைக்கும் கோடுகள் சரியான கிழக்கு- மேற்குத் திசைகளைக் குறிப்பிடாது.

ஆகவே பழங்கால க்ஷேத்திர கணித முறைப்படி முதலில் வடக்கு -தெற்கு திசைகளும் பின்னர் கிழக்கு-மேற்கு திசைகளும் துள்ளியமாக அறியப்படவேண்டும்.

முதலில் அறியப்படும் மங்கல திசையான வடக்கு, ஞானத்தின் திசையான தெற்கு ஆகிய இரு திசைகளைக் குறிக்கும் வடிவமே ஆன்மிகத்தில் அறிந்துணரும் அனுபவ நிலையை உச்சாணிக் கொம்பு என்பர்.

*கொங்கர் புளியங்குளத்தில் காணப்படும் உயிர் அணுவின் வடிவமுடைய வட்டமும், இருண்டு முனைகள் வளைந்துள்ள செங்குத்துக் கோடும், பன் உயிர் - பல்லுயிர்க்கொரு தாய் என்பதாகவும். செவ்வகத்திலுள்ளக் கூட்டல் குறியைக் கோன் எனும் பரமனைக் குறிப்பிடுவதாகவும், இருக்குறியீடுகள் **பன்னுயிர்கோன்** என்பதாகவும் கருதலாம்.*

முக்கிய குறிப்பு: வெறும் கயிற்றையும் மரஆப்புக்களையும் கொண்டு மேற்கூறிய திசைகளைக் கண்டறியும் பழங்கால க்ஷேத்திர கணிதத்தின் மகிமையைச் சொற்களாலும் எழுத்துக்களாலும் விவரிக்க இயலாது. ஆனால் அனுபூதியில் மட்டுமே அறிந்துணர முடியும்.

சங்கு ஸ்தாபனமுறைபடி திசையறிவதற்காக நடுவே வரையப்பட்ட வட்டம் காலத்தைக் குறிக்கும். முதலில் மங்கலகரமான வடக்கு மற்றும் ஞானத்தை அருளும் தெற்கு திசைகள் அறியப்படுகின்றன. பின்னர் கிழக்கு-மேற்குத் திசைகள் அறியும்போது பிரபஞ்சக் கண்ணின் தோற்றம் உருவாவதைக் காணலாம். இவ்வாறு அந்த நான்கு திசைகளைச் சுட்டிக்காட்டும் இருகோடுகள் வட்டத்தின் நடுவே ஒரு கூட்டல் குறியீட்டை உருவாக்குகிறது. அக்கூட்டல் குறியீட்டால் அவ்வட்டம் நான்கு பாகமாகப் பிரிக்கப்படுவதைக் காணலாம். இந்த வட்டத்தோடு கூடிய (+) கூட்டல் குறியீடு ***க*** *எனும் பிரம்மத்தையும், உலக உற்பத்தியின் துவக்கமுமாகிய* ***காலத்தில்*** *சிவசக்தியின் ஐக்கியத்தைக் குறிப்பதாகும்.*

அடுத்து, வட்டம் சதுரமாக்கப்படுகிறது. சதுரம் இடத்தைக் குறிக்கும். சதுரமும் அதனுள்ளே அடங்கிய கூட்டல் குறியீட்டின் ஒட்டு மொத்த வடிவம், பிரபஞ்சம் முழுமையுமாக நிறைந்துள்ள ***இடத்தில்*** *சிவசக்தி ஐக்கியத்தைக் குறிப்பிடுவதாகும். அதனையடுத்து ஜோதியின் திசைகள் என எட்டு திசைகள் அறியப்படுகின்றன. அதற்குச் சான்றாகச் சிந்து சமவெளி (எண்: கோட் திஜி பேஸ், எச் 96-2743/ 7402-90) மற்றும் தமிழகத்தின் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம் ஊட்டத்தூர் சிவாலயத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட குறியீடுகளையும் காண்பீராக.*

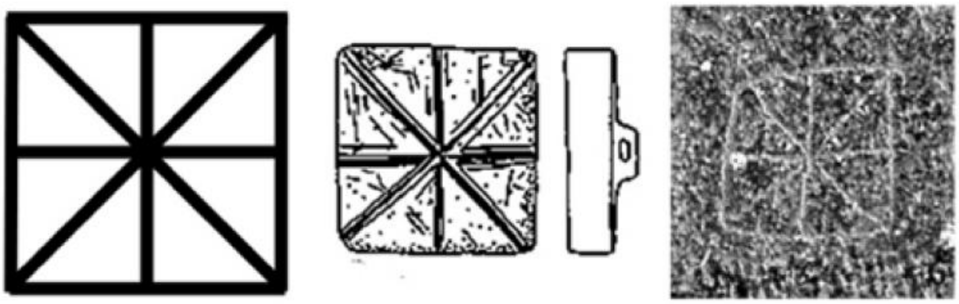

இந்தியத் தொல்பொருள் துறை, தமிழகத் தொல்லியல் துறை,

இந்து சமய அறநிலையத் துறை

குறிப்பு: *திசையறிதல் பற்றிய வரைப்படங்களை பக்கம் 108 - 114-ல் காண்க.*

பிககா வரைப்படம்

மேற்கண்ட நான்கு பாகங்கள் கொண்ட வரைப்படத்தைப் பிககா என்கிறது மயமதம். அதில் பைசாகா, பூதா, விசகிரஹா மற்றும் ராக்ஷசா ஆகியோர் பெருமைப் படுத்தப்படுவதாகக் கூறுகிறது. மேலும் இவ்விடத்தில் பொதுவான சட்டத்திட்டங்கள் மற்றும் விதிமுறைகளின் அடிப்படையில் யோகிகள் குறியீடுகளையும் சிவத்தின் உருவங்களையும் அமைப்பர் எனக்கூறுகிறது.

வியாபித்தல்

இனி, காண்பவைகள் பொதுவாகப் பல்வேறு நூல்கள், குறியீடுகள் ஆகியவற்றில் ரகசியப்படுத்தப்பட்டு குறிப்பால் உணர்த்தப்படுவதாகும்.

பரலோகம்

சிற்பசாஸ்திர நூலான மயமதத்தில் குறிப்பிட்ட **க** எனும் பிரம்மத்திற்கான நான்கு கட்டங்கள் கொண்ட அமைப்பு. **இது பரலோகத்தைக்** குறிப்பிடுவதாகும். அதனை பிரபஞ்சத்தில் நிகழும் வியாபித்தலை க்ஷேத்திர கணித ரீதியில் இரட்டித்தல் என்பதை அட்டணையிட்டுக் காண்போமாக. வட்டத்தின் ஆரம் 24 அங்குலி, விட்டம் 48 அங்குலி, அதுவே முதல் சதுரத்தின் பக்க அளவாகும்.

வ.எண்	ச. பக்கஅளவு	ச. விட்டம்	ச. பரப்பளவு
00.	48	67.88225099	2304 (பரலோகம்)
01.	67.88225099	96	4608 (தேவலோகம்)
02.	96	135.764502	9216 (பூலோகம்)
03.	135.764502	192	18432 (வெளிலோகம்)

சதுரங்களின் பரப்பளவு ஒவ்வொரு முறையும் இரட்டிக்கப்படுவதைக் காணலாம். (குறிப்பு: ச-சதுரம். அளவு - அங்குலி, பரப்பளவு- சதுர அங்குலி).

தேவலோகம்

முதன் முதலில் பரலோகம் எனும் பிரம்ம ஸ்தானத்தின் பரப்பளவு இரட்டிக்கப்படுகிறது அதாவது வியாபிக்கப்படுகிறது. அவ்வாறு இரண்டாவதாக வியாபிப்பது பிரம்மம் விகாரமாகிய பிரபஞ்சத்திலும் அதிகரிக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. அவ்வாறு முதலில் இரட்டிக்கப்பட்ட சதுரங்கள் 45 டிகிரி திரும்பியவாறு அமையும்.

இவ்வாறு முதலில் வியாபித்த முதல் பகுதி தேவர்கள் வாழும் இடமாகும் (தேவலோகம்). அச்சதுரத்தின் நான்கு முனைகள் புவியின் திசைகளை நோக்கிவாறு அமையும்.

புவியின் திசைகளை நோக்கும் தெய்வங்களையும், அவர்களது வாகனங்களையும் அட்டவணையிட்டுக் காண்போம்.

மேற்கு	பின்புறம்	கருடன்	விஷ்ணு
வடக்கு	வலது புறம்	சிங்கம்	காளி, பிரம்மா
தெற்கு	இடது புறம்	காளை	தட்சனாமூர்த்தி
கிழக்கு	முன்புறம்	யானை	இந்திரன்
மையம்			மூலவர்

மேற்கண்ட அமைப்பைச் சிவனாலயங்களில் கற்பகிரகத்தின் அமைப்புடன் ஒப்பிட்டு காணலாம். திருமுற்றங்களில் இறைவனாக எழுந்தருளி அருள்பாவித்து வரும் பரமபுருஷன், அந்த ஜோதியின் நடுவில் பரமாத்மாவாக நிலைப்பெற்றிருக்கிறார்.

அவரே பிரம்மா , அவரே விஷ்ணு, அவரே உருத்திரன், அவரே இந்திரன் அவரே அழிவற்றவரும் தன்னையாள்பவரும் எவருமில்லாதவருமான பரமபுருஷர். என முன்னோர் கண்ட காட்சியை நமக்கு **அக**முகப்படுத்துவதோடு நில்லாமல் மேலும், நம்மை இறைவனின் சன்னதியில் எடுத்துச் சென்று விளக்கமளித்து ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்துகிறது நாராயண சுக்தம்.

ஆச்சரியப்படுவது, இறைவனின் அற்புதமான செயல் பாடுகளை அறியத்துவங்கும் துவக்க நிலையாகும்.

பூலோகம்

அடுத்து தேவலோகம் எனும் பகுதியின் பரப்பளவு இரட்டிக்கப்படுகிறது. அவ்வாறு இரட்டிக்கப்பட்ட பகுதி பூலோகமாகும்.

பூதகணங்கள் வாழும் வெளிலோகம்

பூலோகத்திற்கும் அப்பாற்பட்ட வெளிப்பகுதி பூதகணங்கள் வாழும் வெளிலோகம். இவ்வாறு இரட்டிக்கப்பட்ட சதுரமே, பத்துக்கோடுகள் பதினாறு கட்டங்களைக் கொண்டதாக அமைகிறது. மேற்கண்ட தத்துவத்தை திருக்கோயில்களின் நுழைவாயில்களான திருக்கோபுரங்களின் உருவப்பொம்மைகளின் வாயிலாகத் தெளிவாக அறியலாம்.

பத்துக் கோடுகள் பத்து பிராணன்கள்

பத்துக் கோடுகள் பத்து பிராணன்களைக் குறிக்கும். பிரபஞ்சத்தை இயக்குகின்ற பத்து பிராண சக்தியே நம்மில் நமது உடலையும் மனத்தையும் இயக்குகின்ற பிராணனாகச் செயல்படுகிறது. இந்தப் பிராணன் பத்து விதமாக நமது உடம்பையும் மனத்தையும் கீழ்கண்டவாறு இயக்குவதாக தைத்திரீய உபநிஷதம் கூறுகிறது.

பிராணன் - மேல் நோக்கிய இயக்கம்

அபானன் - கீழ் நோக்கிய இயக்கம்

வியானன் - எல்லாப் பக்க இயக்கம்

உதானன் - மரண வேளையில் உயிர் வெளியேற உதவுதல்

ஸமானன் - உணவு ஜீரணம்; உணவை ரத்தம் போன்றவையாக மாற்றுதல்

நாகன் - வாந்தி, ஏப்பம்

கூருமன் - கண் இமைகளின் இயக்கம்

க்ருகலன் - பசி

தேவதத்தன் - கொட்டாவி

தனஞ்ஜயன் - உடம்பிற்கு ஆரோக்கியம் அளித்தல்

மேற்கண்ட பத்து பிராணன்களின் (சக்திகளின்)சமநிலை தவறியதே பிரபஞ்சம் (பொருள்) தோற்றத்தின் காரணம் என்பர்.

க = க்க = பிரம்மம்

எக்காலத்திலும் அழியாமல் என்றென்றும் நிலைத்திருக்க கூடியவைகள் நமது மறை நூல்கள். அவை யாரோலோ எவராலோ எழுதப்பட்டவை அல்ல. பாரதத்தின் ரிஷிகளாகிய ஞானிகள் பலகாலம் தேடிய தேடலினால் அறியப்பட்டவை. அவை உலகப் பொது மறைகள் என அங்கீகாரம் பெறும் காலம் வெகு தொலைவில் இல்லை. ஆகவே, அவை தோன்றிய இந்தப் புண்ணிய பூமியின் உரிமையை இழக்காமல் காப்பது நம்நாட்டின் ஒவ்வொரு பாரதக் குடி மகனின் கடமையாகும்.

நம் முன்னோர்களாகிய ரிஷிகளால் அறியப்பட்டவற்றில் ஒன்று தான் சாந்தோக்கிய உபநிஷதம். அதில், **க** என்பதற்கு மட்டுமின்றி **க்க** என்பதற்கும் பொருள் கூறி மேலும் அதற்கு விளக்கமும் கூறப்பட்டுள்ளது.

பிராணன் பிரம்மம், **க**-பிரம்மம், **க்க**- பிரம்மம் (என்று உபதேசித்தன). பிராணன் பிரம்மம் என்பதை உணர்ந்து கொண்டேன்.

க, க்க என்ற இவற்றை உணரவில்லை, என்றான் அவன் (உபகோஸன்). அதற்கு எது (விஷயசுகம்) **க**-வால் குறிப்பிடுமோ அதுவே **க்க** (இதயத்திலுள்ள ஆகாசம்); எது **க்க**-வால் குறிப்பிடுமோ அதுவே **க**, என்று இங்ஙனம் பிராணனைப்பற்றியும் அவை (அக்னிகள்) அவனுக்கு உபதேசித்தன.

பிரம்மம், க்க- பிரம்மம்: க எனும் அக்ஷரம் சுகத்தையும், க்க எனும் அக்ஷரம் ஆகாசத்தையும் குறிக்கும். சுகம் ஆதியும் அந்தமும் உடையது; ஆகாசம் அசேதனம். அப்படியிருக்க இவை எப்படி பிரம்மமாகும் என்பது சீடனுடைய சந்தேகம். இதற்கு அக்னிகள் கூறிய பதில் என்னவென்றால், இங்கு உபதேசிக்கப்படும் சுகம் விஷய சுகமன்று, இருதய குகையில் விளங்கும் ஆன்ம சுகம்; அதுவே அழியாத பிரம்மம், இரண்டாவதாக உபதேசிக்கப்பட்ட ஆகாசமும் அசேதனமான ஆகாசமன்று, ஆனந்த மயமான சிதாகாசம். ஆகையால் **க** என்றது **க்க்; க்க** என்றது **க** என உபதேசிக்கப்பட்டது - என சந்தோக்கியோபநிஷதம் பொருள் கூறி விளக்கமளிக்கிறது.

மேலும், க என்பதற்குப் பிரம்மம் எனப் பொருள் என்பதை மயமதம் என்ற சிற்பசாஸ்திர நூலின் வாயிலாகவும் அறியமுடிகிறது.

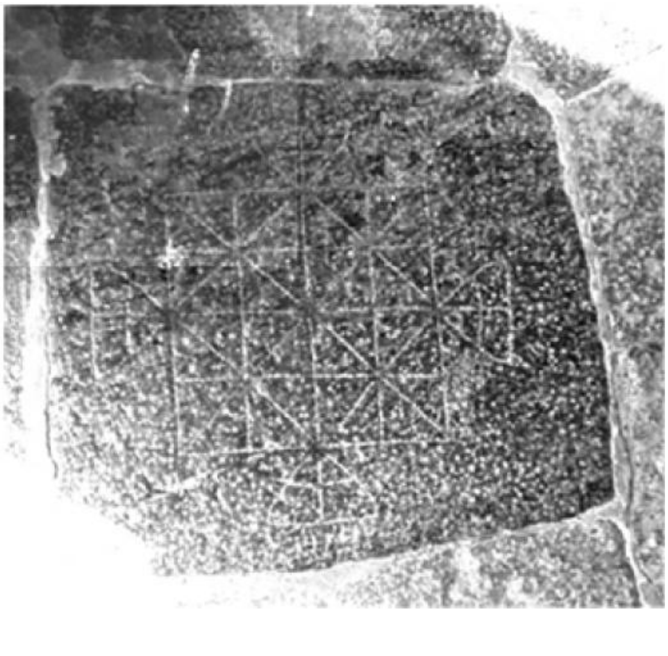

தாராசுரம்

(நன்றி: இந்திய தொல்பொருள் துறை, தமிழகத் தொல்லியல் துறை, இந்து சமய அறநிலையத் துறை)

பதினாறு பகுதிகள்

பரலோகத்தின் பரப்பளவு இரட்டிக்கப்பட்டு தேவலோகமாகவும், அது மேலும் இரட்டிக்கப்பட்டு பூலோகமாகவும் மாறுகிறது. இவ்வாறு இரட்டிக்கப்பட்டு (10) பத்துக் கோடுகள் கொண்ட சதுரம் பதினாறு (16) பாகங்கள் கொண்ட வடிவமாவதைக் கண்டோம். விகாரமாகிய பிரபஞ்சத்திலும் அதிகரித்த மகா புருஷர் தம்மை தாமே பதினாறு பாகங்களுடையவராகப் பிரித்துணர்த்துகிறார் என்பதே அதனது உட்பொருள் என்பர். அண்டத்திலுள்ளது பிண்டத்திலுள்ளது என்ற தத்துவமும் இதுவேயாகும். அந்த பதினாறு பகுதிகள் என்பது என்ன என்பது பற்றி பிரச்ன உபநிஷதம், எவ்வாறு விளக்கமளிக்கிறது என்பதைக் காண்போம்.

பரதவாஜரின் மகனான ஸுகேசன் பிப்பலாத முனிவரிடம் கேட்டதாவது, தெய்வ முனிவரே ! கோசல நாட்டு இளவரசனான ஹிரண்யநாபன் என்னிடம், ப்ரத்வாஜரின் மகனே! பதினாறு பகுதிகள் உடைய நபரை உமக்குத் தெரியுமா? என்ற கேள்வியைக் கேட்டார். அதற்கு நான் அவரிடம் தெரியாது, தெரிந்திருந்தால் உங்களிடம் எப்படிச் சொல்லாமல் இருப்பேன்? எனவே பொய் சொல்வதற்கு எனக்குத் துணிவில்லை என்று கூறினேன் . இதைக் கேட்டதும் அவர் அமைதியாக தேரில் ஏறிப் போய்விட்டார். அந்த நபர் எங்கே இருக்கிறார்? என்ற கேள்வியை இப்போது நான் உங்களிடம் கேட்கிறேன், என்றான்.

அதற்குப் பிப்பலாத முனிவர், ஸுகேசனிடம் இனிய நண்பனே! மகா புருஷராகிய அந்த நபர் ஆன்மா, அந்த ஆன்மா இங்கே உடம்பில் உள்ளது. அதனிடமிருந்தே பதினாறு பகுதிகள் தோன்றின. பதினாறு பகுதிகள் என்பவைப் படைப்பின் பதினாறு அம்சங்கள் எனக் கூறினார். இதில் ஆசிரியர் தனது மாணவனை இனிய நண்பனே என்றழைப்பது அறியத்தக்கது. பிராணன், புத்தி, ஆகாயம், காற்று, நெருப்பு, நீர், பூமி, புலன்கள், மனம், உணவு, ஆற்றல், தவம், மந்திரம், கிரியை, உலகம், பெயர் ஆகிய பதினாறே அந்த பதினாறு பகுதிகள் எனப் பிரச்ன உபநிஷதம் கூறுகிறது.

மஹாபிதா வரைப்படம்

பத்துக் கோடுகள் மற்றும் பதினாறு கட்டங்களை மயமதம் மஹாபிதா வரைப்படம் எனக் குறிப்பிடுகிறது. அதனது வெளிச்சுற்றில்-ஈசா, ஜெயந்த, ஆதித்யா,

பர்ஷா, அக்னி, விதாதா, யம, பிரிங்க, பித்ர், சுகிரீவ, வருண, சோக, மாருத், முக்கிய, சோம, அதிதி எனும் பதினாறு வரும், உட்சுற்றில் ஆபவத்ச, ஆர்ய, சவிதர், விஷவந்த், இந்திரா, மித்ரா, ருத்ராஜா, பூதாரா ஆகியோரும் மய்யத்தில் பிரம்மதேவன் என இருபத்தைந்து தேவாதி தேவர்கள் குடி கொண்டுள்ளதாகக் கூறுகிறது.

உண்மையில் இந்த வரைப்படம் இருபத்துநான்கு கோடுகளைக் கொண்டது. இதன் எட்டுக்கோடுகள் கொண்ட கோட்டுருவமே சிந்து சமவெளியின் ஹரப்பா பகுதியைச் சார்ந்த ரெஹமான் தெகிரி எனும் இடத்தில் பானை ஓட்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வடிவம்.

இவ்வடிவத்தையே ஆர்.எச்.டி. 157 என அடையாள படுத்தியுள்ளனர். இவ்வடிவமே பாரதநாட்டின் பழங்கால க்ஷேத்திர கணிதத்தின் மகிமையை உலகம் அறியச் செய்வதாகக் கருதலாம்.

இதுவே எல்லையற்ற பரம்பொருள் எல்லைக்கு உட்பட்ட பிரபஞ்சபொருளாக மாறியது எப்படி ? என்ற கேள்விக்கு விடை கூறுகிறது என்பதை அறியும் போது மேலும் நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்தும்.

மாண்டுகா வரைப்படம் ஓர் பிரபஞ்சக் குறியீடு

பதினாறு கட்டங்கள் கொண்ட மஹாபிதா வரைப்படத்திலிருந்து, அறுபத்திநான்கு, எண்பத்தொரு கட்டங்கள் கொண்ட முறையே மாண்டுகா, பரமசாயிக்ய ஆகிய இரு வரைப்படங்களாக மாறுவது அதன் தனிச்சிறப்பு.

இவற்றில் நாற்பத்தைந்து தேவாதிதேவர்கள் குடிகொண்டுள்ளதாக மயமதம் கூறுகிறது.

மேலும், மாண்டுகாவின் மய்யத்திலுள்ள நான்கு கட்டங்களும், பரமசாயிக்யவின் மய்யத்திலுள்ள ஒன்பது கட்டங்கள் (கமலஜ எனச் சுட்டிக்காட்டி) பிரம்மம் (பரமன்) எனும் க-விற்கு பிரத்தியோகமாக ஒதுக்கப்பட வேண்டும் எனும் முக்கிய விதிமுறையையும் மயமதம் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

மாண்டுகா வரைப் படத்தின் மையத்திலுள்ள பிரம்மத்திலிருந்து ஸ்வஸ்திக வடிவம் உருவாவதைக் (ப.103)காணலாம். சிந்து சமவெளிக் குறியீட்டு எண்: எம். 1356 எ, கரூர் மாவட்டம், இராச்சாண்டார் திருமலை, திருவெள்ளறை, திருவானைக்கா பெருமான் அடிகள் கோயிலுக்கு அருகே உள்ள கோயில் சுவற்றிலுள்ள குறியீடு ஆகிய இரண்டிற்கு ***சாதரூபி*** *எனும் பொருள் அறிந்து, கொங்கர் புளியங்குளம், மேலும் தமிழக திருத்தலங்களில் காணப்படும் இந்த விசித்திரமான க்ஷேத்திரகணித வடிவம் ஒரு பிரபஞ்சக் குறியீடு எனப் பதிவு செய்யப்படுகிறது.*

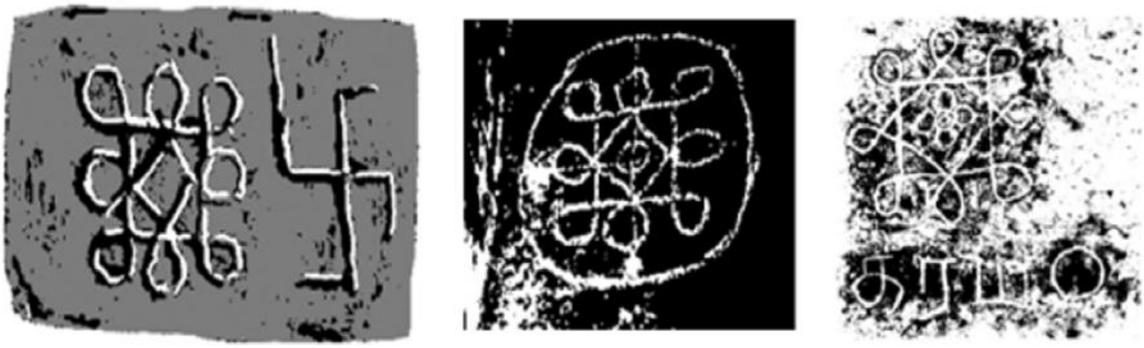

(நன்றி: சி.ய்.எஸ்.ய்.தமிழகத் தொல்லியல் மற்றும் இந்து சமயஅறநிலையத் துறை)

தமிழகத் திருத்தலங்களில் காணப்படும் இப்பிரபஞ்ச குறியீடுகள் மறைந்து விடவும் வாய்ப்புண்டு. அதாவது, திருப்பணிக் காலங்களில், அறியாமையால் இவை பளிங்குக் கற்களால் மறைக்கப்படாமல் பாதுகாப்பது அவசியமாகும்.

இந்தப் பிரபஞ்சம் பற்றி குறியீட்டின் மகிமையை எடுத்துக் கூறுவதற்கு வானமே எல்லை. இதிலிருந்து தோன்றாத உருவங்களே இல்லை. தமிழ் எழுத்தும் எண்களும் இதிலிருந்தே தோன்றியுள்ளன என்பதை அறியும் போது இதனது தனிச் சிறப்பு மேலும் வெளிப்படும்.

இரண்டு ஸ்வஸ்திக வடிவங்கள்

பழங்கால க்ஷேத்திர கணித முறைப்படி உருவான பதினாறு கட்டங்கள் கொண்ட சதுரம் பிரபஞ்சத்தின் இடத்தைக் குறிப்பிடுவதாகும். அக் கட்டங்களிலிருந்து, வியாபித்தலின் (ஆக்கல்) சின்னமாகிய, வலது புறம் நீட்டப்பட்டக் கரங்களைக் கொண்ட ஸ்வஸ்திக சின்னம் உருவாவதையும், அதே போன்று ஒடுங்குதலின் (மறைத்தல்) சின்னமாகிய, இடது புறம் நீட்டப்பட்ட கரங்களைக் கொண்ட ஸ்வஸ்திக சின்னம் உருவாவதையும் காணலாம்.

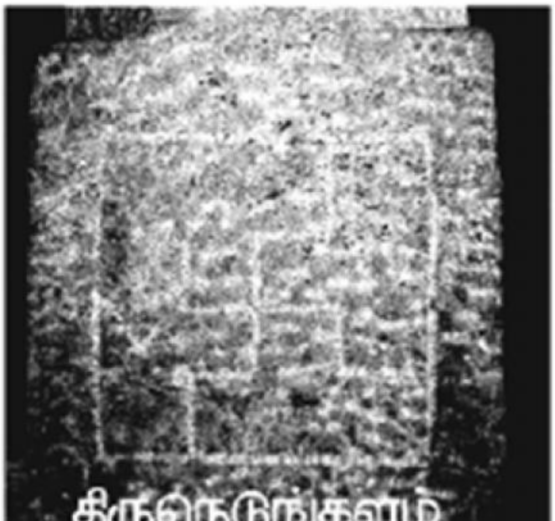

பிரபஞ்சத்தில் எப்போதும் தொடந்து நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் வியாபித்தல், ஒடுங்குதல் ஆகிய இரு வகையான நிகழ்ச்சிகளை இரண்டு ஸ்வஸ்திக வடிவ சின்னங்களின் வாயிலாக அறிவிப்பது பழங்கால மரபு. இச்சின்னங்களின் வியாபித்தல் தத்துவத்தை குறிக்கும் வரிவடிவங்களை சிந்து சமவெளிப்பகுதியில் கண்டறியப்பட்ட (எச்.165) **தோ** எனும் ஞானத்தை சின்னத்திலுள்ள நான்கு ஸ்வஸ்திக வடிவங்களின் ஒரு பகுதியைத் திருச்சி மாவட்டம், திருநெடுங்களம், ஈசனது ஆலயத்தின், முன் மண்ட கல்தூணில் காணலாம். தோ - வின் வடிவத்தை திருச்சி, திருவெள்ளறை, ஸ்வஸ்திக வடிவ கிணற்றில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள 8-ம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த கல்வெட்டில் இரண்டு இடங்களில் காணலாம். இதனை தமிழக நாகரீகத்திற்கும் சிந்து சமவெளி நாகரீத்திற்கும், உள்ள நெருங்கியதொடர்புக்குத்தக்கசான்றுகளாகவும் சுட்டிக்காட்டலாம். (நன்றி: சி.ய்.எஸ். ய்., இந்தியத் தொல்பொருள் துறை, தமிழகத் தொல்லியல் மற்றும் இந்து சமய அறநிலையத் துறை)

முன்னறிந்தவற்றின் இரண்டாம் தொகுப்பு

எல்லையற்ற பரம்பொருள் எல்லைக்கு உட்பட்ட பிரபஞ்சப் பொருளாக மாறியது எப்படி என்ற கேள்விக்குப் பதில் அறிய, விஞ்ஞான ரீதியில் பழங்கால க்ஷேத்திர கணிதத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, திசையறிதல் வாயிலாக ஒரு புள்ளி எவ்வாறு நான்கு/பதினாறு/அறுபத்துநான்கு/ எண்பத்தொரு கட்டங்களாக உருவாகிறது என்பதைக் கண்டறிந்தோம். பிரபஞ்சக் குறியீட்டைக் கண்டோம். அஷ்ட எனும் எட்டு மங்கலகரமான குறியீடுகளில் ஒன்றான ஸ்வஸ்திக வடிவத்தின் தோற்றம் மற்றும் ஒடுக்கம் ஆகிய உருவங்களைத் தமிழகம் மற்றும் சிந்து சமவெளிக் குறியீடுகளுடன் ஒப்பிட்டோம். தமிழினக் கலாச்சாரச் சான்றுகள் சிந்துசமவெளியில் பிரதிபளிப்பதைக் கண்டு மனம் மகிழ்ந்தோம். அடுத்தப்படியாக ஓர் புனிதப் பயணத்தை மேற்கொள்வோமாக.

புனித பயணம்

முன்னர்கண்ட தொடர்ந்து கேட்கப்படும் கேள்விக்கு விடை காணப் பிரபஞ்சத்தின் வியாபித்தல், ஒடுங்கதல் என்றால் என்ன? அருவமான இறைவன் உருவமாக அதாவது வழிபடும் மூர்த்தியாக எழுந்தருளியதன் பொருள் என்ன? சிற்பக் கலையிலுள்ள சில ரகசியக் குறிப்புக்கள் என்ன? போன்ற பல்வேறு கேள்விகளுக்கான விடைகளை மெய்ஞ்ஞானம் எனும் ஆன்மிகம் என்ற தலைப்பில் சற்றே விரிவாகக் காண்போமாக. இறைவன் ஒருவனே, இரண்டல்ல-என்பதை அறியும் மெய்ஞ்ஞானம் ரீதியிலான ஓர் புனித பயணத்தை மேற்கொள்வோமாக.

மெய்ஞ்ஞானம் எனும் ஆன்மிகம்

ஆன்மிகம் என்பதன் பொருள், பக்தி, கடமை, அறிவு, ஆகியவற்றை அறிந்துணரச் செய்து முக்தி பெறச் செய்தல் என்பதாகும். இதில், **பக்தி** - ஆழ்ந்த நம்பிக்கை மற்றும் தன்னம்பிக்கை. **கடமை**- பிரதி உபகாரம் எதிர்பார்க்காமல் செய்யும் செயல். **அறிவு** - தன்னைம்பிக்கையுடன் நம் பிறப்பின் ரகசியத்தை அறிதல். அதுவே உயர் அறிவு. **முக்தி** - மேற்கண்ட உயர் அறிவை அறிந்துணரும் பேரானந்த நிலை.

பக்தி, கடமை, அறிவு அல்லது ஞானம் மற்றும் முக்தி ஆகிய நான்கின் தொகுப்பே சமயம் அல்லது மதம். அதில் சனாதன தர்மம், யூதம், சமணம் அல்லது ஜைனம், பௌத்தம், கிருத்துவம், இஸ்லாம், சீக்கியம், சித்தோசியம், ஜோரோஸ்டிரியனிசம், தோயிசம் போன்ற உலகநாடுகளைச் சார்ந்த அனைத்து சமயங்களும் உள்ளடங்கும். ஒவ்வொரு சமயமும் அந்தந்த நாடுகளின் இயற்கைச் சூழ்நிலைகளைச் சார்ந்தவைகள். வெவ்வேறு காலகட்டத்தில் தோன்றிய இவை பெயரளவில் வேறுபட்டாலும் அவற்றின் குறிக்கோள் ஒன்றே ஒன்று தான். அக் குறிக்கோள் முக்தி அடைதலாகும்.

சனாதன தர்மம் என்பதற்கு ஆங்கிலேயர்கள் இந்து சமயம் என்று பெயர் சூட்டினர். இதுவே எல்லா சமயங்களில் மூத்ததாகும், இது எப்போது வெளிப்பட்டது என யாராலும் அறுதியிட்டுக் கூற இயலாதது. எனவே இது மறைவதற்கு வாய்ப்பே இல்லை. இது சைவம், சாக்தம், காணாபத்யம், கௌமாரம், சௌரம், வைணவம் ஆகிய ஆறு சமயங்களை உட்பிரிவுகளாகக் கொண்டது.

சிவபெருமானை முழுமுதற்பொருளாகக் கொண்டது சைவம், அவ்வாறே சக்தியைக் கொண்டது சாக்தம், கணபதியைக் கொண்டது காணாபத்யம், குமரனைக் கொண்டது கௌமாரம், சூரியனைக் கொண்டது சௌரம், விஷ்ணுவைக் கொண்டது வைணவம் என்பர்.

சைவத்தில் சாக்தம், காணாபத்யம், கௌமாரம் மற்றும் சௌரம் ஆகிய நான்கும் உள்ளடங்கும். சைவமும் வைணவமும் சனாதன தர்மம் எனும் இந்து சமயத்தின் இருகண்கள், இரு துருவங்கள் அல்ல.

ஆன்மிகத்தில் சைவ சித்தாந்தமும் அத்வைத வேதாந்தமும் உள்ளடங்கியுள்ளன. இரண்டையும் புரிந்து கொள்வது கடினம், அதில் அத்வைத வேதாந்தத்தை அறிந்து கொள்வது மிகவும் கடினம்.

பிரபஞ்சத்தில் காணப்படும் எல்லாப் பொருள்களையும் (பிரபஞ்சப் பொருள்களை) மூன்று பிரிவுகளில் உள்ளடக்கி அறிவிக்க முயன்றுள்ளனர் தத்துவ ஞானிகளான நம்முன்னோர்கள்.

எந்ததொரு உதவியும் இல்லாமல் தானாகவே அறியக்கூடிய அறிவு மயமான பொருள் என்பது முதலாவதாவும், அறிவித்தால் அறிந்து கொள்வதும் இல்லையெனில் அறியமுடியாதாகிய பொருள் என்பது இரண்டாவதாகவும், அறிவித்தாலும் அறியமுடியாத பொருள் என்பது மூன்றாவதாகவும் என சிற்பச் செந்நூல் கூறுகிறது.

முதல் பொருள் பரம் பொருளாகிய இறைவன் அல்லது கடவுள் என்றும், இரண்டாவது பொருள் உயிர் என்றும் மூன்றாவது பொருள் உலகம் என்றும் கூறுகிறது. **கடவுள்- உயிர்- உலகம்** என்ற மூன்றையும் **பதி - பசு - பாசம்** என்கிறது சைவ சித்தாந்தம். இம்மூன்றின் தோற்றத்தை யாராலும் அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாததால் இதனை **அனாதி** என்பர் சைவ சித்தாந்திகள். அனாதி- என்பதை ஆதரவு அற்றதாகப் பொருள் கொள்வது தவறு.

பசுவாகிய உயிரைப் பதியாகிய கடவுள் படைப்பதில்லை ஆனால் அவரால் படைக்கப்படுவது உடல் மட்டுமே. கரூரில், இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள பசுபதீஸ்வரர் ஆலயத்தின் முன்மண்டபக் கல்தூணில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள, **ந ம சி வா ய** - எனும் ஐந்தெழுத்து மந்திரச் சொற்கள் கொண்ட க்ஷேத்திர கணித சக்கரம் அதற்கோர் சிறந்த உதாரணமாகும்.

பசுவாகிய ஜீவன் அதாவது உயிர் பதியாகிய ஈசனுடன் இணைந்திட இறைவன் அருளால் கிடைக்கப் பெற்ற வாய்ப்பே பூத உடல் கொண்ட மனிதப் பிறவியும் இவ்வுலக வாழ்க்கையும் என்பதே அதன் உட்பொருளாகும்.

கடவுள் (கட+உள்) என்பதற்கு கடந்து நிற்பவர் அல்லது உள்ளவர் என்பது பொருள். அதாவது மேற்கண்ட மூன்று பொருள்களில் கடவுள் தனிமையானவர் மற்றுமின்றி தூய்மையானவரும் கூட. அதனடிப்படையிலேயே, இந்து சமயம் கடவுளைச் சென்றடைய உடல் தூய்மை, செயல் தூய்மை, மனத்தூய்மை, எண்ணத்தூய்மை ஆகிய பல்வேறு தூய்மைகள் பற்றி வலியுறுத்துகிறது.

இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள ஆலயத்தின் மேற்கண்ட தூய்மைகளைக் கருத்தில் கொண்டு அதனைத் திருத்தலம் என்றனர். திருத்தலம் என்பதை **சிரீ கோயில் / திருக் கோயில் / ஸ்ரீ கோயில்** எனக் கல்வெட்டுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

சிரீ/ திரு / ஸ்ரீ - என்பதற்குத் திருமகள், செல்வம், நல்வினை, அழகு, கண்டாரால் விரும்பப்படும் தன்மை எனப் பொருள். திரு (சிரீ) = ஸ்ரீ என்ற சொல்-புனிதத் தன்மையை உணர்த்துவதாகும்.

கி.பி. 6-7 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த சிரீ எனும் ஓர் எழுத்துப் பொறிப்பை முன்பகுதியில் கண்டோம். அநேகமாக கி.பி. 8 -ஆம் நூற்றாண்டிற்கு பின்னரே திரு அல்லது சிரீ என்பது ஸ்ரீ னும் வடமொழிச் சொல் தமிழகம் வந்தடைந்ததாகக் கருதலாம்.

தூய்மைக்கு எதிர்மறையானது அசுத்தம். அதனைத் தளை அல்லது மாசு மற்றும் மலம் என்கிறது சைவ சித்தாந்தம். மலம் என்பதை மும்மலம் எனவும் அவை கன்மம், மாயை, அகங்காரம் (ஆணவம்) என்பர். இந்த மும்மலங்கள் நீக்கப்படவேண்டியவை அல்லது எரிக்கப்படவேண்டியவை. அடக்கப்பட வேண்டியவை என்பது மிகத் தவறான கருத்து.

உடல் ஆரோக்கியமாக இருக்க மனித உடலிருந்து மும்மலங்களான வேர்வை, சிறுநீர், மலம் ஆகியவை வெளியேறி நீங்க வேண்டும் இல்லையேல் உடல் நோயுற்று வேதனைகளால் துக்கமடைந்து மரணமடையும்.

அறியாமையால் உயிரானது தன்னை உலகத்துடன் இணைத்துக் கொண்டு மேற்கண்ட மும்மலங்களில் கட்டுண்டு கிடக்கிறது. உயிர்களைப் படைத்த கடவுளே உயிரின் மீது இரக்கம் கொண்டு மும்மலங்களை நீக்கி, அக்னிகளால் தூய்மைபடுத்துகிறார்.

அவ்வாறு உடலைத் தூய்மைபடுத்திய பின்னரே உயிரை அதாவது ஜீவனை அவரே தடுத்தாட்கொள்கிறார். அவ்வாறு தடுத்தாட் கொள்ளப்பட்ட ஜீவனாகிய உயிரே பேரானந்த நிலை (பேரின்ப நிலை) எய்துகிறது என்பர்.

படைப்பதும், படைத்ததைக் காப்பதும், காத்ததை அழித்தலும், அழித்ததை மறைத்தலும், மறைத்ததை அருளலுமாக ஐந்துவிதமான செயல்களைக் (தொழில்களை) கடவுளே செய்கிறார் என்பர் சைவ சித்தாந்திகள்.

இதனை அறிவதே தெய்வ ரகசியம் என்பர். அந்த ரகசியத்தை அறிய சிறந்த வழி இறைவனிடம் சரணாகதியே எனக் கூறுவர்.

மேற்கண்ட ஜீவனைத் தூய்மைபடுத்தும் அக்னிகளான ஆகாயம், காற்று, நெருப்பு, நீர், பூமி என்ற வரிசைப்படி பஞ்ச பூதங்கள் கலந்த மானுட உடலைப் படைக்கும் இறைவன் அதற்கு ஐம்புலன்களையும், இந்திரியங்களையும் உயிர் வாழ இடத்தையும் கொடுக்கிறார்.

அதனை அனுபவிப்பதற்கான மாயை எனும் நான்கு பொருளையும் படைக்கிறார் என விளக்கமளிப்பர்.

அதாவது தனு - உடல், கரண-இந்திரியங்கள், புவன - இருக்கை, போகம்-துய்க்கும் அல்லது அனுபவிக்கும் பொருள் எனச் சித்தாந்திகள் கூறுவர். இறைவன் உயிரைப் படைக்கவில்லை என்றாலும் உயிர் வாழ உடலைக் கொடுத்து மேற்கண்ட மாயைகளான பொருளையும் கொடுத்து அனுபவிக்கச் செய்கிறார் என்பர்.

அம் மாயையான பொருள்களால் விளையும் புலன் இன்பங்களை அனுபவிக்கச் செய்கிறார். அப்புலன் இன்பத்தால் விளைவது தான் பாசம் என்னும் உலகப்பற்று. அவரே ஞான குருவாகவும் தோன்றி ஞானத்தை அருளி, உலகப்பற்று என்ற பாசத்தைத் துண்டித்து விடுகிறார்.

பின்னர் உயிர் உடலை விட்டுப் பிரிந்ததும் தடுத்தாட்கொள்கிறார் என்கிறது சைவ சித்தாந்தம்.

இதையே அத்வை வேதாந்தம் மனிதப் பிறப்பின் ரகசியம் என மிகச் சுருக்கமாகக் கூறுகிறது.

மனித பிறப்பின் ரகசியம்

இதயக் குகையில் உள்ள தூய்மையானதும் முழுமையானதும் பிரகாசமுடையதுமான ஆன்மா (உயிர்) ஒரு சக்கரம். உடலுடன் கூடிய மனம் மற்றொரு ஒரு சக்கரம். இவ்விரு சக்கரங்களையும் கர்ம வினைகள் என்ற அச்சு பிணைக்கிறது என்பது ஞானத்தின் வெளிப்பாடு. அவ்விரண்டு சக்கரங்களை இணைக்கும் அந்த அச்சை ஞானமாகிய கோடரியால் துண்டித்தால் ஆன்மாவாகிய சக்கரம் மட்டும் உடனடியாக நின்று விடும்.

ஆனால் கர்மவினை என்ற சக்கரம் மட்டும் கர்ம வினையின் எதிர் செயல் தீரும் வரை ஓடிய பின் நின்று விடுகிறது. உடலும் மனமும் வீழ்கிறது. ஆன்மா பிறப்பு, வாழ்க்கை, இறப்பு என்ற சூழலில் இருந்து விடுதலை அடைகிறது என்பதை உள்ளதை உள்ளபடி அறிவதே மனித பிறப்பின் ரகசியம் என்கிறது அத்வைத வேதாந்தம்.

பழங்காலப் பாண்டியர் நாணயங்கள், கள்ளிக்குடி சூலக்கல்தூண், மற்றும் பல சிற்பங்களில் காணப்படும் பரசு எனும் கோடரியின் பொருள் இதுவேயாகும். சிவபெருமானுக்குப் பரசுபாணி எனும் பெயருண்டு

அத்வைத வேதாந்தம்

அத்வைதம் என்பதற்கு ஒன்றைத்தவிர மற்றொன்று இல்லை, அந்த ஒன்றே பிரம்மம், அந்த ஒன்றாகவே நான் இருக்கிறேன், அது வேறு நான் வேறல்ல, இதுவே உண்மை என்பதை அறிந்தவனே பிரம்மஞானம் பெற்றவன் என்பது உட்பொருள்.

வேதாந்தம் என்பதில் வேதம் + அந்தம் என்ற இரு சொற்கள் இணைந்துள்ளன. வேதம் என்பதற்கு அறிவு அல்லது ஞானம் எனவும் அந்தம் என்பதற்கு அறுதி அல்லது இலக்கு எனப்பொருளாகும். அதாவது வேதாந்தம் என்பதற்கு அறிவின் இறுதி நிலை என்பது பொருள். அறிவின் இறுதிநிலையை அறிபவனை **வேதாந்தி** என்பர்.

பிரம்மம் வேறு ஆன்மா வேறல்ல இரண்டும் ஒன்றே என்ற அறிவின் இறுதிநிலையான பரமரகசித்தை அறிந்துணர்ந்தவரை **ஏகாத்மி** என்பர். நிஜமும் நிழலும் அல்லது பழம் தின்னா பறவையும் பழம் தின்னும் பறவையும் என்று பிரம்மத்திற்கும் ஜீவனுக்கும் உள்ள இணைபிரியா நட்பைச் சுருக்கிக் கூறும் ருக்வேதத்தின் **அத்வைத வேதாந்தத்திற்கு** விளக்கமளிக்கின்றன முண்டக உபநிஷதமும், கைவல்லிய நவநீதமும்.

மேற்கண்ட உயர் அறிவை அறியும் வரை தொடர்வது பிறப்பு - வாழ்க்கை - இறப்பு என்ற சங்கிலித்தொடர். எனவே பிறப்பை அறுக்கக்கூடியது அறிவு என்பது தெளிவு.

மேற்கண்ட உயர்ந்த தத்துவத்தை இறுதியாகவும் உறுதியாகவும் அறியவேண்டும் என்பதே **மானிடபிறப்பின் ரகசியமாகும்.**

இறைவனே திருத்தலங்களில் மூலவராக அதாவது அர்ச்சனா மூர்த்தியாக எழுந்தருளி அந்த ரகசியத்தை நம்மை நாமாகவே அறியச்செய்கிறார்.

உலக நாடுகளின் பல சமயங்களுக்கு இடையே அருவ மற்றும் உருவ வழிபாட்டில் வேறுபாடுகள் இருந்தாலும், இறை வழிபாட்டை மறைக்கவுமில்லை மறுக்கவுமில்லை.

அருவமாகிய இறைவனே வழிபாட்டிற்குரிய உருவமாக மூர்த்தியாக திருத்தலங்களில் எழுந்தருளியுள்ளார் என்பதை விளக்குவது பாஞ்சராந்திரம் என்பதாகும். இதனை வைணவத்தின் தத்துவமாகக் கூறுவோரும் உண்டு.

நல்ல தத்துவங்கள் எதுவாயினும் அதனை ஏற்றுக்கொள்ளும் பண்பு சனாதனதர்மத்தின் தனிச்சிறப்பு. அடுத்ததாகப் பிரபஞ்ச ரகசியத்தைப்பற்றி அறிவோமாக.

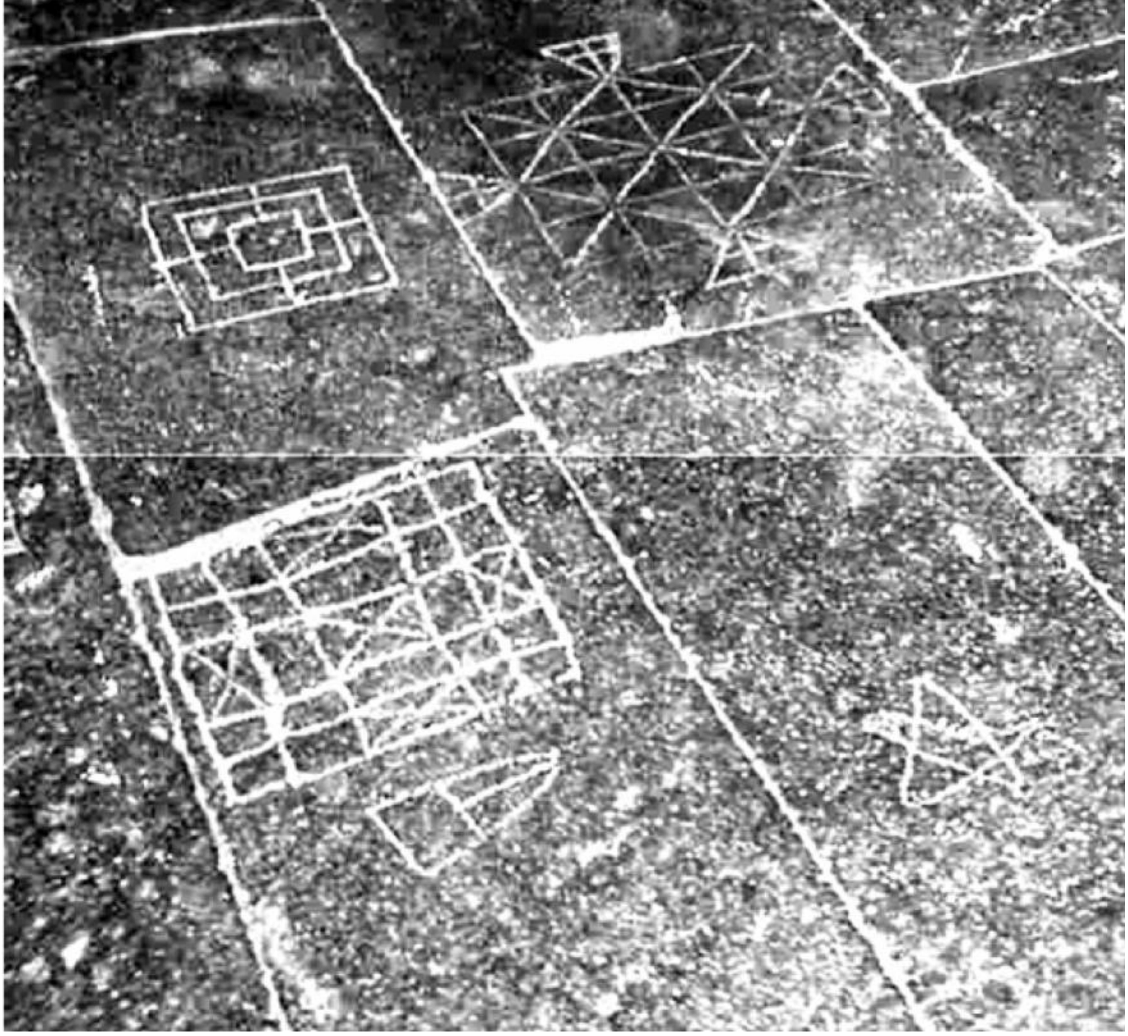

சேந்தமங்கலம் ஸ்ரீ பெருமாள் கோயில் குறியீடுகள்

(நன்றி: தமிழக தொல்பொருள் துறை, இந்து சமய அறநிலையத் துறை)

பிரபஞ்ச ரகசியம்

இறைவனைப்பற்றியும் ஜீவன் என்னும் உயிர் பற்றியும் சித்தாந்தம் மற்றும் வேதாந்தம் கூறும் சில கருத்துக்களைக் கண்டோம். காலம், இடம், காரண காரியங்கள் என்னும் கண்ணாடியின் வாயிலாகப் பரம்பொருளைப் பார்க்கும் போது அது ஒரு பிரபஞ்சப் பொருளாகத் தோன்றுகிறது. தோன்றியதாகக் கருதப்படும் எல்லாம் ஒடுக்கத்தின் போது பிந்து ஸ்தானத்தில் இருந்த இடம் தெரியாமல் போய் விடும். உண்மையில் பரம்பொருள் காலம், இடம், காரண காரியங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர். எல்லையற்ற பரம்பொருள் எல்லைக்கு உட்பட்ட பிரபஞ்சப் பொருளாக மாறியது எப்படி என்ற கேள்வி அறியாமையின் வெளிப்பாடு. எனவே அறியாமை நீங்கி, அறிவின் இறுதி நிலை அடைந்து வெளிச்சத்திற்கு வந்த பின்னர் இத்தகைய கேள்விகள் கேட்கப்படமாட்டாது. இல்லையேல் பிறப்பு- வாழ்க்கை- இறப்பு என்ற மூன்றும் தொடரும். மேற்கண்ட அறியாமையின் வெளிப்பாடாகிய கேள்விகள் மீண்டும் மீண்டும் தொடர்ந்து கேட்கப்படும்.

பரம்பொருள் தன் நிலையிலிருந்து தன்னைத்தானே தாழ்த்திக்கொண்டு (அவ்வாறு சொல்வதற்கு நமக்கு அனுமதி இருக்குமானால்) பிரபஞ்சமாக ஆகும் போது தான் காலம், இடம், காரணகாரியங்கள் தொடங்குகின்றன என்பதை நாம் நன்கு புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற பொதுவான கருத்தை 1895-யில் உலகறியச் செய்தவர் சுவாமி விவேகானந்தர்.

எல்லாவற்றிற்கும் மூல காரணமான இறைவனே முன்னின்று, பிரபஞ்சத்தைப் படைத்து, பிரபஞ்சம் இயற்கையாய் நடைபெறுவதாக வெளிக்காட்டுகிறார். அவ்வாறு செய்யும் அவரது செயலை **அருட்செயல்** என்றனர் ஞானிகளாகிய ரிஷிகள். அவ்வருட்செயலின் வெளிப்பாடே சக்தி, அதுவே இறைவன் தரித்த பெண் வடிவம். தாம் படைத்த உயிர்கள் அனைத்தும் ஆண், பெண் என இருவகைத்தன்மைகளில் நின்று உலக சுகங்களை அனுபவிக்கச் செய்கிறார். பெண்ணாக நின்று போக நுகர்வுகளில் ஆழ்த்துகிறார். இனவிருத்தியைப் பெருக்கி உலகத்தை வளர்ச்சி அடையச் செய்கிறார். தம்மை ஆண் என்றும் பெண் என்றும் பிரித்து அறியமுடியாதபடி, சிவமும் சக்தியும் ஒன்றே என்பதை சிவசக்தியின் ஐக்கிய வடிவமாக அதாவது அர்த்த நாரீஸ்வரராக உணர்த்துகிறார் என சைவ ஆகம நூல்கள் கூறுகின்றன.

இறைவனை வழிபடும் முறைகளைக் கூறும் நூல்களை ஆகமம் என்பர். ஆகமம் என்பதற்கு இறைவனைப் பற்றியும் இறைவனைச் சென்றடைவதற்கான மார்க்கத்தைப் பற்றியும் அம்மார்க்கத்தின் நெறிமுறைகளைப் பற்றியும் விளக்கிக் கூறும் தொகுப்பாகும்.

சைவசமய ஆகம நூல்கள் இறைவனை நிஷ்களம், சகள நிஷ்களம் மற்றும் சகளம் என மூன்று திருவுருங்களாகக் காட்டுகிறது. அவற்றை நிஷ்களம் - அருவம், சகள நிஷ்களம் - அருவுருவம், சகளம் - உருவம் என்று பொருள். அருவத்தை சிவம், சக்தி, நாதம், பிந்து எனவும், அருவுருவத்தைச் சதாசிவம் என்றும் உருவத்தை மகேசன், உருத்திரன், விஷ்ணு, பிரம்மன் எனச் சுட்டிக்காட்டுகிறது சைவ ஆகமம்.

பராபரத்திலிருந்து பரந்தோன்றியது, பரத்திலிருந்து சிவம் தோன்றியது, சிவத்திலிருந்து சக்தி தோன்றியது. சக்தியிலிருந்து நாதமும், நாதத்திலிருந்து விந்துவும் தோன்றியது. விந்துவிலிருந்து சதாசிவம் தோன்றியது. சதாசிவத்திலிருந்து மகேஷ்வரனும், மகேஷ்வரத்திலிருந்து உருத்திரன் தோன்றி, உருத்திரனிடமிருந்து விஷ்ணு தோன்றி, விஷ்ணுவிடமிருந்து பிரம்மா தோன்றியது. அங்ஙனம் தோன்றிய பிரம்மாவிடமிருந்தே அனைத்தும் தோன்றின. அவை முறையே ஆகாயம், காற்று, நீர், நெருப்பு, மண் எனும் பூமி ஆகிய பஞ்சபூதங்கள் தோன்றியது. மண்ணிலிருந்து அன்னம் தோன்றியது. அன்னம் என்பதில் மனிதன், மிருகம், பறவை, தாவரவகைகள், சங்கமாதிகள், மலைகள், நதிகள் போன்றவை அனைத்தும் அடக்கமாகும் எனச் சித்தர்கள் கண்ட மானுட நூல் கூறுகிறது.

மேற்கண்ட பிரபஞ்ச ரகசியத்தைத் தன்னகத்தே தக்கவைத்துள்ள திருக்குறியீட்டைக் காண்போம். இக்குறியீட்டில் நிறைந்துள்ள புனிதத் தன்மையின் அடிப்படையில் இதனைத் திருக்குறியீடு எனப் பதிவு செய்யப்படுகிறது.

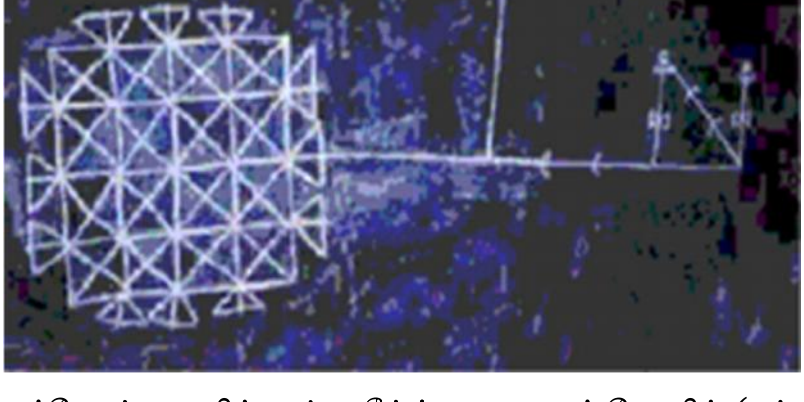

திருச்சி, மலைக்கோட்டையில் உள்ள கீழ்க் குடவரைக் கோயில் (நன்றி: இந்தியத் தொல்பொருள் துறை)

திருக் குறியீடு

இறைவனைத் தரிசிக்க நாம் திருக்கோயில்களுக்குச் செல்லும் புனிதமான பயணத்தின் போது திருக்கோபுர நிலைக்கால் படிகளில் பழங்கால க்ஷேத்திர கணித முறைப்படி உருவாக்கப்பட்ட பல குறியீடுகளைப் புறக்கண்களால் பார்த்திருக்கலாம் அல்லது பாராமலும் இருக்கலாம். அவற்றில் குறிப்பாக இருவகையான குறியீடுகளின் உட்பொருளை நம்மில் சிலர் அறிந்திருக்கலாம், பலர் அறியாமலும் இருக்கலாம். இருப்பினும் இருவருக்கும் இடையே சமநிலை வகித்து அறிவிப்பது எமது கடமை.

அந்த இருவகைக் குறியீடுகளைப் பற்றி அறிவதற்கு முன், அவை எவ்வாறு உருவாயின என்பதை அறிவது அவசியம். ஓர் புள்ளியிலிருந்து உருவான பதினாறு கட்டங்கள் கொண்ட வடிவத்தைத் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், திருச்சி மாநகரம், மாத்ருபூதேஷ்வர் எனும் தாயுமானவர் சுவாமி எழுந்தருளியுள்ள மலைக்கோட்டையில் உள்ள கீழ் குடவரைக் கோயில் கல்தரையில் கண்டேன். இந்நாள் வரை இதுபோன்ற குறியீடுகளை வேறு எங்கும் என்னால் காண இயலவில்லை. இவ்வடிவத்திலிருந்து உருவானதும், எல்லையற்ற பரம்பொருள் எல்லைக்கு உட்பட்ட பிரபஞ்சபொருளாக மாறியது எப்படி? என்ற கேள்விக்கு விடை கூறக்கூடிய திருக்குறியீட்டின் ஆதார வடிவத்தை முதலில் புதுகோட்டை மாவட்டம், திருமயம் கோட்டையிலும், அடுத்ததாகத் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், இலால்குடி, திருமங்கலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சாமவேதீஷ்வரர் எனும் சிவாலயத்தில் ஆலயத்தில் கண்டேன். இவ்விரண்டில் திருமயம் கோட்டையில் உள்ளது வெளிப்படையாகவும், திருமங்கலத்தில் உள்ளது ரகசியப்படுத்தியும் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. (நன்றி: இந்தியத் தொல்பொருள் துறை, தமிழகத் தொல்லியில் துறை, இந்து சமய அறநிலையத் துறை)

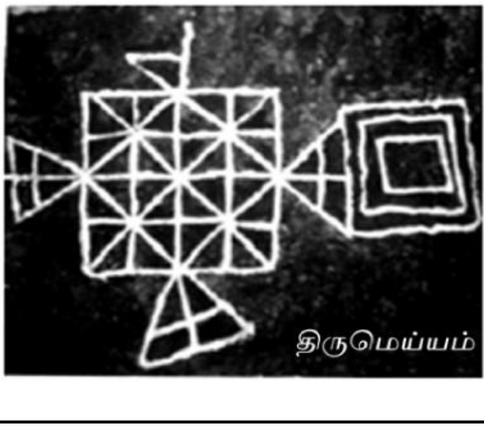

இந்தக் குறியீடுகள் இன்னும் எவ்வளவு காலம் நிலைத்திருக்கும் என்பது ஒரு கேள்விக்குறி. எனவே நான் கண்டறிந்த மேற்கண்ட மூன்று குறியீடுகளை அனைவரும் கண்டு பேரானந்தநிலை அடைவதில் நான் பெருமை அடைகிறேன்.

M-350 A

திருக் குறியீட்டின் அமைப்பு

திருக்குறியீடு இருவகைப்படும். அந்த இருவகைக் குறியீடுகளின் மய்யத்தில் ஒரு புள்ளியும், அதனையடுத்து ஒன்றுக்கும் மேல் ஒன்றென மூன்று செவ்வகவடிவங்கள் காணப்படும். அவை புவியின் திசைகளாகிய வடக்கு, கிழக்கு, மேற்கு, மற்றும் தெற்கு ஆகிய நான்கு திசைகளைக் குறிக்கும் கோடுகளைக் கொண்டிருக்கும். இது முதல்வகையைச் சார்ந்தது. இவ்வகை குறியீடுகளைத் தமிழகத்தின் பெரும்பான்மையான திருக்கோயில்களில் காணலாம்.

முதல் வகைக் குறியீடு போலவே இருப்பது இரண்டாம் வகை. ஆனால் அதில் ஜோதியின் திசைகளான வடகிழக்கு, தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு, வடமேற்கு நோக்கிய கோடுகள் கூடுதலாக இருக்கும். சில குறியீடுகளில் கோடுகளுக்குப் பதிலாகப் புள்ளிகள் இடம் பெற்றிருக்கும்.

இவ்விருவகைக் குறியீடுகளும் குறிப்பாக மய்யப் பகுதியில் புவி மற்றும் ஜோதியின் திசைகளைக் குறிக்கும் கோடுகள் இன்றி அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. (சிந்து சமவெளி, குன்னாண்டார் கோயில், திருச்செந்துறை, மலையடிப்பட்டி குறியீடுகள். (நன்றி: சி.ய்.எஸ்.ய்., இந்தியத் தொல்பொருள் துறை, தமிழகத் தொல்லியியல் துறை, இந்து சமய அறநிலையத் துறை)

இறைவனது வெளிப்பாடுகள்

மய்யத்திலுள்ள புள்ளி- காலம், இடம், காரணகாரியத்திற்கு அப்பாற்பட்டவரும், அருவமானவரும், அளவற்றவரும், எல்லையற்றவரும், ஜோதி வடிவினவருமான பராபரத்திலிருந்து வெளிப்படும் பரத்தைக் குறிக்கும்.

இதனைப் பிந்து எனக் குறிப்பிடுவர். இதிலிருந்தே பிரபஞ்சத்தில் அனைத்தும் வெளிப்பட்டு அதிலிலேயே ஒடுங்குகிறது என்றுரைப்பர்.

இந்நிகழ்வு சங்கிலித்தொடர்போலத் தொடர்ந்து நடைபெறுவதாகவும் கூறுவர். புள்ளியிலிருந்து வெளிப்பட்ட செவ்வக வடிவில் பல லோகங்கள் தோன்றின என்பதை ஞானிகள் தங்களது அனுபூதியில் கண்டறிந்துள்ளதாகவும் முழங்குவர்.

பிந்து எனும் புள்ளியைச் சுற்றியுள்ள மய்யப்பகுதி பரலோகத்தைக் குறிக்கும். இதுவே பரத்தின் ***பரத்துவம்*** *எனும் முதல் வெளிப்பாடாகும்.*

முதலாம் செவ்வகம் முதல் இரண்டாவது செவ்வகத்திற்கு உட்பட்ட பகுதி தேவலோகம். இது பரத்தின் ***வியூகம்*** *எனும் இரண்டாவது வெளிப்பாடு. இங்கு பரம் தம்மை முப்பெரும் தேவர்களாக வெளிப்படுத்துகிறார்.*

இரண்டாவது செவ்வகம் முதல் மூன்றாவது செவ்வகத்திற்கு உட்பட்ட பகுதி பூலோகம். இது பரத்தின் ***விபவம்*** *எனும் முன்றாம் வெளிப்பாடு. இங்கு பரம் தம்மை மானுடர் மற்றும் அனைத்து ஜீவராசிகளாக வெளிப்படுத்துகிறார்.*

மூன்றாவது செவ்வகத்திற்கு வெளிப்பட்ட பகுதி பூதகணங்கள் வாழுமிடம். இது பரத்தின் (உள்ளுறைபவர்) ***அந்தர்யாமித்வம்*** *எனும் நான்காம் வெளிப்பாடு. இங்குப் பரம் தம்மை பூதகணங்களாக வெளிப்படுத்துகிறார்.*

வடக்கு-தெற்கான செங்குத்துக்கோடு சிவம் (காரணம் வடிவம்), கிழக்கு - மேற்கான படுக்கைகோடு சக்தி (காரிய வடிவம்).

இரண்டும் இணைந்த கூட்டல் குறியீடு, எல்லையற்ற பரவெளியில் அங்கிங்கெனாதபடி நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் சிவசக்தி ஐக்கியமாகி (காரணகாரிய வடிவம்) தோற்றுவிக்கும் சக்தியைக் குறிக்கும்.

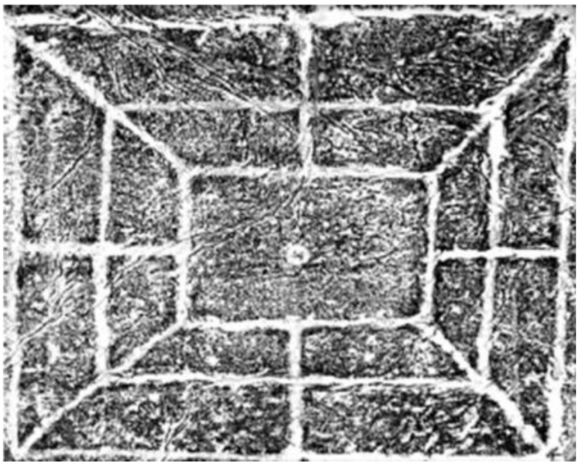

இவ்வாறு பரத்வம், வியூகம், விபவம் மற்றும் அந்தர்யாமித்வம் எனத் தம்மை வெளிபடுத்தும் இறைவனை! இத்திருதலத்தில் தம்மைப் பக்தர்கள் விரும்பிப் பூசிக்கும் பொருட்டு **அர்ச்சை** எனும் வழிபாட்டிற்குரிய மூர்த்தியாக, ஐம்பொன், செம்பு, தாமிரம், வெள்ளி, தங்கம் போன்ற உலோகங்களாலும், கல்லாலுமான முப்பரிமாண தோற்றத்துடன் அர்ச்சனா மூர்த்தியின் **உருவமாகத்** தம்மை வெளிப்படுத்துகிறார் என்பது முதல்வகைக் குறியீட்டின் பொருளாகும்.

இங்ஙனம் அர்ச்சனா எனும் **அர்ச்சனா மூர்த்தியாகத்** தம்மை வெளிப்படுத்தும் இறைவனே **அருவமான**, அளவிடமுடியாத, எங்கும் நிறைந்துள்ள, ஜோதி வடிவிலான எல்லையற்ற பரம்பொருள், எல்லைக்கு உட்பட்ட பிரபஞ்சப் பொருளாக வெளிப்படுத்தியது என்ற உண்மையை உணர்த்துவதே இரண்டாம் வகைக் குறியீட்டின் பொருளாகும். சாண்டில்ய ரிஷியிடமிருந்து இந்த சரணாகதித் தத்துவமே சிறந்தது என்ற மேற்கண்ட **பாஞ்சராத்ர** செய்தியைத் தத்தாத்திரேயர் அறிந்தார் என ஸ்வாமி அருளிய தத்தாத்திரேயரின் தத்துவம் எனும் நூல் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

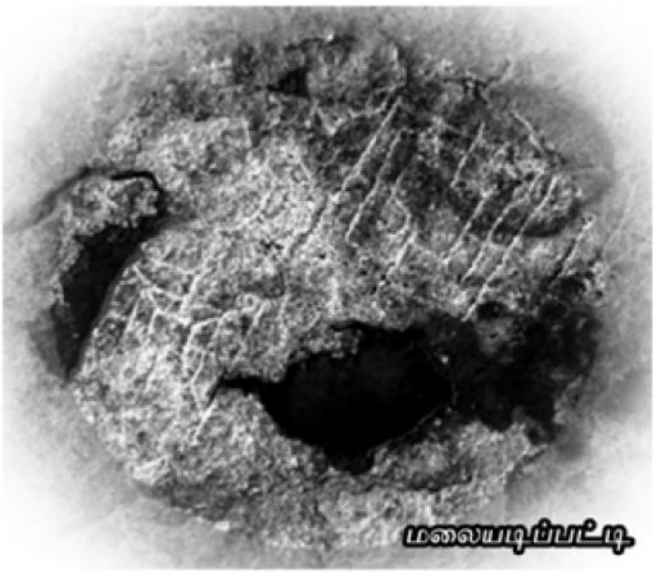

திருச்சி, அன்பில் ஶ்ரீ பெருமாள் கோயில், மலையடிப்பட்டி குறியீடுகள்

(நன்றி: இந்திய தொல்பொருள் துறை, தமிழகத் தொல்லியல் துறை இந்து சமய அறநிலையத் துறை)

தொடர்ந்து கேட்கப்படும் கேள்விக்கான ரகசிய விடை

பரத்தின் முதல்வெளிப்பாடான பரத்துவம் எனும் பரலோகத்தில் புவி மற்றும் ஜோதியின் திசைகள் கோடுகள் இடம் பெறாததன் காரணம் என்ன? பிரம்மாண்டத்திற்கு அபிமானியான பராபரம் இங்கே குடிகொண்டுள்ளார். பிறக்காமலே பலவிதமாய்த் தம்மை வெளிப்படுத்துகிறார்.

அவரது உண்மையான ஜோதி ஸ்ரூபத்தை புத்திமான்கள் தங்களது தேடலால் ஆராய்ந்து அறிவார்கள் என்கிறது புருஷசுக்தம். மேற்கண்ட இறைநிலையைத் தெளிவாக அறிந்துணர மேலே கண்ட ஐவகையான வெளிப்பாடுகளைத் **தன்னுணர்ந்து நோக்க வேண்டும்** என வேதாந்தம் கூறும் மிகச்சிறந்த தத்துவத்தை அறிந்துணரச் செய்து உய்யநெறிக்கு வழி காட்டுகிறார் கோவை ஸ்ரீ லலிதாம்பிகை பீடம், முனைவர், தவத்திரு ஸ்ரீ ஜெகநாதசுவாமிகள்.

மேற்கண்டவைகளே, எல்லையற்றப் பரம்பொருள் எல்லைக்கு உட்பட்ட பிரபஞ்சபொருளாக மாறியது எப்படி? எனப் பல காலங்களாக தொடர்ந்து கேட்கப்படும் கேள்விக்கான ரகசிய விடையாகும்.

அந்த பரத்துவமே, உருவதிகாரத்தின் ஆதாரமாகும். இந்த ஆதாரத்திலிருந்தே தமிழ் எழுத்து மற்றும் எண்களின் உருவம் பெற்றுள்ளது என்பதை நான் கண்டறிந்து மகிழ்ந்ததை, நீங்கள் அனைவரும் அறிந்துணர்ந்து மனம் மகிழ வேண்டுமென தமிழன்னையின் திருப்பாதங்களில் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

தமிழ் எழுத்து எண்களில் இறைவன்

நிலம், தீ, நீர், வளி விசும்போடு ஐந்தும்
கலந்த மயக்கம் உலகம் ஆதலின்
இருதிணை ஐம் பால் இயல்நெறி வழாஅமைத்
திரிவு இல் சொல்லோடு தழாஅல் வேண்டும்

வானம் எனும் மையம் (விசும்பு) , வடமேற்கு - காற்று (வளி), வடகிழக்கு - நீர் , தென்கிழக்கு- தீ (அக்னி) மற்றும் தென்மேற்கு - பூமி (நிலம்) , ஆகிய ஐந்து அக்னிகளைத் தோற்றம் எனும் முறைப்படி வரிசைப்படுத்தி, முதன்மை உயிர் மற்றும் மெய் எழுத்துக்களின் உருவங்களில் இறைவனது வெளிபாட்டை ரகசியமாக அறிவிக்கிறது தொல்காப்பியத்தின் பொருள் அதிகார நூற்பா எண்: 91.

*வடக்கு, தெற்கு, கிழக்கு, மேற்கு எனப் புவியின் திசைகளைச் சிறப்புப்பாயிரத்திலும் பூமி, நெருப்பு, நீர், காற்று, ஆகாயம் என ஜோதிகளின் திசைகளை பொருள் அதிகாரத்தில் அறிவித்து, எட்டுத் திக்குத்திசைகளின் வடிவத்திலிருந்து தமிழ் மொழியின், **அ** எனும் முதல் எழுத்து முதல் பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துக்களாகவும், **க** எனும் முதல் எழுத்து முதல் பதினெட்டு மெய் எழுத்துக்களாகவும், உயிர்மெய் எழுத்துக்களாக, இறைவனின் இயக்க சக்தியிலிருந்து வெளிப்படுவதையும் அறிவோமாக. (படம். பக்கம்.115)*

எழுத்திலக்கணம்

எழுத்திலக்கணம் பன்னிரண்டு வகைப்படும். அவை, எண், பெயர், முறை, பிறப்பு, வடிவம், உச்சரிக்கும் கால அளவு, மொழிக்கு முதலில் நிற்கும் எழுத்துக்கள், இடையில் நிற்கும் எழுத்துக்கள், போலி, பதம், புணர்ச்சி என்பவைகளாகும். அவற்றில் முதல் பத்து அகத்திலக்கணம், கடைசி இரண்டும் புறத்திலக்கணம் என அகம், புறம் எனப்பிரித்து விவரிக்கிறது நன்னூல் நூற்பா 57.

*அகத்திலக்கணத்தின் முதன்மையான எண் என்ற தலைப்பில் எழுத்து இன்னதென்பதும் அதன் வகையும்; **மொழிமுதல் காரணம் மாம்அணுத் திரள்ஒலி எழுத்து; அது முதல் சார்பு என இரு வகைத்தே.** (நூற்பா 58)*

சொல்லுக்கு முதல் காரணமாகவும், ஒலி அணுக்கூட்டங்களின் காரியமாகவும் உள்ள ஓசையே எழுத்தாகும்.

அவ்வெழுத்து முதலெழுத்து என்றும், சார்பு எழுத்து என்றும் இரண்டு வகையென்பது அதற்குத் தெளிவுரை. மேலும், அதற்குக் கீழ்க்கண்டவாறு விளக்கமளிக்கிறது.

காரணம் என்பது ஒரு பொருள் செய்வதற்கு அவசியமாக முன் இருப்பது. அக்காரணத்தால் செய்யப்படுவதே காரியம். காரணமானது முதற்காரணம், துணைக்காரணம் என இருவகைப்படும். இதில் முதற்காரணமாவது ஓர் காரியத்திற்கு மூலமாகவும் இதுவே முன்னிருந்து பின்னர் அதுவே காரியமாக மாறுவதாகும்.

ஒரு குயவன், களி மண், சக்கரம், தண்டு ஆகியவைகளால் ஓர் குடம் செய்வதை உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்வோம். அதில் மேற்கண்ட முதல், துணை காரணங்களையும் காரியம் ஆகியவை பற்றியும் காண்போம்.

குடம் செய்வதற்குக் களிமண் மூலம் ஆகவே அது முதல்காரணம்; அம்மண்ணால் உருவான குடமே காரியம். மண் குடமாக மாறிய பின்னர் இரண்டையும் பிரித்தறிய இயலாதபடி மாறிவிடுகிறது.

மேற்கண்ட முதற்காரணமாகிய களிமண், காரியமாகிய குடமாக மாறும் வரை துணை புரியும் குயவன் சக்கரமும் தண்டும் துணைக்காரணமாகும். அவ்விரண்டும் களிமண்ணானது குடமாகும் வரை துணை நின்று விலகி விடுகின்றன.

பருத்தி பஞ்சு - நூல் - நூலாடை

அடுத்து பருத்தி ஆடையை ஓர் உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்வோம். பருத்திப் பஞ்சு நூலாக மாறுவதாலும் , அந்த நூல் நூலாடையாக மாறுவதாலும் அதுவே முதற்காரணமாகும். எனவே, நூலானது பருத்திப் பஞ்சுக்கு காரியமாகவும், நூலாடைக்கு முதற்காரணமாக இருக்கிறது. பருத்திபஞ்சு நூலாக மாறுவதற்கும், நூல் ஆடையாக மாறுவதற்குத் தறி உட்பட அனைத்தும் துணைக்காரணமாக அமைந்துள்ளவை, என நன்னூல் கூறுகிறது.

ஒலியணுக்களின் கூட்டம் - எழுத்து - சொல்- ஓம்

ஒரு மொழிக்கு ஆதாரமாகத் திகழ்வது ஓசை அல்லது ஒலி. அந்த ஒலியே எழுத்தாகவும் சொல்லாகவும் மாறுகிறது. அவ்விரண்டும் ஒரு மொழியின் உட்கூறுகள்.

ஓசை எனும் ஒலிக்கு ஆகாயத்திலுள்ள ஒலியணுக்களின் அதிர்வே முதற்காரணம். அதுவே ஞான இந்திரியங்கள் எனப்படும்ஐம்புலன்களில் ஒன்றான கேட்டல் எனும் ஐந்தாவது அறிவு, அந்த அறிவே காரியமாகும்.

எனவே மொழிக்கு முதற்காரணம் ஆகாயத்திலுள்ள ஒலியணுக்கள். ஒலியணுக்களை அணுத்திரள் எனவும் அவற்றின் அதிர்வுகளால் தோன்றிய ஒலியே, எழுத்து, சொல், மொழி என்பர்.

அணுத்திரள்களைக் கொண்ட ஓர் புள்ளியிலிருந்து உருவான நான்கு கட்டங்கள் கொண்ட வடிவத்தை வியோமா எனும் ஆகாயம் என ஸ்ரீ சூரிய புராணம் கூறுவதை முன்பே அறிந்தோம். ஆகாயமண்டலத்திலுள்ள அணுத்திரள்களின் ஒலியே ***ஓம்.*** *இதுவே தீர்க்கப் பிரணவ மந்திரமாகிய ஓங்காரம்.*

வெளிப்படாத ஆரம்ப நிலையில் ஆகாயம் போல இருந்தது ***ஓம்.*** *சூட்சுமமான ஒலியின் வடிவமே ஆகாயம். ஸ்தூலமான ஆகாயமே உலகம். எல்லாவற்றிக்கும் ஓர் புள்ளி அடிப்படையானது. இதுவே பிந்து. ஓம் எனும் தீர்க்க பிரணவ மந்திரத்தை உச்சரித்து இறைவனை உணர்ந்த நிலையில் சூட்சுமமாக ஆகாயவெளி ஆகிவிடுவதால் அங்கே ஓம் -மின் உச்சரிப்பு எப்படிக் கேட்கும்? கேட்காது.*

அ+உ+ம் *என்றிணைவதால் ஓம் என்ற எழுத்து வெளிப்பட்டது. இதில்* ***அ***- *பரமாத்மா,* ***உ***- *பிரக்ருதியையும்,* ***ம்***- *ஜீவர்களையும் குறிக்கும். இறைவனே ஓம். - என தத்தாத்திரேயர் தத்துவம் அத்.5, சு. 1-க்கு பொருள் கூறுகிறது.*

ஒலியும் உயிரும் உடலும்

உயிர், அறிவுடையது, அழிவற்றது; அருவமானது. உடல், அறிவில்லாதது; அழிவுடையது; உருவமானது. இங்ஙனம் மூவகையில் மாறுபட்ட உயிரும் உடலும் ஒன்றாகக் கூடியிருப்பது விந்தையாய் விளைந்துள்ளது என்பதையும் முன் பகுதியில் அறிந்தோம்.

உயிர் எழுத்துக்களில் முதன்மையானது ***அ;*** *உடலுக்கு வாயில்கள்* ***ஒன்பது,*** *அதாவது எண் ஒன்பது. இவ்விரண்டு* ***எழுத்தும் எண்ணும்,*** *அணுத்திரள்களின் ஒலியே ஓம் எனும் தீர்க்க பிரணவ மந்திரத்திலிருந்து வெளிப்படுவதைக் கண்டு மகிழ்வீராக.*

ஓம்-அ-9

இயற்கையின் வெளிப்பாடான ஓம் பர்வதத்தின் பனிப்படலத்தின் வடிவம் ஓம் எனும் ஓங்கார ஒலியின் உருவம். அதிலிருந்து அ எனும் முதன்மை உயிர் எழுத்தும் விந்தை எண் ஒன்பதும் தோன்றும் அற்புதமான காட்சியையும் காண்பீராக.

கி.பி. 8- ஆம் நுற்றாண்டைச்சார்ந்த இந்தத் தமிழ் எழுத்தும் எண்ணும் காட்சித் தரும் இடம், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், திருவெள்ளறை ஸ்வஸ்திக வடிவ மாற்பிடுகு பெருங்கிணறு. இதனைக் கண்டறிந்தவர் தி.லெ.சு.ச.போஸ். (நன்றி: தமிழகத் தொல்லியல் துறை)

தமிழ் எழுத்துக்களின் வெளிப்பாடு

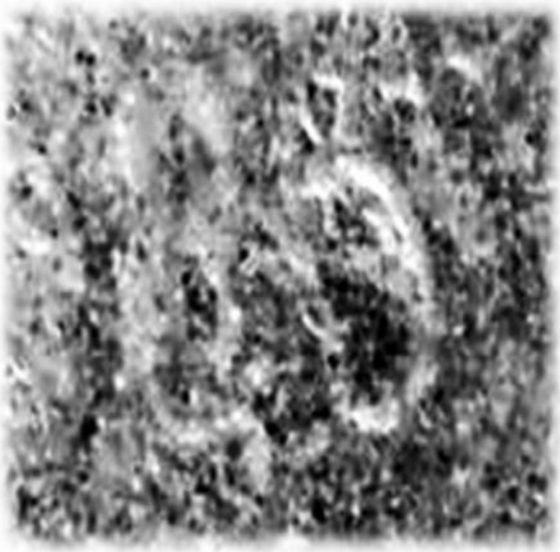

தமிழ் எழுத்துக்கள் இங்ஙனம் தோன்றின. இவ்வாறு பிறந்தன என்று முன்னர் கண்டப்பகுதியில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தால் அவற்றை வெளிப்பாடு எனக்கருத வேண்டுகிறேன். தோன்றின, பிறந்தன என்பதற்குக் காலம், இடம் காரணகாரியம் இருக்கவேண்டும். காலம், இடம், காரண காரியத்திற்கு அப்பாற்பட்டு ஏதேனும் ஒன்று இருக்குமேயானால் அதுவே பரம் பொருளின் வெளிப்பாடாகும். அது தனது மாய சக்தியால் பராவாணியாக மூலாதாரம், கொப்பூழ், இதயம், தொண்டை, வாய் ஆகியவை வழியாக ஒலிஅலைகளாக வெளிப்படுத்துகிறது. அவ்வாறு வெளிப்படும் ஒலியானது விராட் புருடனுடையது என யோக சூத்ர நூல்கள் அறிவிக்கின்றன. பராவாணி என்பதில் பரா என்பதற்குப் பிராணன் எனவும், வாணி என்பதற்குச் சொல் எனவும் பொருள்படும்.

தொல்காப்பியத்தின் எழுத்ததிகாரத்தில் ஒலியெழுத்துக்களின் பிறப்பைத் தலைச்சூத்திரம் கீழ்க் கண்டவாறு விளக்குகிறது. எழுத்துகளது பொதுப்பிறப்பு நூற்பா-83.

உந்தி முதலா முந்துவளி தோன்றித்

தலையினும், மிடற்றினும், நெஞ்சினும் நிலைஇப்

பல்லும் இதழும் நாவும் மூக்கும்

அண்ணமும் உளப்பட எண்முறைமுறை நிலையான்

உறுப்புற் றமைய நெறிப்பட நாடி

எல்லா வெழுத்துஞ் சொல்லுங் காலைப்

பிறப்பின் ஆக்கம் வேறுவே றியல

திறப்படத் தெரியுங் காட்சி யான.

பொருள்; எல்லாவெழுத்துஞ் சொல்லுங் காலை- தமிழெழுத்துக்களெல்லாம் ஒருவன் முறைப்பட ஆராய்ந்து தம்மைச் சொல்லுங்காலத்து, உந்தி முதலா முந்துவளி தோன்றி - கொப்பூழ் அடியாக மேலே கிளர்கின்ற உதானன் என்னும் பெயரையுடைய வாயு தோன்றி, தலையினும், மிடற்றினும், நெஞ்சினும் நிலைஇ- தலையின் கண்ணும், மிடற்றின் கண்ணும், நெஞ்சின் கண்ணும் நிலை பெற்று, பல்லும் இதழும் நாவும் மூக்கும் அண்ணமும் உளப்பட எண்முறைமுறை நிலையான் உறுப்பு உற்று அமைய- (தலையும், மிடறும் நெஞ்சும் என்னும் மூன்றோடு) பல்லும், இதழும், நாவும், முக்கும், அண்ணமும் உளப்பட எட்டாகிய முறைமையையுடைய இடங்களின் ஓர் உறுப்போடு ஓர் உறுப்பு தம்மிற் பொருந்தி அமைதி பெற, பிறப்பின் ஆக்கம் வேறு வேறு இயல- பிறப்பினது ஆக்கம் வேறு வேறு புலப்பட்டு வழங்குதலுடைய, திறப்படத் தெரியுங் காட்சி யான - கூறுபாடுளதாக ஆராயும் அறிவிடத்து - எனக் கூறுகிறது இளம்பூரனார் உரை.

மேற்கண்ட இரண்டு ஆதாரங்கள் வாயிலாக ஓர் உண்மை அறியப்படுகிறது. அதாவது தமிழ் மொழியின் சொல்லும் எழுத்தும் (ஒலியும் ஒளியும்) ஞானிகளால் யோக நிலையில் அறியப்பட்டுள்ளது என்பதும், அறிவித்தவர் பரம்பொருள் என்பதும், அறிவித்தது ஒலி எனும் பராவாணி என்பதும், அறிவித்த மார்க்கம் யோக மார்க்கம் என்பது தெளிவு.

பத்து பிராணன்களுக்கும், க்ஷேத்திர கணித பிரபஞ்ச குறியீட்டிற்கும் உள்ள தொடர்பை முன் பகுதியில் கண்டோம். அடுத்து அந்த க்ஷேத்திர கணிதத்துடன் தொடர்புடைய மந்திர சக்தி கொண்ட சங்கப் பலகைபற்றிக் காண்போமாக.

சங்கப்பலகை தந்த படலம்

வாணி என்பவளே தமிழ் மொழிச் சொற்களின் செல்வியும் எழுத்துக்களின் அரசியும் ஆவாள், என்பதைத் திருவிளையாடல் புராணம் சங்கப்பலகை தந்த படலத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. அதுவானது;

வங்கியசேகர பாண்டியன் நீதி செலுத்தி ஆட்சி செய்து வந்த காலத்தில், பிரம்மதேவன் தனது தாமரை மலரை வாகனமாகக் கொண்டு ஸ்ரீ காசிபட்டணம் வந்தடைந்தார். நீராடும் பொருட்டு அவர் தம் பத்தினிகளான வாணி-சாவித்திரி-காயத்ரி ஆகிய மூவரோடு கங்கையை நோக்கிச் சென்றார்.

அவ்வாறு போகும் வழியில், சரஸ்வதி எனும் வாணியானவள் ஆகாயமார்க்கத்தில் சஞ்சரிக்கிறவளான ஒருவிஞ்சையர் கன்னியான ஒருவள் பாடுகின்ற ஓர் பாடல் அவளைக் கவர்ந்ததால் தன்மனதை அதில் செழுத்தி அங்கேயே சற்றுநேரம் நின்றுவிடுகிறாள். வாணியின் வருகைக்காகக் காத்திராத பிரம்ம தேவன், மற்ற இருவருடன் நீராடிக் கரையேரும் சமயத்தில் வாணி அங்குவந்தடைகிறாள்.

அச்சமயம் அங்கு வந்தடைந்த வாணி, தாம் இல்லாமல் தாங்கள் எப்படி நீராடினீர் எனக் கோபம் கொண்டாள். ஓ வாணியே! குற்றம் உன்மேல் இருக்க, எம்மை வீணே கோபித்த குற்றம் தீருவதற்கு நீ அளவில்லாத மனிதப் பிறவியெடுப்பாயாக எனச் சபித்தார்.

பிரம்மனின் சாபத்தை ஏற்ற வாணியானவள் வருந்தினாள்; பிறப்பில்லாத உமக்குப் பாரியானவள் நான், மனிதபிறவியில் அகப்பட்டு துன்பப்படுவது முறையோ என்று வெண்தாமரைச் செல்வியான வாணி கேட்டாள்.

அவளது துன்பத்தைப் போக்க எண்ணிய பிரம்மதேவன், ஓ வாணியே ! உன் சொரூபமான ஐம்பத்தோரெழுத்தில் அகர முதலாக நாற்பத்தெட்டு எழுத்துகளும் நாற்பத்தெட்டு புலவர்களாக உலகத்தில் பிறக்கக் கடவது என்றார்.

*மேலும், அந்தந்த வருக்கங்களிலும் மற்றவைகளிலும் ஏறி அந்தந்தப் படியாக மேலும் பல உச்சரிப்புக்கள் தோன்றச் செய்கிற அகரவுயிர்க்கு முதலாக விளங்கும் ஓர் புலவராக, ஈசன் உருவம் கொண்டு சங்கப்பலகை ஏறியிருந்து நாற்பத்தொன்பதின்மராகி மற்ற நாற்பத்தெண்மருக்கும் உள்ளேநின்று ஞானம் தோன்றச் செய்து அங்கே (இயல்,இசை நாடகம் எனும்) முத்தமிழ்ப் புலமையையும் நிரம்பச் செய்வாரென்று என்றார் பிரம்தேவன். **(காயத்ரீ -சாவித்திரி- வாணி :** காயத்ரீ சப்த (ஒலி) ரூபமானவள், அக்ஷர ரூபமாகவும் வார்த்தை ரூபமாகவும் (ஒளி) இருக்கும் போது அவள் சாவித்திரி எனப்படுகிறாள்.*

பல எழுத்துக்கள் கொண்ட வார்த்தைகளும் சொற்களும், வார்த்தைகள் கொண்ட வாக்கியங்களாக (பொருள்) ஞானத்தை அருள்பவளே வாணி எனும் சரஸ்வதி என்றழைக்கப்படுகிறாள்.

மேற்கண்ட நாற்பத்தொன்பது புலவர்களின் புலமையைச் சோதிக்க வந்த பழைய புலவர்கள் எல்லாம் அவர்களிடம் தோற்றனர். இதையறிந்த மாற்றுத் தேசத்துப் புலவர்களும் சோதிக்க வந்து அவரார்களும் தோற்றுப்போவதைக் கண்ட சங்கபுலவர்கள் மீனாட்சி சுந்தரராகிய முதன்மைப் புலவர் எழுந்தருளியிருக்கும் திருத்தலம் சென்று, முந்து நூல் மொழிந்த முதற்கடவுளை வணங்கி, **ஈசனே ! எங்களைப் பலரும் வந்து வாதஞ் செய்கிறதினாலே அறிவு நிறைகாண்பதாக எங்களுக்கு ஒரு சங்கப்பலகை தந்தருள வேண்டுமெனக் கேட்டு வணங்கினார்கள்.**

முன்பு பாடின பாணனுக்கு வலியபலகை தந்த சோமசுந்தரக்கடவுள், சங்கப்புலவர்களுக்கும் அளிக்கத் தாமே ஒரு புலவராகப் பலகையுடன் அவர்கள் முன்தோன்றினார். **இந்தப் பலகை இரண்டு சாண் பக்க அளவுடைய சதுரமானது.** சந்திரனைவிடத் தூய்மையானது. மந்திர சக்தி கொண்டது. உங்களைப் போன்ற மூத்த அறிஞர்களுக்கு ஒரு முழம் அளவு வளர்ந்து இருக்க இடங்கொடுக்கக் கூடியதெனக்கூறிச் சங்கப் புலவர்களுக்கு வாணிபீடமான வெண்தாமரை மலர் போன்ற பலகையைக் கொடுத்தருளினார்.

அப்பலகையைப் பெற்றுச் சங்கப்புலவர்கள் அத்திருத்தலத்தை வலம் வந்து, அதனைச் சங்கமண்டபத்தில் வைத்துப் பூசைகள் பண்ணி வணங்கி துதித்து, முன்னதாக நக்கீரரும், அடுத்து கபிலரும், பரணரும் ஏறினார்கள். பின்னர் எல்லோரும் ஒவ்வொருவராக ஏறியிருக்க இடம் கொடுத்த அளித்த அப்பலகையே எல்லாப் பொருளுஞ்சொல்ல இடம் கொடுக்கும் முன்னோர் நூல் போல விளங்கிய சங்கப்பலகையாகும்..

சங்கப்பலகையின் மகிமையை உணர்ந்த சங்கப்புலவர்கள் ஒவ்வொருவரும் பாடல்களை இயற்றினர், ஆனால் அப்பாடல்களை இயற்றியது யார் என்பதை அவர்களால் அறிய இயலாத நிலையில் ஒருவரோடு ஒருவர் பகை கொண்டு துன்பமடைந்தனர். இதனை உணர்ந்த மீனாட்சி சுந்தரர், தாமே ஓர் புலவராக வெளிப்பட்டு உங்களைத் துன்பமடையச் செய்த பாடல்களைக் கொண்டு வாருங்கள் என்றார். அவர்கள் கொண்டு வந்த பாடல்களின் சொல்லின் தொடர்பும், பொருளின் தொடர்பையும் அவரவர்கள் ஒப்புக் கொள்ளும்படி எடுத்துரைத்தார். மனமகிழ்ந்த சங்கப்புலவர்கள் புலவராகத் தோன்றிய ஈசனை நோக்கி, நீங்களும் எங்களோடு ஒரு புலவராக இருக்கவேண்டுமென்று வேண்டினர்.

அவர்களது விருப்பத்திற்கிணங்க அவர்களோடு தாமும் ஒரு புலவராகச் சேர்ந்து நாற்பத்தொன்பது புலவர்களாய்த் தமிழ்ப் பாடல்களைப் பாடினர் எனக் கூறுகிறது.

எண்களில் இறைவன்

ஒன்று - ஏகம்- முக்தி

இரண்டு - சரம், அசரம்

மூன்று - உம்மை, இம்மை, மறுமை (மூன்று தமிழ்)

நான்கு - தேவர், மானுடர், விலங்கு, நரகர் (நான்கு பேதம்)

ஐந்து - ந ம சி வா ய எனும் ஐந்தெழுத்து மந்திரம்

ஆறு - தித்தித்தல், புளித்தல், கூர்த்தல் (உவர்த்தல்), தவர்த்தல், காழ்த்தல் (உறைத்தல்), கைத்தல், எனும் ஆறுசுவைகள்

ஏழு - ச, ரி, க, ம, ப, த, நி - எனும் ஏழு சுரங்கள், மற்றும் தேவர், மனிதன், நீர்வாழ்வன, விலங்கு, ஊர்வன, பறவை, தாவரம் எனும் எழுவகை பிறப்புக்கள்.

எட்டு - கடையிலாவறிவு, கடையிலாக்காட்சி, கடையிலாவீரியம், கடையிலாவின்பம், பெயரின்மை, குலமின்மை, ஆயுளின்மை, அந்தராயங்களின்மை ஆகிய சித்திக்கும் எட்டு பொருள்கள்

ஒன்பது - சிருங்காரம் (இன்பம்), வீரம், நகை, சாந்தம், கருணை, குற்சை (இழிவு), அற்புதம், பயம், கோபம் ஆகிய நவரசங்கள்.

பத்து - அபானன், வியானன், உதானன், ஸமானன் நாகன், கூருமன், க்ருகலன், தேவதத்தன், தனஞ்ஜயன் ஆகிய பத்துப் பிராணங்கள்.

தமிழ் எழுத்துத்துகள் எண்கள் வெளிப்பாடு

பழங்காலப் புனிதமான சடங்கான திசையறிதல் வாயிலாக எட்டுத் திசைகளையும், வியாபித்தல் வாயிலாகப் பதினாறு கட்டங்களையும், இறைவனின் ஐவகை வெளிப்பாட்டில் முதன்மையான பரத்துவத்திலிருந்து தமிழ் உயிர், மெய் எழுத்துத்துகள், எண்கள் ஆகியவற்றின் வெளிப்பாட்டைச் சில சிந்து சமவெளி முத்திரைக் குறியீடுகளுடன் ஒப்பிட்டுக் (பின் இணைப்பில்) காண்போம்.

நிறைவு

விஞ்ஞானத்தையும் மெய்ஞ்ஞானத்தையும் இணைக்கும் பாலம் தொன்மைக் குறியீட்டியியல். அந்த குறியீடு இயலுக்கு மூலாதாரம் கி.மு. 5,000 - க்கும் முன் தோன்றிய பழங்கால க்ஷேத்திர கணிதம். எல்லையற்ற பரம்பொருள் எல்லைக்கு உட்பட்ட பிரபஞ்சப் பொருளாக மாறியது எப்படி? போன்ற கேள்விகளுக்கு எளியமுறையில் விடைகூறத் தகுந்ததும் அஃதே யாகும்.

புள்ளியிலிருந்து இறைவன் தம்மை வெளிப்படுத்துவதே எண்திசைகள். பரம், பரலோகம், தேவலோகம், பூலோகம், பூதகணங்கள் வாழும் இடம் என்பவையே ஒன்று மேல் ஒன்றாக உருவான மூன்று வட்டம்/சதுரம்/செவ்வக வடிவங்கள். பரத்துவம், வியூகம், விபவம், அந்தர்யாமித்வம் மற்றும் அர்ச்சை என்பவைகள் இறைவனின் வெளிப்பாடாகும்.

அருவம், அருவுருவம், உருவம் என்பதும், காரணம், சூட்சுமும் ஸ்தூலம் என்பதும், ஆழ்ந்த உறக்கநிலை, கனவு நிலை, விழிப்பு நிலை என்பதும், யோகத்தில் தபலோகம், மகர்லோகம்(ஜனலோகம்), பூலோகம் (புவர்லோகம், சுவர்லோகம்) என்பதும், உருத்திரகிரந்தி, விஷ்ணுகிரந்தி, பிரம்மகிரந்தி என்பதும், சதுரம், அறுகோணம், வட்டம் என்பதும், ஒன்றுக்கு மேல் ஒன்றான மூன்று வட்டம்/சதுரம்/ செவ்வகங்களும், ஒன்றுக்குமேல் ஒன்றான கூட்டல் குறியீடுகளும், அதனையடுத்து 360 சுடர்விடும் ஒளிப்பிழம்புகளானப் பேரொளியாக காட்சிதருவது அனைத்துமே இறைவனின் வெளிப்பாடு என்பது ஞானிகள் தங்களது யோகநிலையில் கண்டறிந்த காட்சியாகும். அக்காட்சியே அட்டைப்பட வடிவமுமாகும். அதற்கான ஆதாரச் சின்னங்களே சிந்து சமவெளி குயியீடுகள்(எல்.75ஏ, எம்.1257 எ, எம்.1255 எ, எச்.122 எ), சேந்தமங்கலத்தில் கண்டறியப்பட்ட குறியீடு போன்றவை ஆகும்.

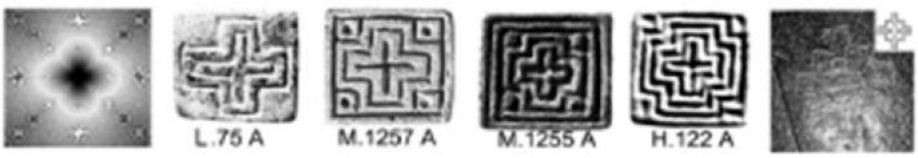

(நன்றி: சி.ய்.எஸ்.ய்., இந்தியத் தொல் பொருள் துறை, தமிழகத் தொல்லியல் மற்றும் இந்துசமய அறநிலையத் துறை)

ஜீவன்களிடம் சுருங்கிய நிலையில் இருக்கும் ஞானம் விரிவடைந்து அறிவின் இறுதி நிலை அடைகிறது என்பதை அறிந்தோம். அவ்வாறே, ஓம் எனும் தீர்க்க பிரணவமந்திரத்தில் வெளிபட்டது ஒலி, அதுவே ஒளியாகவும், ஒளியின் பொருளாகவும் வெளிப்பட்டுள்ளது.

இறைவன் சூட்சுமமாக இரண்ய கர்ப்பனின் சிறிய கர்ப்பத்திலிருந்து வெளிப்படுவதே, வியோமா (ஆகாயம்). மிகத்தூய்மையானதும் மந்திரசக்தி கொண்டதும் விரிவடையும் தன்மையானதுமான சங்கப்பலகையும் அதுவே. பரத்துவத்தின் அருஉருவமும் அதுவே என அறிவோமாக.

ஆறறிவு பெற்ற மனிதனுக்குப் புறக்கண் (ஊனக்கண்) அகக்கண் (ஞானக்கண்) என இருகண்கள் உண்டு. எண்ணும் எழுத்தும் ஞானத்தின் வாயிலைத் திறக்கும் திறவுகோல். மெய்,வாய், கண், மூக்கு, காது ஐம்பொறி புலன்களும் மனமும் ஒருங்கிணைந்து ஞானத்தைத் தேடிப் பெறுவதற்குத் துணைபுரிய வேண்டும். **வாலறிவன் நற்றாள் தொழுவதே கற்றதன் பயன்** என்பது வள்ளுவர் வாக்கு.

சொல்லும் (வாக்கும்) பொருளும் (அர்த்தமும்) ஒன்றைவிட்டு ஒன்று பிரியாதவை என்பதால் அம்பிகையை விமர்சனரூபிணி என்பர். அதுவே தோற்றத்தைக் குறிக்கும் கூட்டல் குறி.

அக் குறியீட்டில் வடக்கு- தெற்குத் திசைகளைக் குறிக்கும் செங்குத்துக்கோடு, சிவத்தையும் (பிரகாசம்), கிழக்கு-மேற்குத் திசைகளைக் குறிக்கும் படுக்கைக் கோடு சக்தியையும் (விமரிசம்) குறிக்கும்.

தமிழ் இலக்கண ரீதியில் அவன் போனான் என்பதில், அவன்- பகுதி (பிரகாசம்), போனான் -விகுதி (விமரிசம்). பிரகாசம் நிலையானது, விமரிசம் சலனமடைந்து மாறுதலுக்கு உட்பட்டது எனப்படும். சிவமும் சக்தியும் இணைந்த பிரம்மம் என்பதை ஸ்ரீ வித்தையின் சித்தாந்தம் என நஜன் அருளிய வாக்குவாதினி (ப.13) கூறுகிறது.

வார்க்காத்தாவிவ ஸம்ப்ருக்

வாகர்த்த ப்ரதிபத்தயே

ஜகத: பிதரோவந்தே

பார்வதி பரமேஸ்வரௌ - (காளிதாசர்) என , ரகுவம்சம் சிவசக்தி ஐக்கியத்தை குறிப்பிடுகிறது.

தமிழ் எழுத்து மற்றும் எண்களின் மூலம் பரத்துவம். அதிலிருந்து முதன்முதலாக உருவானதே ஞானிகள் யோக நிலையில் கண்டறிந்த கூட்டல் குறி (தோற்றம்) கொண்ட வட்டம் (காலம்) அடுத்து சதுரம் (இடம்), அவ் உருவத்திலிருந்தே தமிழ் மெய் எழுத்து **க** மற்றும் முதன்மை எண் **க** ஆகிய இரண்டும் கி.மு. 5000 -க்கும் முன்பே உருவாகி உள்ளன.

இரண்டாவதாகக் கூட்டல் குறி கொண்ட சதுரம், செவ்வகமாக (இயக்கசக்தி) மாறித் தமிழ் எழுத்து மற்றும் எண்கள் செவ்வக வடிவமாக முதன்முறையாக மாற்றமடைந்துள்ளதாகக் கருதலாம்.

மூன்றாவதாக வட்டம் (காலம்) இடம் பெற்றுள்ளது. செவ்வகமும்- வட்ட வடிவமும் ஒருங்கிணைந்த தமிழ் எழுத்து மற்றும் எண்களே கி.மு. 300 முதல் கி.பி. 300 வரையில் பயன்பாட்டில் இருந்துள்ளதற்குப் பல ஆதாரச்சான்றுகள் துணைபுரிகின்றன.

நான்காவதாகக் கி.பி. 300 வரை தமிழ் எழுத்து மற்றும் எண்கள் மாற்றமில்லாமல் இருந்தது எனவும் கி.பி. 500 பிறகே அவை மாற்றடைந்து தமிழ் எழுத்து மற்றும் வட்டெழுத்து என்ற இருபிரிவாகப் பிரிந்துள்ளது என்பது பல்வேறு கல்வெட்டுக்களின் வடிவங்கள் வாயிலாக அறிஞர் பெருமக்கள் அறிந்தும் அறிவித்தும் உள்ளனர்.

உடல், மனம், மௌனம் எனும் ஆன்ம மொழிகளின் வெளிப்பாடே குமரி முதல் இமயம் வரை பரந்து விரிந்திருந்த பகுதியில் காணப்படும் க்ஷேத்திர கணிதத்தின் வடிவக் குறியீடுகள். அவை பரத்துவத்தும் அறிவித்தது எனவும் அதனை நம்முன்னோர்கள் அறிந்துணர்ந்து நமக்காக விட்டுச் சென்ற எச்சங்களாகும்.

எழுத்தறிய தீரும் இழிதகமை தீர்ந்தான்
மொழித்திறத்தின் முட்டறுப் பானாகும்-மொழித்திறத்தின்
முட்டறுத்த நல்லோன் முதல்நூல் பொருள் உணர்ந்து
கட்டறுத்து வீடு பெறும் - என்பது பழந்தமிழரின் கல்வியல் கொள்கை.

அதற்கிணங்க தமிழ்மொழியின் எழுத்து, எண் ஆகியவற்றை அறிவதும் அறிந்ததை அறிவிப்பதும் நம்கடமைகளில் ஒன்று. அறிவோம் அறிவிப்போம் என்பதில் அறிவு, அறிபவன், அறிவிப்பவன் ஆகிய இம்மூன்றும் உள்ளடக்கம். அறிவுக்குரிய காண்பான், காட்சி, காட்சிப்பொருள் என்பதனைத் திரிபுடி(ஞானம்) என்பர்.

இதில் உலக ஞானம் எல்லாம் உள்ளடங்கும். திரிபுடி(ஞானம்) மூலம் அறிவதை கலை ஞானம் எனவும் கூறுவர், என நஜன் அருளிய வாக்குவாதினி சுட்டிக்காட்டுகிறது.

மேற்கண்டதன் அடிப்படையில் பல்வேறு ஆதாரச் சான்றுகளைத் தொகுத்தளிக்கும் முயற்சியே, உருவதிகாரம் எனும் இந் நூல். இந்நூலைப் படைக்க ஆணையிட்டவள் அன்பே உருவமான அன்னை ஸ்ரீ லலிதாம்பிகை என்பதை அறிவிப்பதும் என் கடமை.

இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள சில க்ஷேத்திர கணித வடிவங்கள் தமிழகத்தில் காணப்படுபவை. அவற்றில் சில, தகவல் பரிமாற்றத்தின் அடிப்படையில் அறிஞர்கள் அல்லது வியாபாரிகளின் வாயிலாகவோ உலகின் பல பகுதிகளுக்குச் சென்றடைந்திருக்கலாம்.

இந்நூலின் வாயிலாக நான் அறிந்ததை உங்களுக்கு அறிவித்து மனம் நிறைவடைவது போலவே நீங்களும் வருங்காலச் சந்ததியினருக்கு அறிவித்துத் தமிழ் மொழியின் மகிமையை அழியாமல் பாதுகாக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவ்வாறு பாதுகாக்க முன் வருவோரது திருவடிகள் எந்தன் தலைமேலன, உச்சி மேற் கை கூப்பியும் வணங்குகிறேன்.

இப்பிறவியில் என் கடமைகளைச் செய்து முடிக்க உதவிய; **தேகமாதா** எனும் உடல் அளித்த என் அன்னைக்கு நன்றி, **கோமாதா** எனும் பால் கொடுத்த பசுவுக்கு நன்றி, **பூமாதா** எனும் உணவளிக்கும் பூமித் தாய்க்கு நன்றி, **தேசமாதா** எனும் பாரதத் தாய்க்கு நன்றி, மொழிக்குத் தாயான **தமிழ்த்தாய்க்கு** நன்றி, மறைமாதா எனும் **தமிழ்த் திருமுறைகளுக்கு** நன்றி, பிரபஞ்சத்தின் மகாராணியான **ஆதிபராசக்திக்கு** நன்றி.

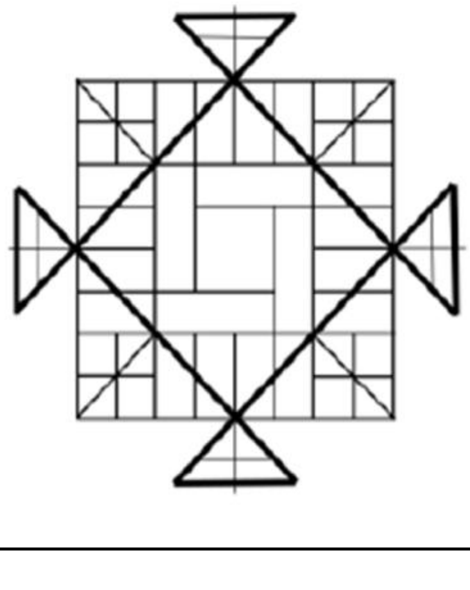

துணை நூல்கள்

01. நஜன் (எஸ். நடராஜன்)1983 வாக்வாதினி, பிரதிபா பிரசுரம், ஸ்ரீ லலிதாலயா, 39.ஆடம்தெரு, மைலாப்பூர், சென்னை -4

02. ஆறுமுக நாவலர், கதிரைவேற்பிள்ளை கந்தசாமி முதலியார் 1931, சூடாமணி நிகண்டு மூலமும் உரையும் கோள்டன் அச்சுயந்திரச்காலை, சென்னை.

03. பண்பாட்டு ஆய்வு மையம், 2010,அகழாய்வுகள்காட்டும் தமிழக வரலாறு ஸ்ரீ லலிதாம்பிகை அறக்கட்டளை, 5/11, சிவகாமி நகர், எஸ்.பி.ஐ போஸ்ட் கோவை- 07

04. புலவர் கோ.வல்வபதி, 2003 நன்னூல், பழனியப்பா பிரதர்ஸ், 25.பீட்டர்சன் சாலை, சென்னை-14

05. சேலை. சகதேவ முதலியார், 1940, கழகத் தமிழ் கையகராதி திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நுற்பதிப்புக் கழகம், 154, டி.டி.கே. சாலை, சென்னை-12

06. சுவாமி விவேகானந்தர் , 2002 ஞானயோகம், ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம், மைலாப்பூர், சென்னை- 600 004

07. கார்த்திகேயன்,1999,ஸ்ரீ சூரிய புராணம், கிரி டிரேடிங் ஏஜென்சி, 58/2, டி.எஸ.வி. கோயில் தெரு, மைலாப்பூர், சென்னை- 600 004

08. ஸ்வாமி, 1997, பதஞ்சலி யோக சூத்திரம்,ஸ்ரீ இந்து பப்ளிகேஷன்ஸ், 2, முத்துக் கிருஷணன் தெரு, பாண்டிபஜார், தியாகராய நகர்,சென்னை-600 017

09. ஸ்வாமி, 1993,தத்தாத்திரேயர் தத்துவம், ஸ்ரீ இந்து பப்ளிகேஷன்ஸ், 2, முத்துக் கிருஷணன் தெரு, பாண்டிபஜார், தியாகராய நகர், சென்னை-600 017

10. பிரவ்ராஜிகா வரஜப்ராணா, தமிழில் சி.வரதராஜன், 2009,வேதாந்தம், ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம், மைலாப்பூர், சென்னை- 600 004

11. கலியாண சுந்தரமுதலியார், 1907,திருவிளையாடற் புராணம், வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடம்.

12. எஸ்.கௌமாரீஸ்வரி, 2009,தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம், சாரதா பதிப்பகம், ஜி-4, சாந்தி அடுக்ககம், 3.ஸ்ரீ கிருஷ்ணாபுரம் தெரு,சென்னை- 14

13. தி.லெ.சுபாஷ் சந்திரபோஸ், 2004,ஆத்மஜோதி குறியீடும் ஆடுபுலி விளையாட்டும் ஸ்ரீலலிதா புக்ஸ், ஸ்ரீவித்யா தியானமையம், 5/109, பெரிய தடாகம், கோவை- 641 108

14. எ.ஸ்ரீநிவாசன் (பதிப்பாசிரியர்) 1998 சூர்யசதகம்

15. குடவாயில் பாலசுப்ரமணியன்,2006 தமிழ் எழுத்தியில் பயிற்சி கையேடு, தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின் சரஸ்வதி மகால் நுலகம், தஞ்சாவூர்

16. பி.யம்.சாமிநாதபிள்ளை,1926,கைவல்லிய நவநிதம் தத்துவ விளக்கப்படலம் மீனலோசனி அச்சியந்திரசாலை, மதுரை

17. தமிழண்ணல், 2010, தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், தொகுதி-1 மீனாட்சி புத்தகநிலைய, மையூரவளாகம், 48, தானப்ப முதலிதெரு, மதுரை- 1.

18. ரிஷபானந்தர், 2001 சித்தர்கள் கண்ட மானுட ரகசியம், சங்கர் பதிப்பகம், 21.ஆசிரியர் குடியிருப்பு, வில்லிவாக்கம், சென்னை-49

19. சுவாமி ஆசுதோஷானந்தர், 2003, பிரச்ன உபநிஷதம், ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம்,மைலாப்பூர், சென்னை- 600 004

20. அண்ணா, 2006 புருஷ ஸூக்தம், ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம்,மைலாப்பூர், சென்னை-04.

21. சுவாமி ஆசுதோஷானந்தர், 2002, தைத்திரீய உபநிஷதம், ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம், மைலாப்பூர், சென்னை- 600 004

22. அண்ணா, 1976,ஸ்ரீ சக்திமஹிம்ன ஸ்தோத்திரம், ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம், மைலாப்பூர், சென்னை- 600 004

23. அண்ணா, 1995,உபநிஷத்ஸாரம், (சந்தோக்யம் - பிருஹதாரண்யகம் - பிரம்மஸூத்ரம்) ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம்,மைலாப்பூர், சென்னை- 600 004

24. எஸ்.கௌமாரீஸ்வரி, 2004,திருக்குறள், ஜி-4, சாந்தி அடுக்ககம், 3.ஸ்ரீ கிருஷ்ணாபுரம் தெரு, சென்னை- 64

25. சுவாமி ஆசுதோஷானந்தர், 2004,நாராயண ஸூக்தம், ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம், மைலாப்பூர், சென்னை- 600 004

26. அண்ணா, ஸ்ரீ தேவி பாகவத ஸாரம்,ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம்,மைலாப்பூர், சென்னை- 600 004

27. இராமலிங்க குருக்கள், 1925, சோதிட சிரக சிந்தாமணி என்னும் பெரிய வருஷாதி நூல், பி. இரத்தின நாயக்கர் அண்ட ஸன்ஸ், 53.வெங்கட்ராம்தெரு,காண்டித்தோப்பு, மின்ட் பில்டிங் போஸ்ட், சென்னை-79

28. எஸ்.கே. பழனிசாமி, 2003, உனக்குள் இறைவன், நந்தினி அச்சகம், 169, 6வது வீதி தொடர்ச்சி, காந்திபுரம், கோவை.

29. சிற்பகலாநிதி வை.கணபதி ஸ்தபதி, 1978, சிற்பச் செந்நூல் தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்கம், தமிழ்நாடு, சென்னை- 25

30. இரா.இளங்குமரானார்,2012, பனிமலை முகடுகளும் பள்ளத்தாக்குகளும் அழகம்மாள்-கந்தசாமியர் அறக்கட்டளை, 13.இராசாசிதெரு,அரங்கநகர்.திருவரங்கம்.

31. ஸ்ரீ ஜகன்னாத சுவாமிகள், வேத ஜோதிடம் யூனிட்-1இ தொகுப்ப-1, ஸ்ரீ லலிதாம்பிகா ஜ்யோதிஷ்குருகுலம், ஸ்ரீ லலிதாம்பிகை அம்மன் கோயில், கோவை-641 108

32. Swami Vivekananda ,2000A, study of the Mundaka Upanishad, Advaita Ashrama, 5. Delhi Entally Road, Calcutta-14.
33. Sri Swami Sivananda,1991,Kundalini Yoga, The Divine Life Society, Shivanandanagar post - 249 192, Tehri-Garhwal, U.P., Himalayas, India
34. Swami Swahananda , 1999,Hindu Symbology and other essays, Sri. ramakrishna Math, Mylapore, Chennai-600 004
35. Swami Harshananda,2001, Principal Symbols of world religions Sri. ramakrishna Math,Mylapore, Chennai-600 004
36. Svami Satya Prakash Sarasvati, 1987 Geometry in Ancient India Govindram Hasanand, 4408, Nai sarak, Delhi- 110 006.
37. N.H.Keswani (editor),1974,The science of Medicine and Physiological Concepts in Ancient and Medieval India. Dr. S.K. Manchanda, Secretry General, XXV International Physiology, All India Institue of MedicalScience, New Delhi-16
38. H.Daniel,1969, Vaisnava Iconography, Paancaraatra Parisodhana Parisad 93. T.P.Kovil Steet, Triplicane, Madras-1
39. Dr.Padma Sudhi,1988,Symbols of Art, Religion and Philosophy Intellectual Publishing House, 23. Ansari Road, Daryaganj,N.D.-110 002
40. Adrian Snodgrass,1992,The Symbolism of the Stupa Motilal Banarsidass Publishers, Bangalow road, Jawahar nagar,N.D.- 110 007
41. Madhu Khanna,1994,Yantra,The tantric symbol of cosmic unity, Thames and Hudson ltd., London.
42. Bruno Dagens (translaton),1995 Mayamata, Sitaram Bharatha Insititute of Science & Research,B-16 Mehrauli Institutional Area, NewDelhi-16
43. Dr.Asko Parpola, J.P.Joshi, CISI- volume 1
Dr.Asko Parpola, S.G.M.Shah,CISI- volume 2
44. M.N. Vahia and Nisha Yadav.Harappan geometry and symmetry; a study on geometrical pattern on Indus objects & Clasification of patterns on Indus objects. Tata institue of fundemental,research, Homi Bhabha Road, Mumbai-5
45. Dr.Asko Parpola,www.harappa.com
46. Dr.Gift Siromani, and Michael Lockwood,1977,**Epigraphy,** The Invention of the Brahmi Script. *Madras Christian College Magazine*, Vol. 46, 1977, also in, *Indological Essays Commemorative Volume II for Gift Siromoney,* edited by Michael Lockwood, Madras Christian College, 1992.STAT-30/77, April 1977, also in the *Souvenir ofthe Fourth Annual Congress of the Epigraphical Society of India, 11-13, January 1978,* pp. 47-50.4
47. Dr.Gift Siromani,1982,Epigraphy, The origin of the Tamil script,Tamil Studies, Vol.2, No.1, January 1982, 8-23, Editor, N.Subramanian, International Insititue of Tamil Historical studies, Madurai.
48. Dr.B.Madhivanan,1994,Indus Script among Dravidian speakers.

படங்கள்

நன்றி:

இந்தியத் தொல்பொருள் துறை,

தமிழகத் தொல்லியில் துறை,

தமிழக இந்து அறநிலையத் துறை,

சி.ஐ.எஸ் ஐ தொகுப்பு 1,2.

தமிழ் எழுத்துக்கள்- தமிழ் எழுத்தியல் பயிற்சி கையேடு,

எண்கள்- Indus Script among Dravdian Speakers

திசையறிதல்

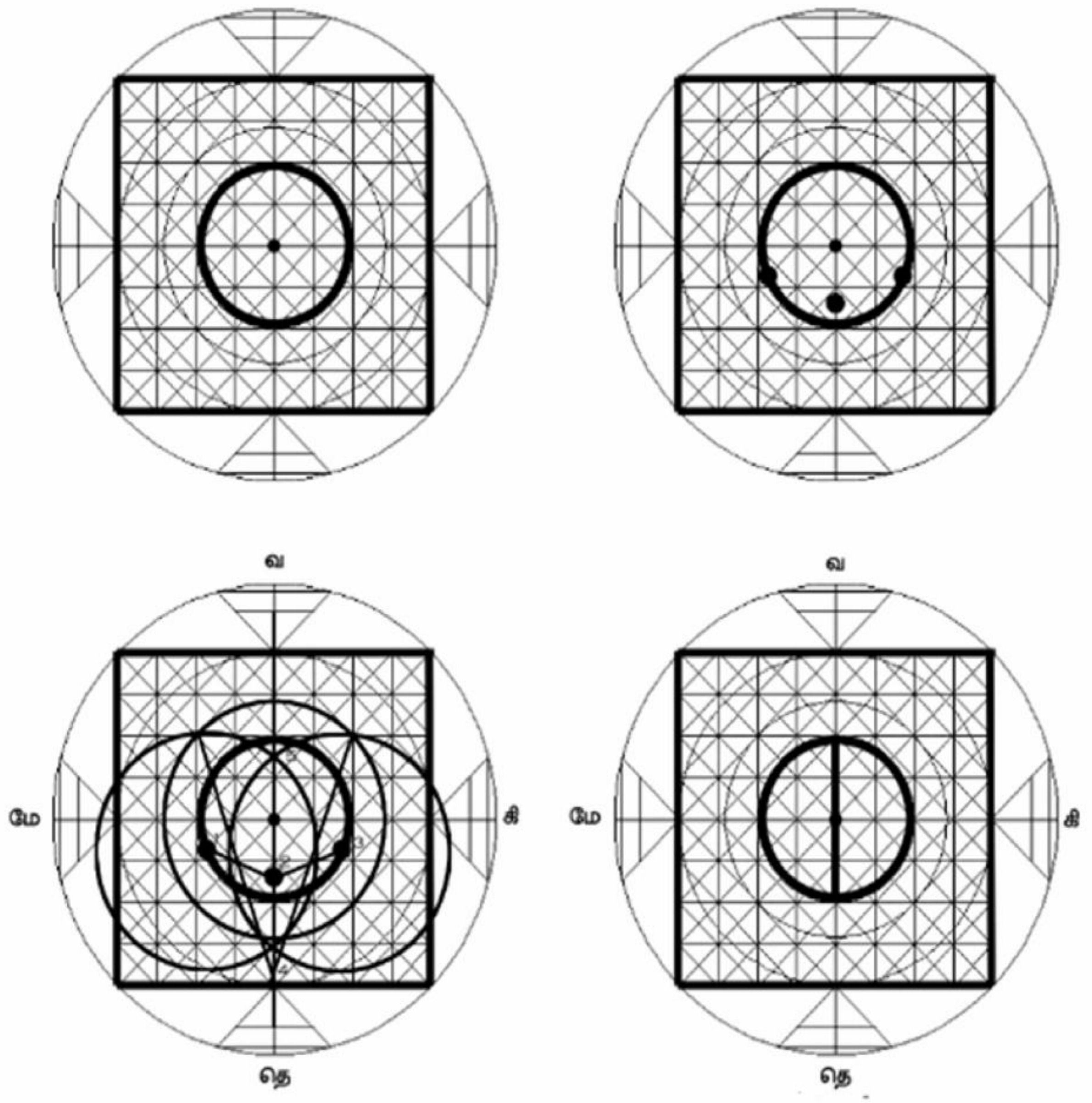

திசையறிதல்

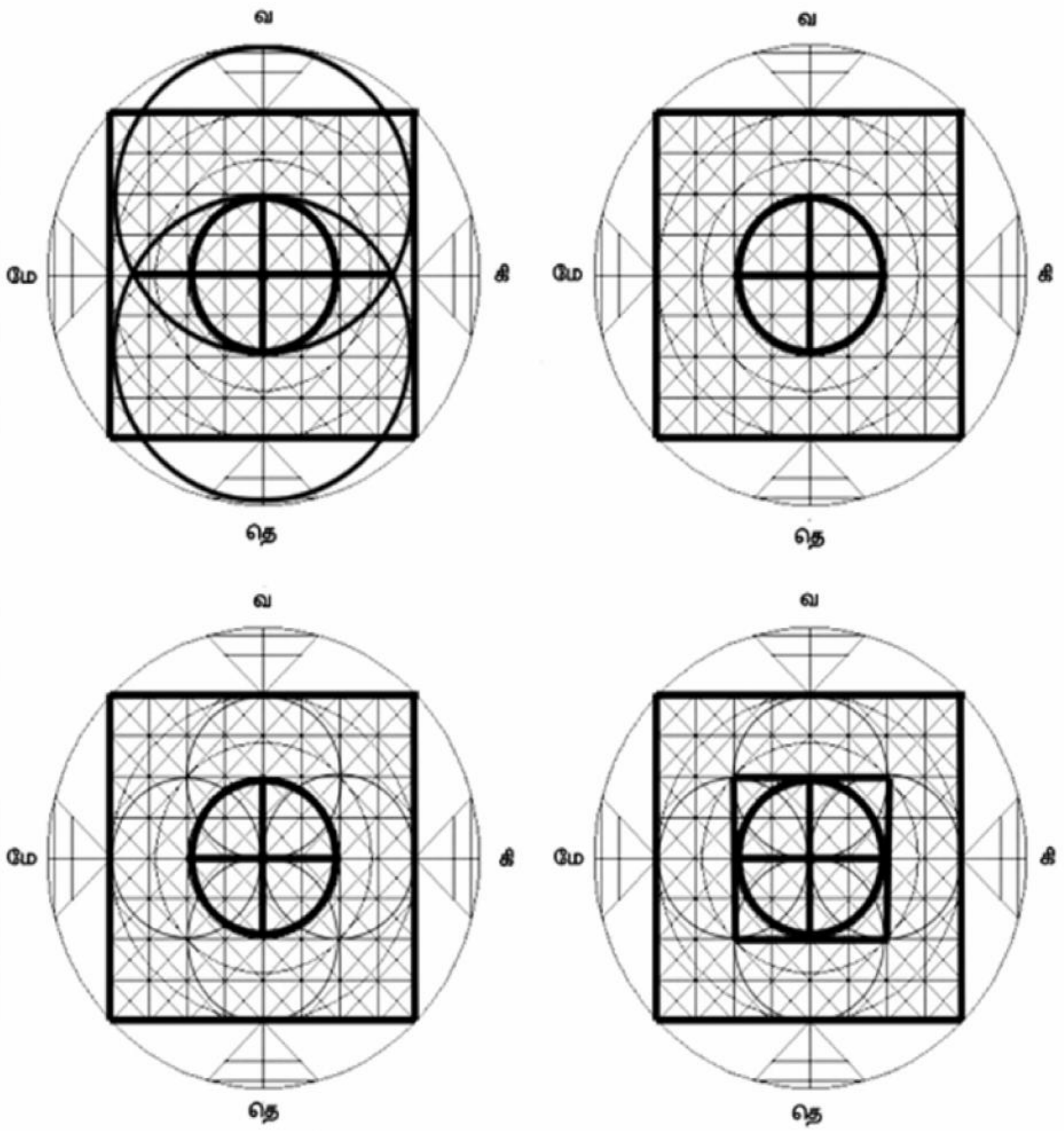

திசையறிதல்

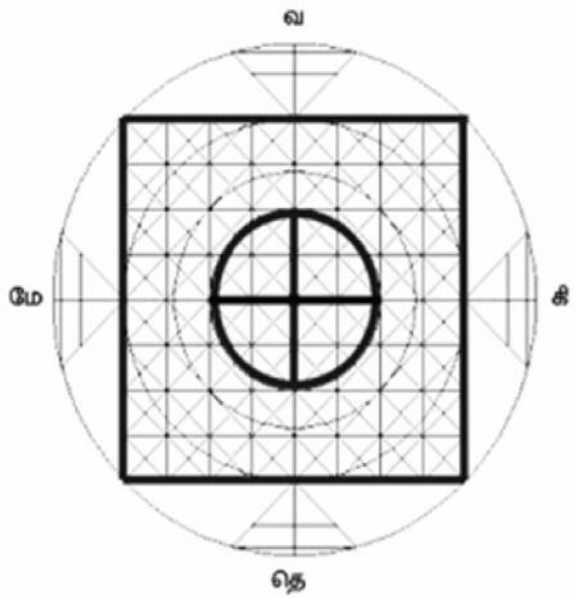

எம்- 272 .

கர்னாடகம், ரெய்பூர், ராம்பூர்
ஒன்கி கிண்டி மலை
பாறை ஓவியம்

திசையறிதல்

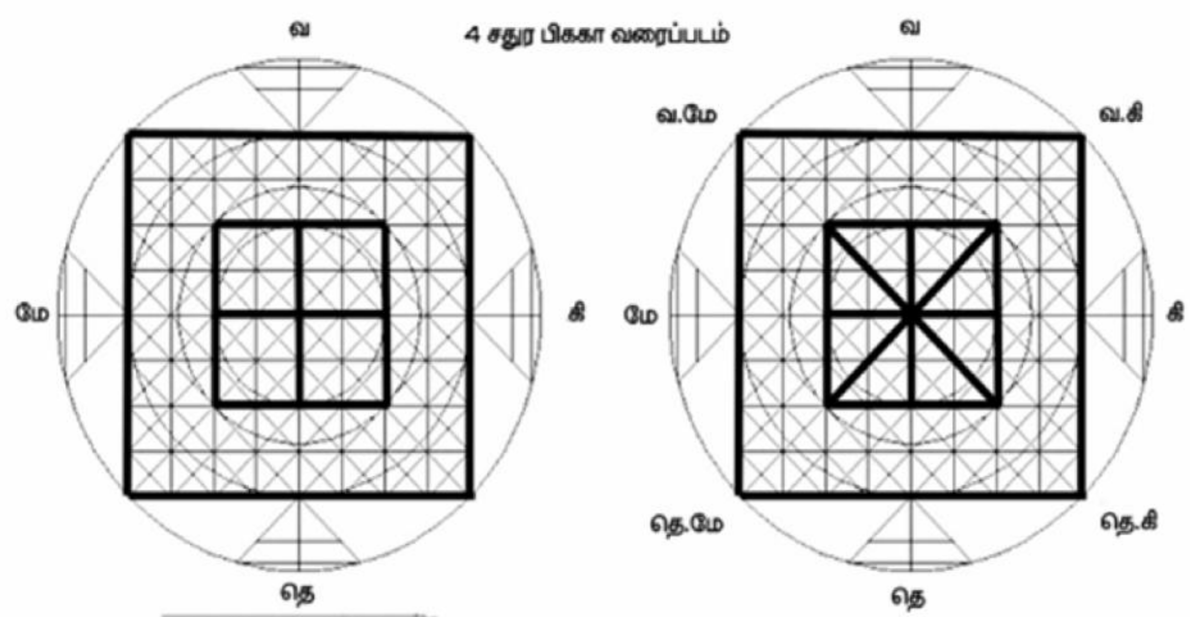

எல்-39

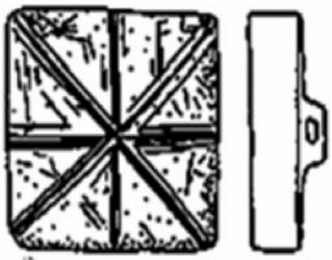
பி-31பி

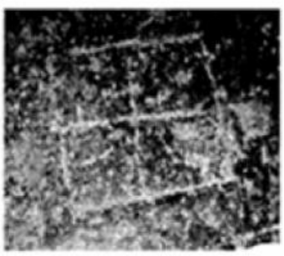
குன்னாண்டார் கோயில் (த.நா)

ஊட்டத்தூர் (த.நா.)

வியாபித்தல்

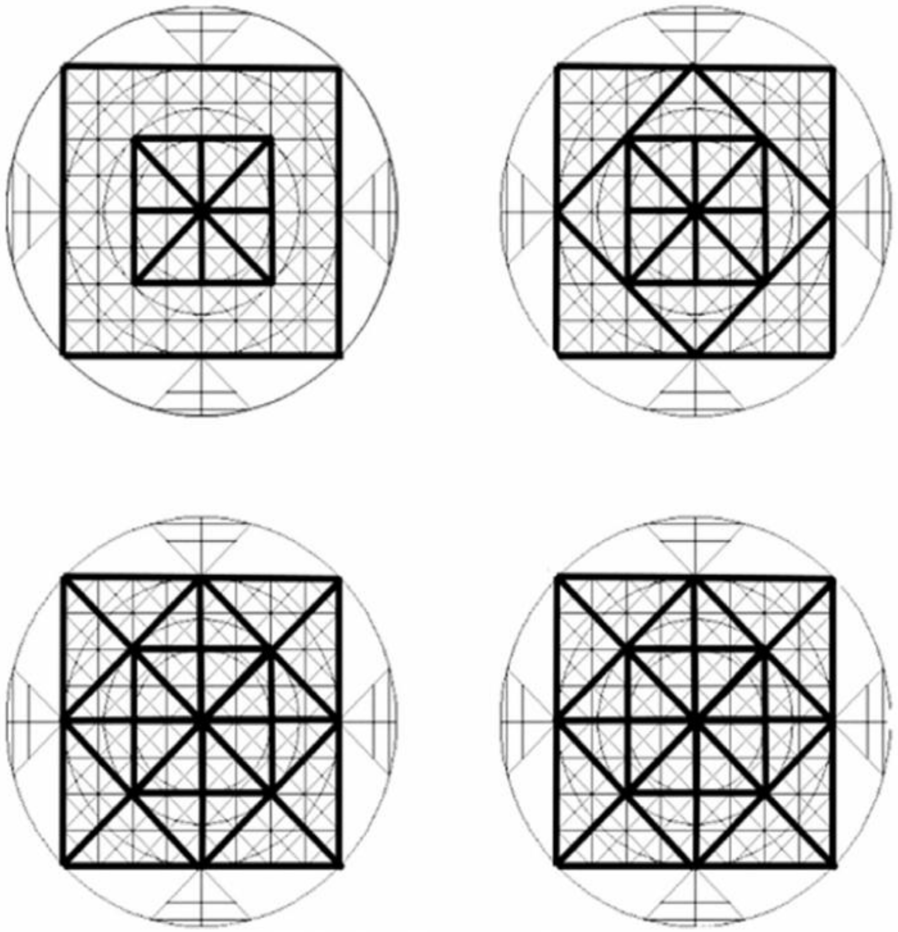

வியாபித்தல்

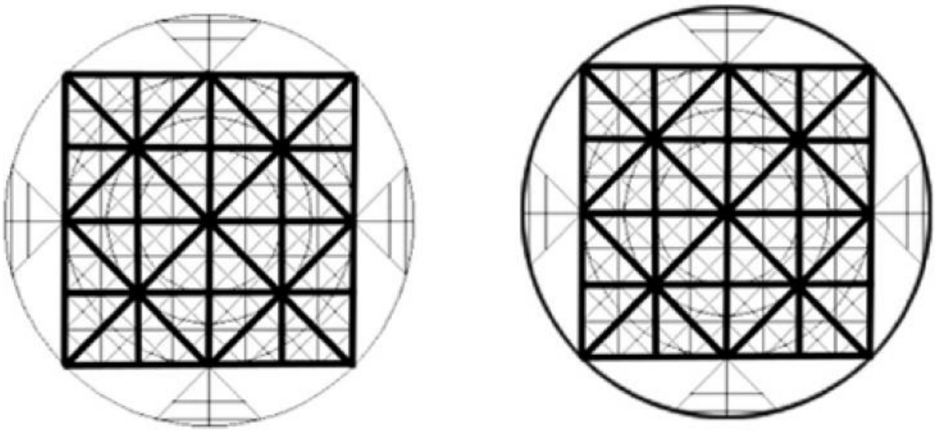

பிரபஞ்ச குறியீட்டின் வெளிப்பாடு

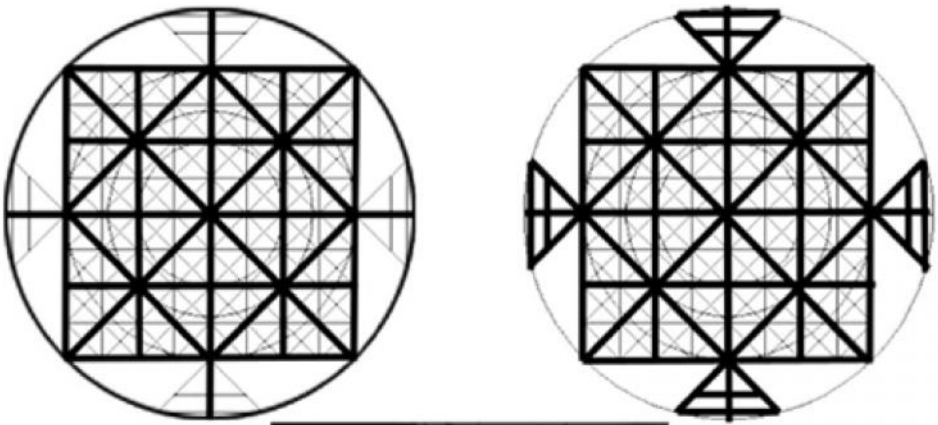

பரத்துவம்

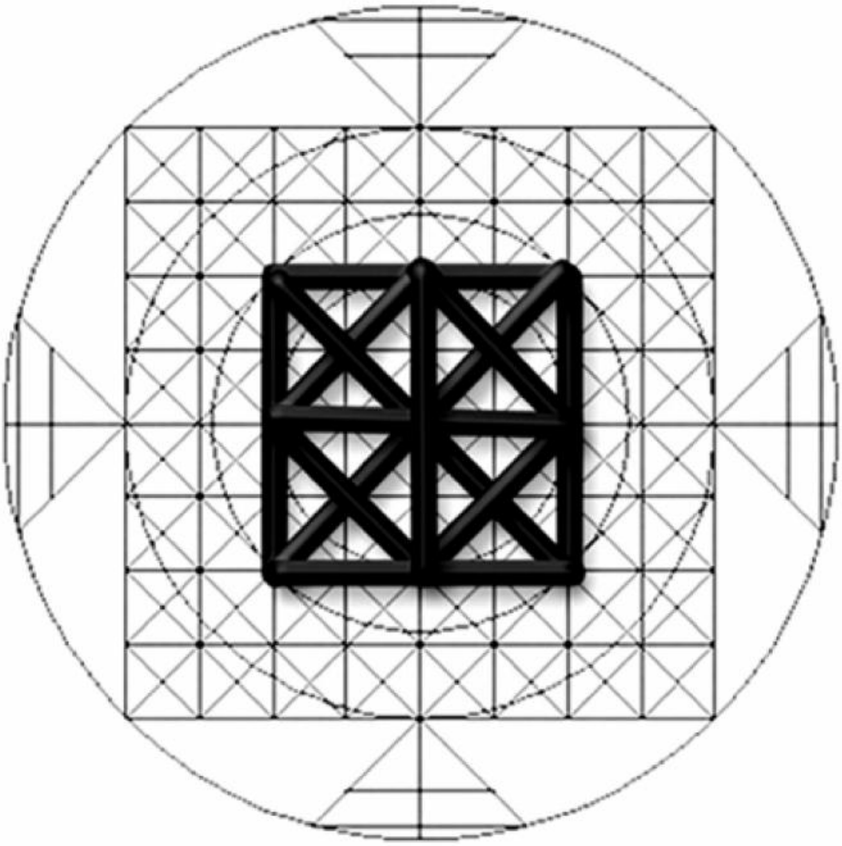

அனுபூதி

திசை	அக்னி	புலன்கள்	செயல்	யோக மய்யம்
பிந்து மய்யம்	பிரம்மரந்திரம்	சத்யம்	அனுபூதி	சகஸ்ராரம்
பிந்து	இருபுருவ மத்தி	மனம்	அனுபூதி	ஆக்ஞா
மய்யம்	ஆகாயம்	காது	கேட்டல்	விசுக்தி
வடமேற்கு	வாயு	தோல்	ஸ்பரிசம்	அநாதகம்
தென் கிழக்கு	அக்னி	கண்	பார்த்தல்	மணிப்பூரகம்
வடகிழக்கு	ஈசானன்	வாய்	ருசி	சுவாதிஷ்டானம்
தென்மேற்கு	நிருதி	மூக்கு	நுகர்தல்	மூலாதாரம்

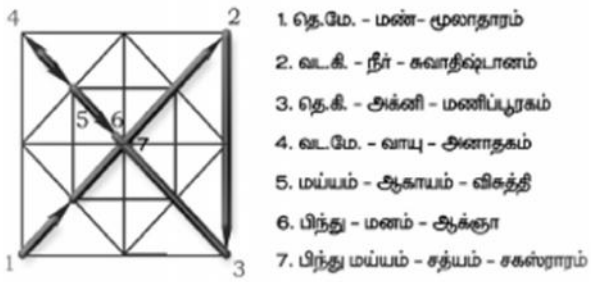

(நன்றி: இந்தியத் தொல்பொருள் துறை, தமிழகத் தொல்லியில் துறை)

குறிப்பு : யோக நிலை அனுபவத்தை அனுபூதி - அனுபவ அறிவு என்பர். அது சொற்களாலும், வார்த்தைகளாலும் விவரிக்க இயலாத ஒன்று. அது அனுபவித்து உணரக்கூடியது. இந்த அனுபவத்தையே உச்சாணிக் கொம்பு என ஸ்வாமி படைத்தருளிய தத்தாத்திரேயர் தத்துவம் எனும் நூல் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

தமிழி உயிர் எழுத்துக்கள்

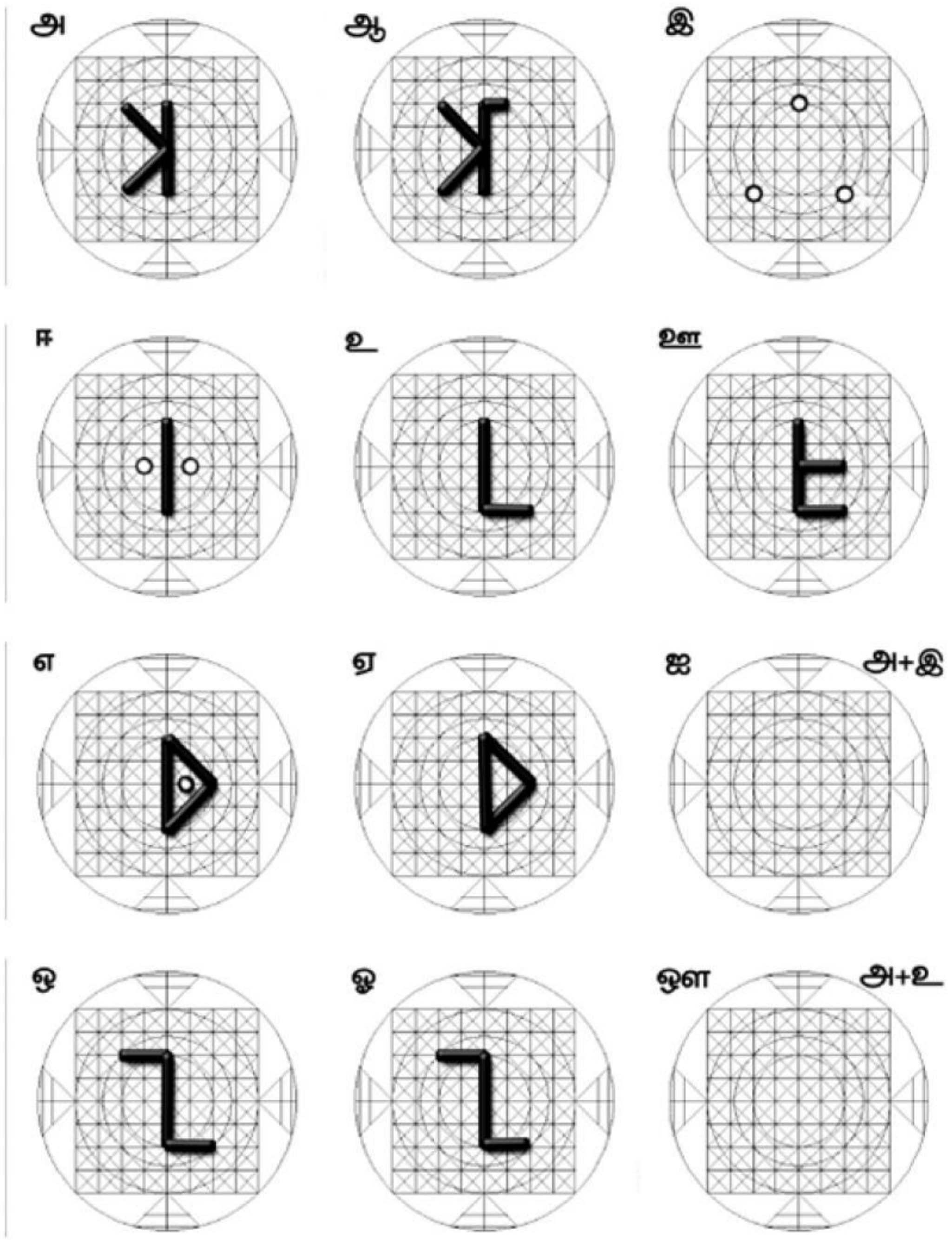

தமிழி உயிர்மெய் எழுத்துக்கள்

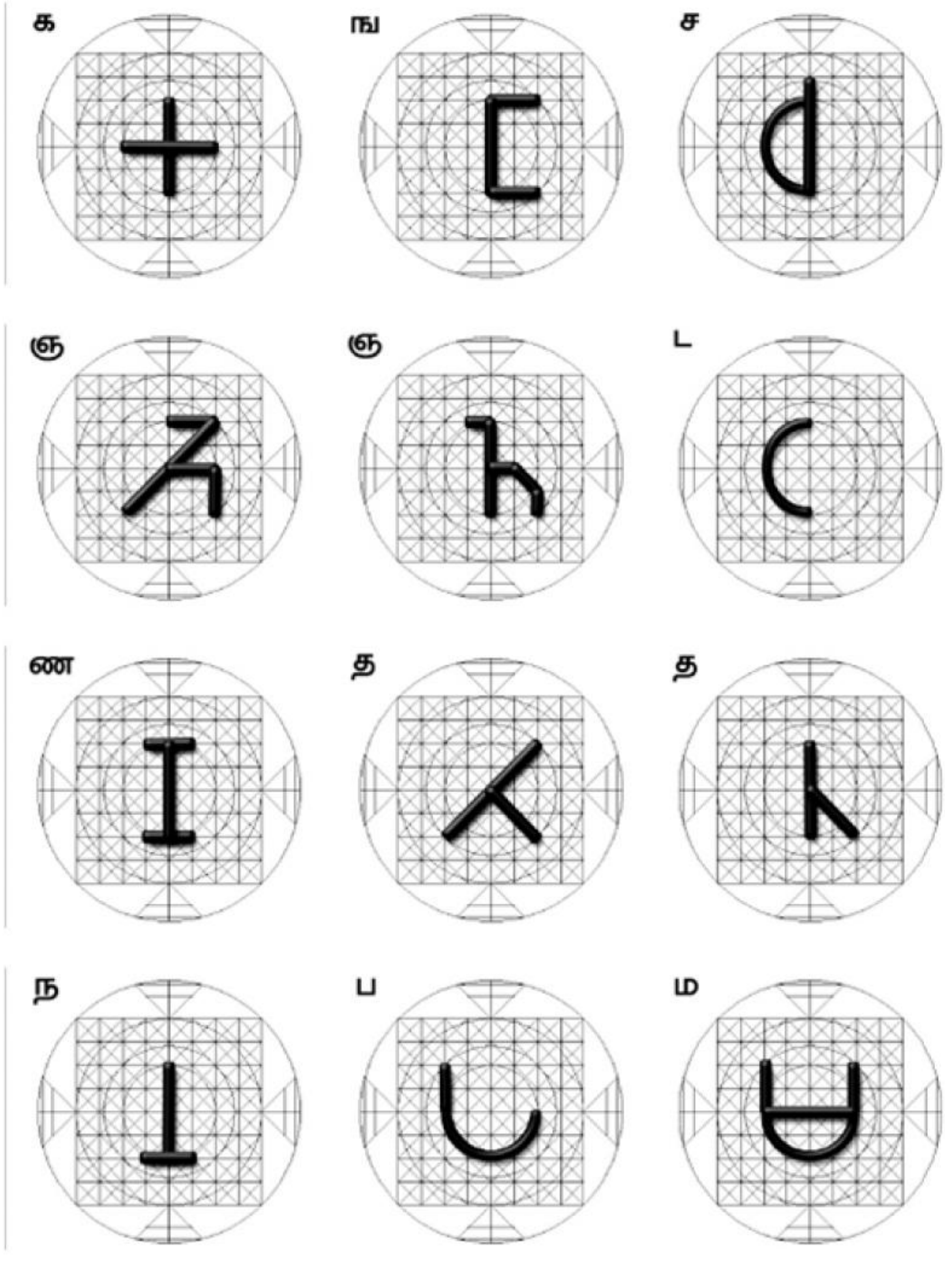

தமிழி உயிர்மெய் எழுத்துக்கள்

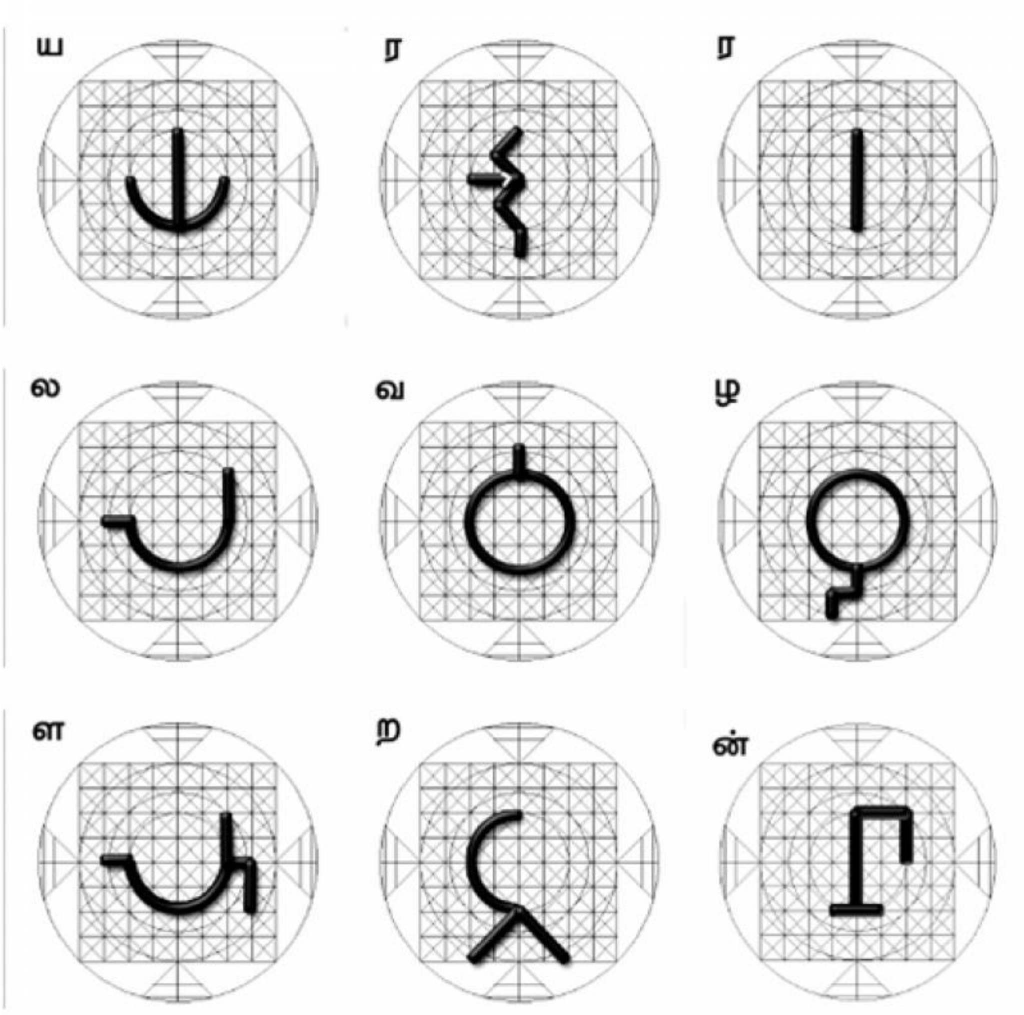

தமிழி எண்கள்

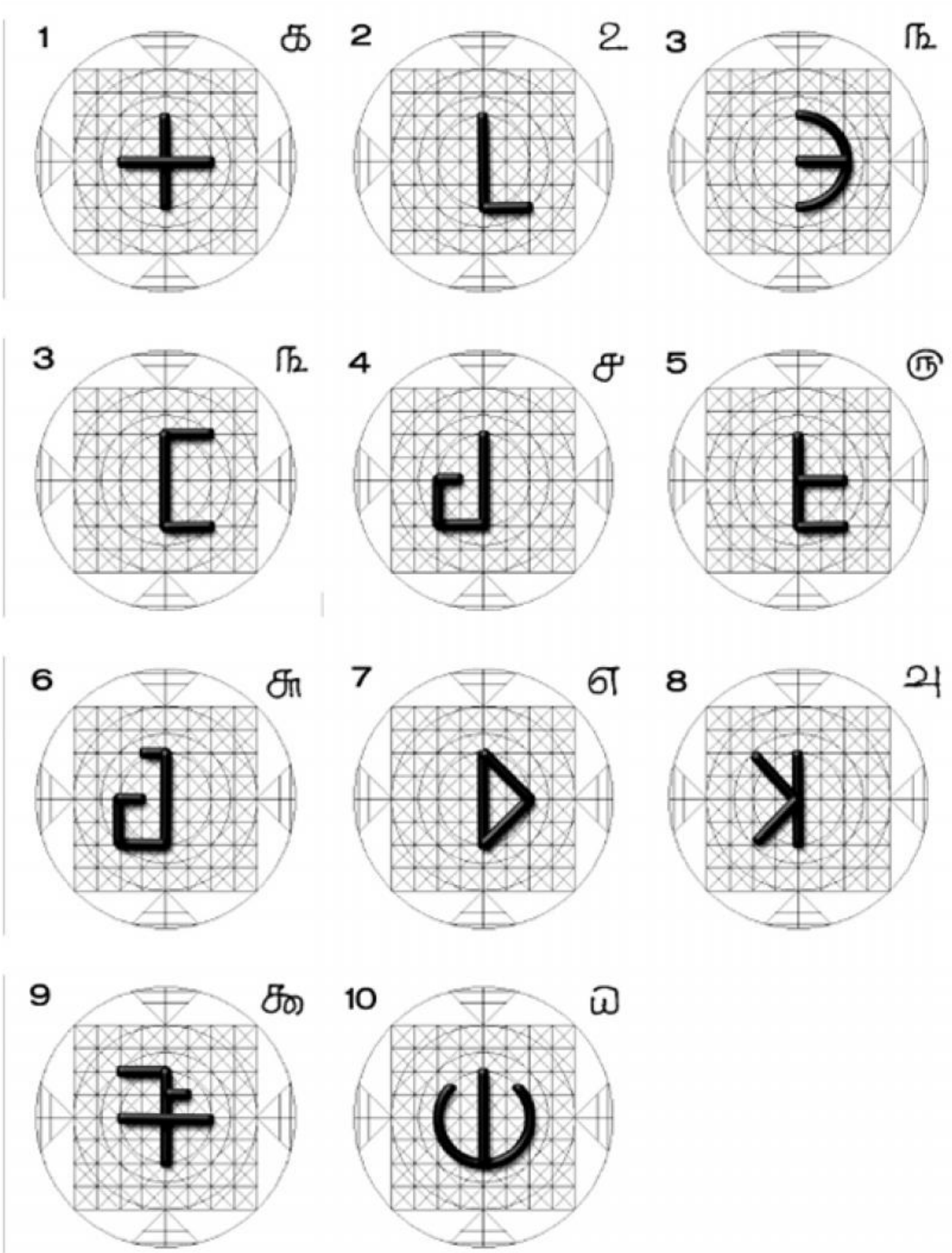

சிறப்பு இணைப்பு

Archaeo- Symbology,
The Origin of Indus Geometrical Patterns (IGP),
a research and study paper read by Prof. V.Ramakumar
during the 73-rd. Session of the Indian History Congress
,
held at University of Mumbai on 28-30 december. 2012

Archaeo- Symbology

The Origin of Indus Geometrical Patterns (IGP)

Prof. V.Ramkumar - 00963 LM
Department of History, National College (Autonomous) Tiruchirapalli,T.N.
K.Balakrishnan
Head Master, Bharathi Matriculation H.S.S. Tiruchirapalli, T.N
T.L. Subash Chandira Bose
The Archaeo-Symbolist, Beemanagar, Tiruchirapalli,T.N.

Introduction

Dear ladies and gentlemen, on behalf of our research and study team members I would like to convey my sincere thanks to the President of this Session. We are sincerely thankful to all those who had spent and those who are spending their life in the research and study on Indus Geometrical Patterns (IGP). We are much thankful to Government of India, Archaeology survey of India, Tamil Nadu, Department of Archaeology, Tamil Nadu, Hindu Religious & Charitable Endowment, and 'Corpus of Indus seals and inscription' (CISI) volumes 1 & 2.

The aim of this Paper presentation is to emphasize our country's remarkable contribution in the field of archaeo-symbology, which is reflecting in IGP.We request all of you, to come out of the imaginary boundaries such as caste, creed, country, colour etc.

Archaeo- Symbology

The archaeo-symbology is a bridge, which connects both the physical and metaphysical sciences. The archaeo-symbols are the identifying marks, a language which can express 'the invisible by means of visible' **(1)** . Here the word 'Visible' refer physical science and 'invisible' refer metaphysical science.

Geometry

A dimensionless point is the Invisible -Infinite. A circle with a known radius is the Visible -Finite. Circle is a form of nature. A point - the infinite. Two points form a vertical or horizontal or inclined line. Three points - a triangle. four points - a square/oblong, five points - a pentagon, six points - a hexagon, seven points - a heptagon, eight points - a octagon ……, finally a circle with the dimension– The Finite. This is how the archaeo- symbols express "the Invisible, (the Absolute) become the visible (nature)"

In Yoga, the five ordinal directions represent the five elements and the five Chakras. The sixth center is Ajna chakra. At Ajna Chakra (Bindu), a yogi visualizes the manifestation of a crosses **(2)** one above the other from a point of light and 'the Bija Akshara OM' **(3)** the cosmic sound. (Concentric Crosses of a Yogi vision, and IGP L.75 A, M.1257 A, M.1255 A and H.122 A)

L.75 A M.1257 A M.1255 A H.122 A

Questioning techniques & its Symbols

When -	Time	-	Circle **(4)**
Where -	Space	-	Square **(5)**
Oblong/ Rectangle-	Continuity of the creative play of sakthi) **(6)**		
Why & what -	Causation	-	Cross (creation) **(7)**
Who -	Point	-	Bindu (The Origin from sky) **(8)**
How -	Geometry	-	Ceremonial or Manifestation.

The Origin of ancient geometrical Patterns

Dr. Sri Jahanatha swamy says, that 'the time and space are the expansion of zero, which is infinity and gets expands. This is the universal secret'. **(9)** During our research and study on ancient geometrical patterns, we observed that most of the patterns originated from the ancient ritual ceremony of marking the cardinal and ordinal directions.

The ancient rituals

The ancient ritual procedures of marking the cardinal and ordinal directions are detailed in the traditional architecture manual, known as the Silpasaastra. This is used to orient and define the land marks of architectural projects such as, town, village, temples and residential places like palaces and houses. It is called as 'vaastuvinyaasa applied in drawing the vaastumandala' **(10)** and also chakras. The above said ancient ritual is traditionally called as Sankusthapanam

Sankusthapanam

The doctrine of 'Orientation' **(11)** is for demarcation of cardinal and ordinal directions.

Cardinal Directions

Our country's traditional architectural manuals elaborate the importance of directions and its guardians. The Cardinal directions refer to four main issues such as 'East- Source of Male Issues, West- Source of name, fame and prosperity, South- Source of wealth, corps and happiness North- Source of female issues.' **(12)**

The four cardinal directions form a plus mark or cross, the symbol of creation, and also Causation.

Ordinal directions

The ordinal directions refer to four main issues such as 'Northeast- Source of health, wealth, prosperity and male issues, Southeast- Source of health, Southwest – Source of character, behavior, cause of longevity and death and Northwest - Source of change in course of business, friendship, and enemity'.**(13)** The Center is for Sky, with the unexplainable power of energy.

Method

The ancient architectural manuscripts like Mayamata and 'Tantrasamiccaya' **(14)** explains the method of demarcation of cardinal and ordinal directions.

Gnomon (Sanku)

The Gnomon has to be made from; 'ivory, sandalwood, wood of khadira, kadara, sami, saaka or tinduka or hard woods; its tips should be perfectly circular' **(15).**

The dimensions of gnomon

'The larger kind of Gnomon is one cubit long, its diameter is one digit at the top and five at bottom, it is perfectly circular without irregularities; the medium size (has a length of) eighteen digits and a small one a length of twelve or nine digits, their diameter at the top and bottom being (in all cases) proportionate to their length' **(16).**

Land

'A Piece of land or ground in the middle of the chosen site (for the establishment of town, temples, and dwelling places) should be leveled by water method; this must be square of one square pole, in the centre of which the gnomon should be set' **(17).**

Period

The ritual ceremony of marking the cardinal and ordinal directions should be carried out during a month when the 'solar path is towards the north, during bright fortnight, when sunrise is beautiful, when there are no spots on the solar disc and when the sun is in the asterism of the appropriate for night' **(18).**

Orientation

When the gnomon has been made 'it is to be set up in the chosen place at sunrise, then a circle is drawn of with the gnomon is the centre and of which the diameter is double the length of the gnomon' **(19).**

The shadow cast by the gnomon at three equally spaced time during the day-in the morning, the evening, and a time half way between them- 'three points (1,2,3) are obtained' **(20).** Two points lay on the circumference of the circle and one point within its area.

By the geometrical method the north-south and then the east-west direction marked. At first a symbol of cross within a circle gets manifested.

A square drawn over the circle, and a cross within a square with four parts ('pecaka' diagram) gets manifested. Then the eight directions are marked. The area of the squares doubled and a sixteen square matrix the 'mahapiitha' diagram manifested. From the sixteen square mahaapiitha diagram adding a unit to each of the dimension every time, may determine up to one thousand twenty-four square Indrakaanta diagram.

Mahaapiitha diagram

The 'Mahaapiitha' diagram is the symbol of Universe. The ten lines represents the ten vital vayus known as pranas, the sixteen squares denotes the sixteen parts of Cosmic man technically called 'Vaastu purusha'**(21).** The sixteen squared Mahaapiitha is the basic diagram and it is ceremonially turned to sixty-four squared (Manduuka) diagram which is called as Vaastumandalam. 'It comes alive, with the vaastupurusa fixed on it' (22) .

Manduuka diagram

The Mayamata 7.30-32a and 7.57 says, amongst the diagrams the Manduuka is the one which should be used for all constructions. There are forty-five gods in all the sacrificial layout named Manduuka, which consists of sixty-four squares; Ka the Brahmaa (occupies) centre most four squares, those facing him three each, sixteen (gods) a half squares, eight (gods) one, and sixteen (gods), two.**(23)** For more detail please refer to Mayamata.

Diagrams

Interestingly, from the Manduuka diagram- 'the nine squared (piitha) diagram, twenty-five squared (upapiitha), thirty-six squred (ugrapiitha), fourty-nine (sthandila), eighty-one squared (paramasaayan), and one hundred square (aasana), one hundred and twenty-one squared (sthaaniiya) and one hundred and forty-four (desiiya)' …**(24)** and up to one thousand twenty-four (Indrakaanta) diagrams are geometrically (ceremonially) gets manifested.

Mystery

We are surprised to observe most of the IGP are originated from the above said diagrams and submit the same to all of you for further research and study. 'Surprise is the beginning of understanding the mystery'

Conclusion

We would like to emphasize that the Indus geometrical patterns originated from the ancient ritual ceremony of marking the cardinal (and ordinal) directions. The period of this traditional practice may be safely 'before 3000- 2000 B.C.'**(25)** It is to be noted that the ancient, 'geometry did not develop in this country on lines of Euclid..'**(26)** ; Bodhyana discovered his theorem independently prior to Pythagoras.

The ancient geometry, which is a part of 'archaeo-symbology', is a bridge, connects the physical and metaphysical sciences. It was designed and developed by our Indian forefathers. Let us jointly convey our sincere thanks to them. A detailed study on the ancient traditional temple architecture manuals, the manuscripts related to Yoga and metaphysic will be a key to unlock the hidden mystery within the Indus geometrical Patterns.

It is just a beginning, not an end.

References (shown within brackets)

01. Swami Swahananda, 1999, p.1, Symbolism in Religion, Sri Ramakrishna Math., Mylapore, Chennai)

02. Dr. Jahanada swami, 2007 Sri Vidya- part-1; p.25. Sri Lalitha Publications, Coimbatore.

03. Sri Swami Sivananda , 1991 Kundalini Yoga, p.46, The Divine Life Society, Shivanandanagar post - 249 192, Tehri-Garhwal, U.P.,Himalayas, India

04. Dr. Jahanada swami, 2007 Sri Vidya- part-1; p.26. Sri Lalitha Publications, Coimbatore.

05. Ibid

06. Madhu Khanna, 1981, Yantra, p. 145. Thames and Hudson ltd. London

07. Dr. Jahanada swami, 2007 Sri Vidya-part-1; p.25. Sri Lalitha Publications, Coimbatore.

08. Madhu Khanna, 1981, Yantra, p. 124. Thames and Hudson ltd. London.

09. Dr.Jahanada swami, Vedajothidam unit-1 volume-1, p.10, Sri Lalithambika Jothish Kurukulam, Sri Lalithambigai temple, Periya thadagam, Coimbatore- 108,

10. Swami Harahanada, 2003, All about Hindu temples, p.16, Sri Ramakrishna math.,Mylapore, Chennai.

11. Bruno DAGENS (translated by) 1983, Mayamata, p.11, Sitaram Bhartia Insitute of Science & research, New Delhi-16

12. Dr.D. Muralidhar Rao, 1996, Vastu Shilpa Shastra and Indian Traditions, p.23., S.B.S. Publishing distributors, Thunga Complex, Gandhinagar, Bangalore-09

13. Ibid.

14. Adrian Snodgrass, 1992, The Symbolism of the stupa, p.15 Motilal Banarsidass Publishers pvt. Ltd., Delhi

15. Bruno DAGENS (translated by) 1983, Mayamata, p.11, Sitaram Bhartia Insitute ofScience & research, New Delhi-16

16. Ibid

17. Ibid

18. Ibid

19. Ibid

20. Adrian Snodgrass, 1992, The Symbolism of the stupa, p.15 Motilal BanarsidassPublishers pvt. Ltd., Delhi

21. T.L.Subash Chandira Bose, 2004 Atmajothi kurieedumAudupuli vilaiyattum,p.27.Sri. Lalilatha Books, Coimbatore.

22. Swami Harahanada, 2003, All about Hindu temples, p.17, Sri Ramakrishnamath.,Mylapore, Chennai.

23. Bruno DAGENS (translated by) 1983, Mayamata, p.18-21, Sitaram Bhartia Insitute of Science & research, New Delhi-16

24. Ibid p-15-16

25. Sri swami Satya Prakash 1987, p.30 Geometry in ancient India, Swami Satya Prakash Sarasvathi, Govindram Hasanand, 4408,Nai Sadak, Delhi-110 006).

26. Ibid p-12.

27. Thanks to, Nisha Yadav and N.V. Vaha- Classification of Patterns on Indus objects' and Harappan geometry and symmentry- A study of geometrical patterns on indus Objects. Tata institute of fundamental research Homi Bhabha Road, Mumbai-5.

Dr.Asko Parpola, J.P.Joshi: CISI- vol.1, Dr.Asko Parpola, S.G.M.Shah:CISI- vol. 2. Archaeological Survey of India. Department of Archaeology, Tamil Nadu and HR& CE of Tamil Nadu.

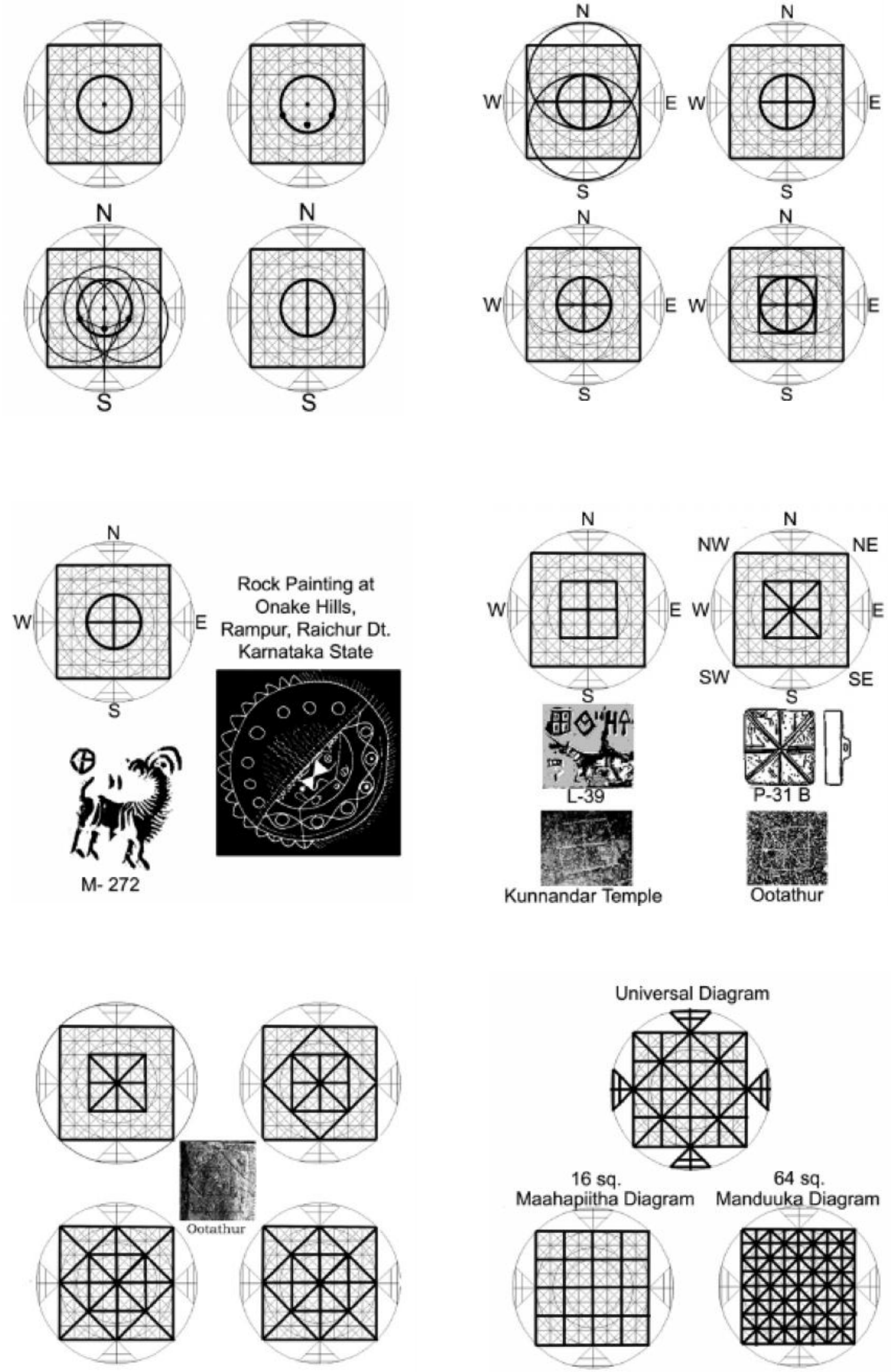
N
W
E
S
Rock Painting at
Onake Hills,
Rampur, Raichur Dt.
Karnataka State
M- 272
NW
NE
SW
SE
L-39
P-31 B
Kunnandar Temple
Ootathur
Ootathur
Universal Diagram
16 sq.
Maahapiitha Diagram
64 sq.
Manduuka Diagram

64 sq.Manduuka diagram to 81 sq. Paramasaayin
and 100 sq. Aasana diagram

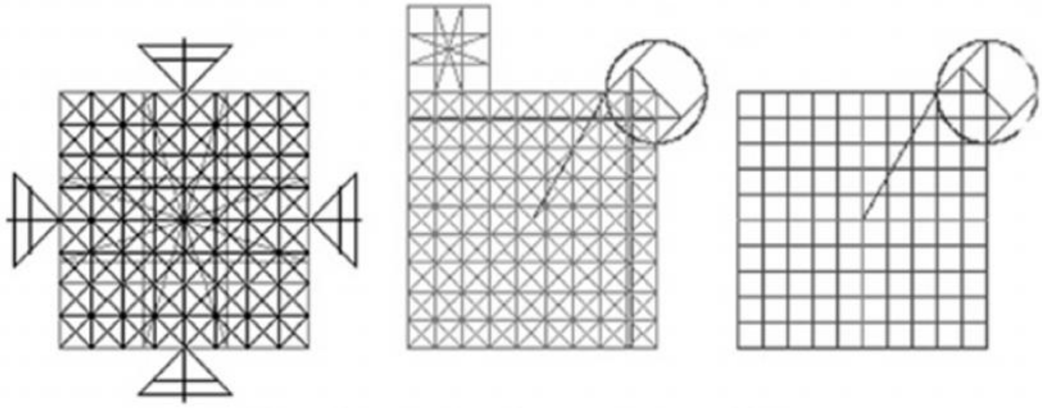

64 sq.Manduuka diagram to 9 sq. Piitha
and 36 sq.Ugrapiitha diagrams

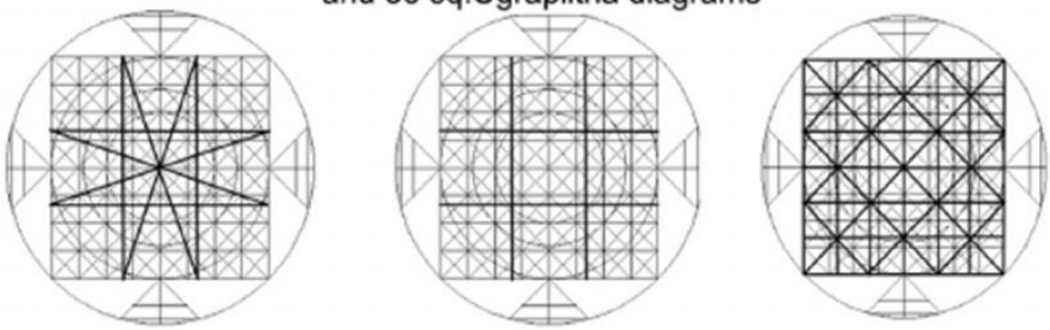

64 sq.Manduuka diagram to 25 sq.Upapiitha
and 49 sq.Sthandlia diagrams

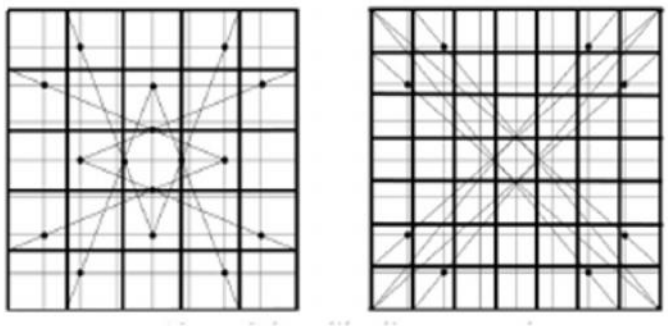

64 sq. Manduuka diagram to 144 sq. Desiiya diagram

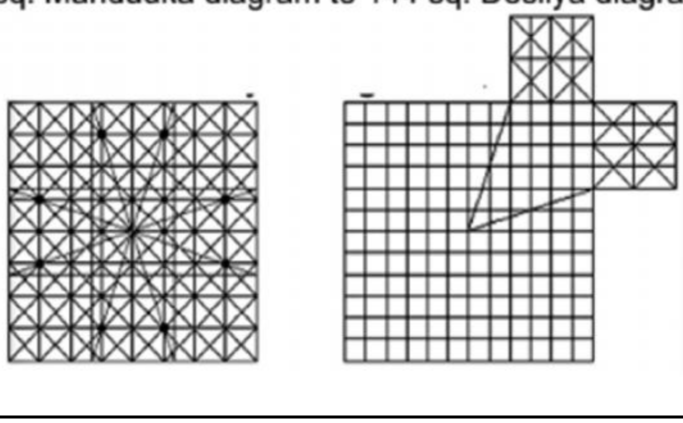

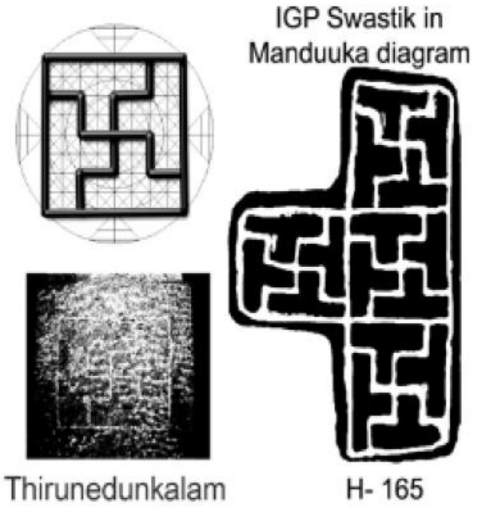
IGP Swastik in Manduuka diagram
Thirunedunkalam
H- 165

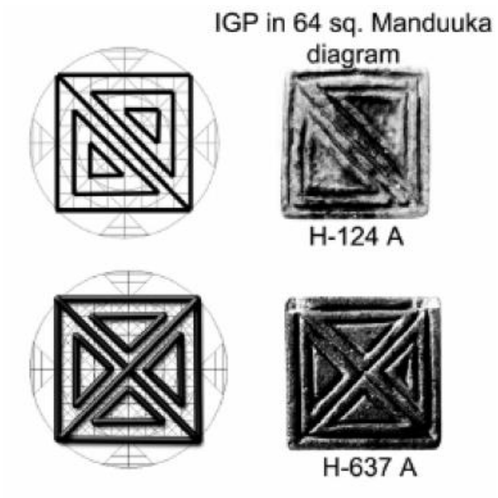
IGP in 64 sq. Manduuka diagram
H-124 A
H-637 A

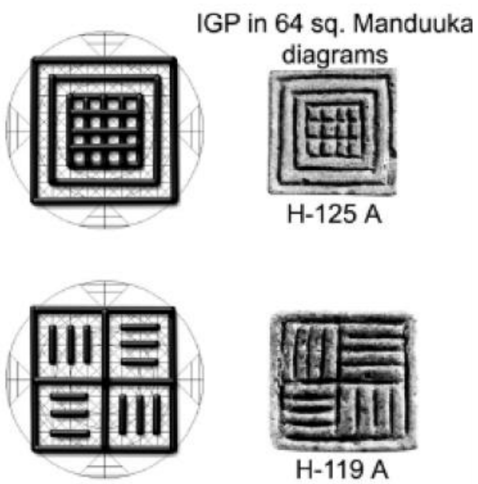
IGP in 64 sq. Manduuka diagrams
H-125 A
H-119 A

IGP in 64 sq.Manduuka diagram
PK-30 A
PK-30 E
M-1257 A

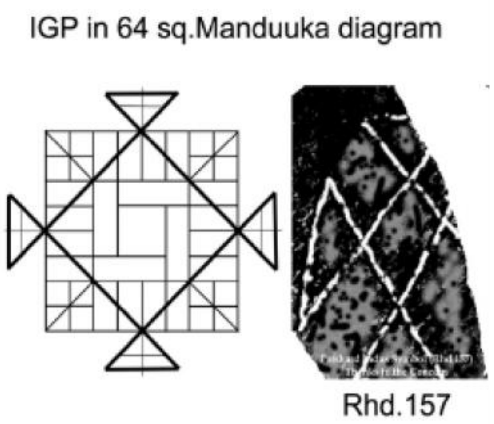
IGP in 64 sq.Manduuka diagram
Rhd.157

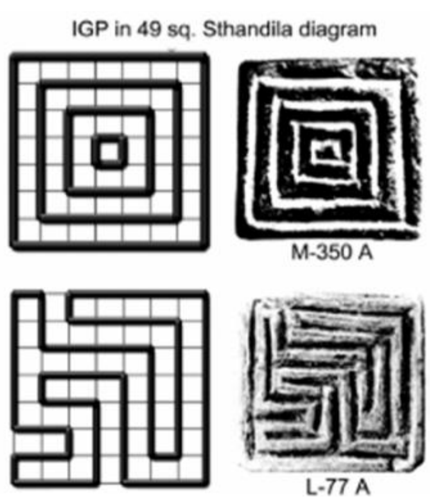
IGP in 49 sq. Sthandila diagram
M-350 A
L-77 A

IGP in 64 sq. Manduuka diagram

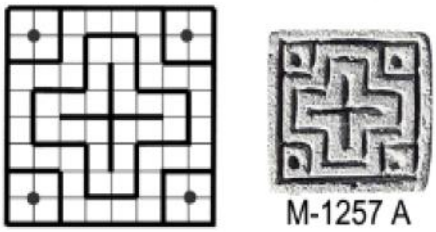

M-1257 A

IGP in 100 sq. Aasana diagram

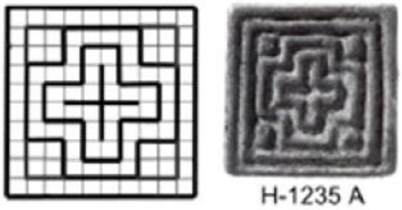

H-1235 A

IGP in 81 sq.Paramasaayan diagram

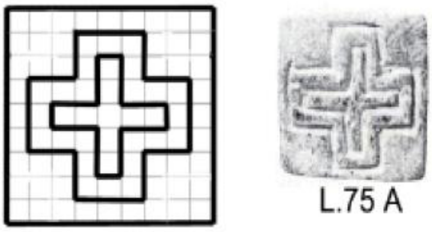

L.75 A

IGP in 144 sq. Desiiya diagram

H-122 A

IGP in 144 sq. Desiiya Diagram

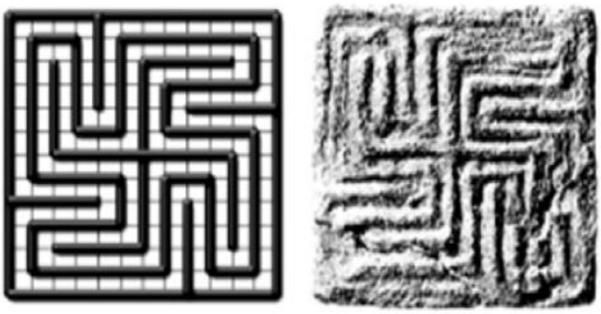

M-443 A

IGP in 1024 sq. Indrakaanta diagram

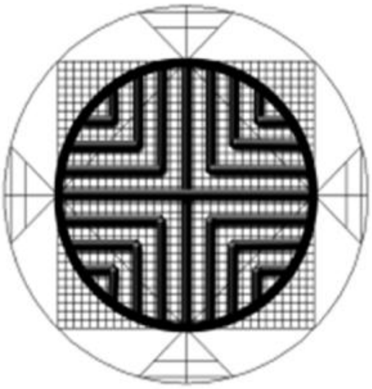

PK- 49 A PK- 49 B PK-49 D

வையாபுரி. இராம்குமார் அவர்கள் கரூர் மாவட்டம் விசுவநாதபுரி கிராமத்தைப் பூர்வீகமாகவும், தோட்டக்குறிச்சி கிராமத்தைப் பிறப்பிடமாகவும் கொண்டவர். ஆரம்பக் கல்வியைத் தோட்டக்குறிச்சி பள்ளியிலும், உயர்நிலை பள்ளிக் கல்வியை கரூர் முனிசிபல் உயர்நிலைப் பள்ளியிலும், புகுமுக வகுப்புக் கல்வியை கரூர் அரசு கல்லூரியிலும், பட்டவகுப்பு (வரலாறு) திருச்சி பெரியார் ஈ.வே.ரா. கல்லூரியிலும், முதுநிலை(வரலாறு) ஈரோடு வாசவி கல்லூரியிலும் படித்தவர். திருச்சி, பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகத்தில் முனைவர் பட்டம் பெற சமர்ப்பித்துள்ளார்கள்.

மனைவி, மகள், மகன் ஆகியோருடன் வாழ்ந்து வரும் இவரது வயது 55. பல்வேறு நிலைகளில் 29 ஆண்டுகள் பணியாற்றித் தற்சமயம் திருச்சி, தேசியக்கல்லூரியில் வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்து வருகிறார்.

பல கல்வி சார்ந்த அமைப்புகளில் உறுப்பினராக இணைத்துக்கொண்டும், மாநாடுகளில் கட்டுரைகள் சமர்ப்பித்துள்ளார். இந்திய அளவில் பல சுற்றுலா மையங்களுக்கு மாணவர்களை அழைத்துச்சென்று வருபவர். வரலாறு மற்றும் சமூகப் பண்பாடுகள் ஆகியவற்றில் ஆர்வமுள்ளவர்.

முகவரி: பேராசிரியர், வை.இராம் குமார்,
3/105, அக்ரஹாரம் விரிவாக்கம்,
கம்பரசம் பேட்டை, திருச்சிராப்பள்ளி-620 101
அலைபேசி எண்: 94434 94824

காளீஸ்வரன் பாலகிருஷ்ணன் பெரம்பலூர் மாவட்டம் பாடாலூரில் பிறந்தவர். தமது ஆரம்பக் கல்வியைத் திருச்சி, காஜாமியான் மேல் நிலைப்பள்ளியில் பயின்று, ஈ.வே. ரா. அரசினர் கல்லூரியில் இளங்கலை கணிதவியல் பட்டமும், மதுரை காமராசர் பல்கலை கழகத்தில் முதுநிலை கணிதவியல் பட்டமும் பெற்றவர். கோவை பாரதியார் பல்கலை கழகத்தில் இளங்கலைக் கல்வியல் பட்டமும், பெற்றவர்.

25 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக பல்வேறு கல்வி மையங்களில் பணியாற்றிய இவர் தற்சமயம் திருச்சி, இந்தியன் வங்கி குடியிருப்புப் பகுதியிலுள்ள, பாரதி மெட்ரிக்குலேசன் மேல் நிலைப்பள்ளியில் முதல்வராவார்.

திருச்சி, ***அறிவோம் அறிவிப்போம் அமைப்பின்*** *நிறுவுநரான இவர், பல்வேறுத் துறைளைச் சார்ந்த ஆதாரச்சான்றுகளைத் தொகுத்து அனைத்து கல்வி மையங்களுக்கும் பகிர்ந்தளிக்கும் மகத்தான பணியில் தம்மை அர்ப்பணித்து வருகிறார். மனைவி, மகன், மகள் ஆகியோருடன் வாழ்ந்து வரும் இவரது வயது 46.*

முகவரி: கா. பாலகிருஷ்னண்,
42. முருகவேல் நகர்,
கே.கே. நகர், திருச்சிராப்பள்ளி-620 021
கைபேசி எண்: 9944966826

திருச்சிராப்பள்ளி, லெட்சுமணன் சுபாஷ் சந்திர போஸ் கீழக்குறிச்சி கிராமத்தை பூர்வீகமாக கொண்ட இவரது பிறப்பிடம் திருச்சி மாநகரமாகும். திருச்சி க்ஷேசசாயி இன்ஸ்டிடூட் ஆப் டெக்னாஜியில் பொறியியல் கல்வி பயின்று, இந்தியா மற்றும் (கென்யா மற்றும் சூடான்) ஆப்பிரிக்க நாடுகளில் பணிபுரிந்து, சர்க்கரை ஆலை ஆலோசகராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். கோவை பண்பாட்டு ஆய்வு மையத்தின் தொல்லியல் துறையின் தலைவராக அங்கம் வகிப்பவர். குறியீடுகள் மற்றும் கல்வெட்டாய்வு இவரது தன்னார்வத்தின் வெளிப்பாடாகும். கோவை ஸ்ரீ லலிதா புக்ஸ் , **ஆத்ம ஜோதி குறியீடும் ஆடுபுலி விளையாட்டும்** என்ற இவரது முதல்ஆய்வு நூலை அச்சிட்டு வெளியிட்டனர். ஈரோடு தமிழ்ச் சங்கம் இவருக்கு **அறிவியல் ஆன்மிக விஞ்ஞானி** என்ற பட்டமளித்து கௌரவபடுத்தினர்.

பழங்காசு இதழில் இவரது ஆய்வு கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளன. மேலும் பல்வேறு தலைப்பில் ஆய்வுக் கட்டுரைகளை இணையதளத்தில் வெளியிட்டுள்ளார். தி மாஸ்டர் கீ டு அக்லாக் தி மிஸ்டரி ஆன் கான்சன்டிரிக் சர்க்கில் என்ற தலைப்பில் இவர் வெளியிட்ட ஆய்வு கட்டுரையின் மூலம் உலகளவில் குறியீடுகளைப்பற்றி ஆய்வு செய்து வரும் ஆய்வு அறிஞர்களுக்கு நன்கு அறிமுகமானவர். தனது ஆன்மிக குருவான முனைவர் தவத்திரு ஸ்ரீ ஜெகநாத சுவாமிகளின் ஆசியால், அன்னை இராஜ ராஜேஸ்வரியின் சூட்சம வடிவமாகிய **ஸ்ரீ சக்ரத்தை உருவாக்கும் பெரும்பாக்கியம் கிடைக்கப்பெற்றவர்.** தனது இல்லத்தரசியுடன் திருச்சிமாநகரில் வசித்து வரும் இவரது வயது 67.

முகவரி: தி.லெ.சுபாஷ் சந்திர போஸ்
3/43.பி. புது ரெட்டித்தெரு, பீமநகர்,
திருச்சிராப்பள்ளி-620 001, தமிழ் நாடு, இந்தியா.
அலை பேசி எண்: 9750894532, 9080650420